

Udskriftsdato: 25. december 2025

2013/1 LSF 73 (Gældende)

**Forslag til Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse
(Gennemførelse af direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr
(WEEE), gebyrfinansiering af indsamleruddannelsen, digital indberetning
på dækordningen m.v.)**

Ministerium: Miljøministeriet

Journalnummer: Miljømin.,
Miljøstyrelsen, j.nr. MST-7041-00013

Forslag

til

Lov om ændring af lov om miljøbeskyttelse¹⁾

(Gennemførelse af direktivet om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), gebyrfinansiering af indsamleruddannelsen, digital indberetning på dækordningen m.v.)

§ 1

I lov om miljøbeskyttelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 879 af 26. juni 2010, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 484 af 11. maj 2010, lov nr. 1387 af 14. december 2010, § 6 i lov nr. 553 af 1. juni 2011, § 1 i lov nr. 446 af 23. maj 2012, og senest ved § 6 i lov nr. 622 af 12. juni 2013, foretages følgende ændringer:

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU« og efter »EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17« indsættes: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38«.

2. I § 7 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om gebyr for opnåelse af bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald, jf. stk. 3, nr. 4, herunder for omkostninger til undervisning, prøveafholdelse, udstedelse af bevis samt udvikling, drift og vedligeholdelse af uddannelsessystemet. § 88 finder anvendelse.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

3. I § 7, *stk. 5, 2. pkt.*, der bliver stk. 6, 2. pkt., og to steder i § 7, *stk. 6*, der bliver stk. 7, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

4. § 9 i, *stk. 1*, ophæves.

5. I § 9 i, *stk. 2*, der bliver stk. 1, udgår », jf. stk. 1, nr. 3,«.

6. I § 9 j indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsførte mængder, jf. stk. 1, opgøres, samt om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når elektrisk og elektronisk udstyr til brug for husholdninger overføres for at blive markedsført uden for Danmark.«

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

7. § 9 j, *stk. 3*, der bliver stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. Danske eksportører, der sælger elektrisk eller elektronisk udstyr i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for overholdelse af eksportørens forpligtigelser i henhold til den pågældende medlemsstats regler om gennemførelsen af direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE). Udnævnelsen af repræsentanten skal ske ved skriftlig fuldmagt.

Stk. 5. Producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre elektrisk eller elektronisk udstyr i Danmark, kan i stedet for at etablere sig her i landet

udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark. Udnævnelsen af en repræsentant skal ske ved skriftlig fuldmagt.

Stk. 6. Repræsentanten, jf. stk. 5, indtræder i producentens eller importørens forpligtigelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald herfra.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om producentens, importørens og repræsentantens afgivelse af oplysninger om og bevis for fuldmagtsforholdet.«

8. I § 9 m, stk. 2, ændres »som« til: »hvis disse eller deres repræsentanter«.

9. §§ 9 p og 9 t ophæves.

10. To steder i § 9 æ, stk. 1, ændres »producenter og importører« til: »producenter, importører og repræsentanter«, og efter »deres« indsættes: »og myndigheders«.

11. I § 9 æ, stk. 1, ændres »som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8,« til: »af elektrisk og elektronisk udstyr, af person- og varebiler og af batterier og akkumulatorer«.

12. § 9 æ, stk. 2, affattes således:

»Ministeren kan fastsætte regler om videregivelse af oplysninger fra producentregistret samt om formen herfor.«

13. I § 9 æ indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Ministeren fastsætter regler om henvisning på producentregistrets hjemmeside til andre EU-medlemsstaters producentregistre.

Stk. 4. Ministeren fastsætter regler om videregivelse af oplysninger og dokumenter af betydning for producenter, importører og repræsentanters efterlevelse af deres forpligtigelser i henhold til loven og regler udstedt i medfør af loven for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald herfra til de relevante myndigheder i andre EU-medlemslande og EU-Kommissionen, samt om formen herfor.«

14. I § 9 ø, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 9 j, stk. 3,« til: »§ 9 j, stk. 4,«.

15. I § 9 ø, stk. 1, nr. 2, ændres »som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8« til: »af elektrisk og elektronisk udstyr, af person- og varebiler og af batterier og akkumulatorer«.

16. § 9 ø, stk. 1, nr. 6, affattes således:

»6) oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter, importører og repræsentanter der er omfattet, jf. § 9 æ, hvilket udstyr der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, og hvilke typer batterier der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør,«.

17. I § 9 ø, stk. 1, nr. 7, udgår »og«.

18. I § 9 ø, stk. 1, indsættes efter nr. 7 som nyt nr.:

»8) videregive oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 2, til myndigheder, herunder relevante myndigheder i andre EU-medlemslande, samt EU-Kommissionen og«.

Nr. 8 bliver herefter nr. 9.

19. I § 45, stk. 6, udgår », jf. § 9 i,« og », jf. § 9 t,«.

20. I § 51, stk. 3, udgår »jf. § 9 i,«.

21. I § 53, stk. 1, 1. pkt., udgår »materialets, produktets eller«.

22. § 53, stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om indbetaling, angivelse, opkrævning og anvendelse af gebyret efter stk. 1, herunder regler om registrering, betalingsperiode, tilbagebetaling og renter. Ministeren kan endvidere fastsættelse regler, som tager højde for, at der kan være en væsentlig forskydning imellem tidspunktet for gebyrets opkrævning og tidspunktet for afholdelse af de modsvarende udgifter.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at angivelse og indbetaling af gebyr efter stk. 1. skal ske digitalt. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

23. I § 56 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om tilskud efter §§ 53 a-55 og § 55 c skal ske digitalt. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

24. I § 110, stk. 1, nr. 1, indsættes efter »overtræder«: »§ 9 j, stk. 4,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 11. februar 2014.

- ¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning
2. Det nye WEEE-direktiv
3. Lovforslagets hovedindhold
 - 3.1. Ændringer som følge af det nye WEEE-direktiv
 - 3.1.1. Gældende ret (den danske implementering af det gældende WEEE-direktiv)
 - 3.1.2. Lovforslaget
 - 3.2. Indsamleruddannelsen
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Lovforslaget
 - 3.3. Digitale løsninger ved angivelse og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald
 - 3.3.1. Digitaliseringskrav ved angivelse og indbetaling til SKAT
 - 3.3.1.1. Gældende ret
 - 3.3.1.2. Lovforslaget
 - 3.3.2. Krav om digital indberetning ved anmodning om tilskud ved indsamling af affald
 - 3.3.2.1. Gældende ret
 - 3.3.2.2. Lovforslaget
 - 3.4. Ophævelse af definitioner
 - 3.4.1. Gældende ret
 - 3.4.2. Lovforslaget
4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
 - 4.1. WEEE-direktivet
 - 4.2. Indsamleruddannelsen
 - 4.3. Digitale løsninger ved angivelse og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald
 - 4.3.1. Digitaliseringskrav ved angivelse og indbetaling til SKAT
 - 4.3.2. Krav om digital indberetning ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald
5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
 - 5.1. WEEE-direktivet
 - 5.2. Indsamleruddannelsen
 - 5.3. Digitale løsninger ved angivelse og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald
 - 5.3.1. Digitaliseringskrav ved angivelse og indbetaling til SKAT
 - 5.3.2. Krav om digital indberetning ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald
6. Administrative konsekvenser for borgerne
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU retten
9. Hørte myndigheder og organisationer
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Lovforslaget har som hovedformål at tilvejebringe de nødvendige, yderligere lovhjemler for at gennem-

føre implementeringen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) (herefter det nye WEEE-direktiv). Direktivet er en revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (herefter det gældende WEEE-direktiv). Det nye WEEE-direktiv skal være implementeret senest den 14. februar 2014.

Lovforslaget har desuden til formål at tilvejebringe hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om opkrævning af gebyr til dækning af omkostningerne for opnåelse af bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald (herefter indsamleruddannelsen).

Det er desuden intentionen med lovforslaget at tilvejebringe hjemmel til, at importører eller producenter af nærmere angivne materialer, produkter eller varer, herunder emballage, angiver og indbetaler digitalt til SKAT, såfremt SKAT står for opkrævningen af det gebyr, som skal betales til hel eller delvis dækning af omkostningerne i forbindelse med håndtering af materialet, produktet eller varen som affald. Der er aktuelt behov for at tilvejebringe hjemmel til at indføre et krav om, at alle virksomheder omfattet af gebyrpligt ved produktion eller import af dæk fremover skal foretage angivelser og indbetalinger til SKAT digitalt.

Herudover foreslås det at gøre det muligt at stille krav om, at ansøgning om tilskud til affaldsforebyggelse, genanvendelse og renere teknologi fremover skal indgives digitalt. Formålet hermed er at tilvejebringe hjemmel til at stille krav om, at alle ansøgninger om tilskud til indsamling af kasserede dæk fremover skal indgives digitalt med henblik på at lette administrationen for Dækbranchens Miljøfond, som administrerer tilskudsordningen, og for de enkelte indsamlere af kasserede dæk.

Endelig foreslås bestemmelserne i § 9 i, § 9 p og § 9 t ophævet. Bestemmelserne indeholder en række af de mest centrale definitioner på producentansvarsområdet, herunder definitioner af elektrisk og elektronisk udstyr, af person- og varebiler, af batterier og akkumulatorer og af producenter og importører. Disse definitioner vil fremover blive fastsat i de tilhørende bekendtgørelser, som allerede indeholder andre relevante definitioner. Formålet med denne lovtekniske ændring er at gøre loven mere læsevenlig.

2. Det nye WEEE-direktiv

Det nye WEEE-direktiv er en revidering af det gældende WEEE-direktiv, som indførte producentansvar på elektronikområdet. WEEE er den engelske forkortelse for Waste Electrical and Electronic Equipment. Direktivet med bilag er trykt i EU-Tidende 2012 nr. L 197, side 38 – 71, og er optaget som bilag til dette lovforslag.

Det overordnede formål med det nye WEEE-direktiv er at bidrage til en bæredygtig produktion og et bæredygtigt forbrug ved især at forebygge frembringelse af WEEE, men også genbruge, genanvende og på anden måde nyttiggøre dette affald for at nedbringe den affaldsmængde, der skal bortskaffes, samt at bidrage til en effektiv ressourceudnyttelse og genvinding af værdifulde sekundære råstoffer. Direktivet sigter også mod bedre miljøpræstationer hos alle aktører, der er involveret i elektrisk og elektronisk udstyrs livscyklus, f.eks. producenter, distributører og forbrugere, og især de aktører, som er direkte involveret i indsamlingen og behandlingen af elektrisk og elektronisk affald. Direktivet har desuden til formål at bidrage til en bæredygtig produktion og et bæredygtigt forbrug ved i første række at forebygge frembringelse af affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Endelig er formålet at dæmme op for illegal eksport af elektronikaffald, der fremstår som brugt udstyr, samt at sikre mere ensartet administration i medlemslandene med henblik på at lette de administrative og økonomiske byrder for producenterne.

Det nye direktiv indfører bl.a. skærpede krav ved eksport af brugt udstyr, skærpede indsamlings-, nyttiggørelses- og genanvendelsesmål samt skærpede krav til behandling m.v. af affald af elektrisk og elektronisk udstyr.

En af de væsentligste ændringer i det nye WEEE-direktiv er således markant højere indsamlingsmål i

EU. Fra 2019 er målet, at 65 % af den markedsførte mængde indsamles. Det vil i Danmark svare til ca. 14 kg indsamlet elektronikaffald fra husholdninger pr. borger årligt. I det gældende direktiv er målsætningen for elektronikaffald 4 kg fra husholdninger pr. borger årligt. Derudover fastsætter direktivet som noget nyt indsamlingsmål for elektronikaffald fra erhverv.

En anden væsentlig ændring i direktivet er, at der for at forhindre illegal eksport af elektronikaffald ved udførsel af brugt udstyr stilles krav om dokumentation for bl.a. udstyrets funktionsduelighed og om passende beskyttelse mod skader i forbindelse med transport m.v.

Med henblik på at mindske eksisterende hindringer for det indre markeds funktion pålægger det nye direktiv endvidere medlemsstaterne at tillade, at producenter og importører, der er etableret i en EU-medlemsstat og sælger elektrisk og elektronisk udstyr i en anden EU-medlemsstat, fremfor at etablere sig med eget forretningssted i denne medlemsstat kan udnævne en bemyndiget repræsentant med ansvar for overholdelsen af producentens eller importørens forpligtelser i henhold til direktivet på den pågældende medlemsstats område. Direktivet indeholder samtidig den skærpelse, at producenter og importører, der sælger via fjernsalg til både husholdninger og virksomheder skal udnævne en bemyndiget repræsentant i de lande, de fjernsælger til.

Det gældende WEEE-direktiv pålægger ikke producentansvar for fjernsalg til erhverv, dvs. det udstyr, som virksomheder køber i udlandet til brug i virksomheden, og hvor tilsvarende udstyr ikke anvendes i husholdninger. I øjeblikket er det sådan, at hvis virksomheder senere videresælger udstyret som brugt udstyr, skal de registrere sig i producentregistret og indberette de solgte mængder. Der er dermed en forventning om, at den samlede årlige indberettede mængde kommer til at stige, da udstyr solgt til virksomheder via fjernsalg som noget nyt bliver omfattet. Miljøministeriet har ikke viden om, hvor stor en mængde fjernsalg til virksomheder udgør. Konsekvensen er endvidere, at der skal opnås en højere indsamlet mængde for at nå det fastsatte indsamlingsmål, da dette opgøres på baggrund af de markedsførte mængder.

Direktivet pålægger medlemsstaterne at sikre let tilgængelige indsamlingsordninger, navnlig under hensyn til befolkningstætheden, for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger. Det påhviler indsamlingsordningerne at sikre dette over for slutbrugere og distributører, og slutbrugerne må ikke afkræves betaling, når de skiller sig af med affaldet.

Direktivet indeholder tillige bestemmelser, der skal sikre mere ensartet administrationen i medlemslandene og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og Kommissionen. Formålet med dette er at sikre korrekt gennemførelse af direktivet og lette administrationen for producenter og importører.

Desuden skal der udarbejdes EU-standarder for behandling, herunder nyttiggørelse, genanvendelse og forberedelse med henblik på genbrug, af elektronikaffald.

Endelig er der med det nye WEEE-direktiv sket mindre indholdsmæssige eller formuleringsmæssige ændringer af definitionerne af centrale begreber fastsat i direktivets artikel 3, som tillige indeholder en række nye definitioner.

3. Lovforslagets hovedindhold

3.1. Ændringer som følge af det nye WEEE-direktiv

3.1.1. Gældende ret (den danske implementering af det gældende WEEE-direktiv)

WEEE-direktivet og de to øvrige direktiver, der har indført producentansvar for henholdsvis udtjente køretøjer (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer) og batterier (Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer m.v.), er atypiske i forhold til anden EU-affaldsregulering, idet alle tre direktiver i høj grad lægger ansvaret for affaldshåndteringen på produ-

centerne og importørerne. Det gældende WEEE-direktiv er således i dag implementeret i lovens §§ 9 i – 9 o og 9 z – 9 å samt i bekendtgørelse nr. 1296 af 12. december 2011 om markedsføring af elektrisk og elektronisk udstyr samt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr (elektronikaffaldsbekendtgørelsen).

Producentansvar på elektronikområdet er gennemført i miljøbeskyttelsesloven ved lov nr. 385 af 25. maj 2005, lov nr. 508 af 7. juni 2006 og lov nr. 509 af 17. juni 2008.

Producentansvar betyder i praksis i Danmark, at producenter og importører, som markedsfører elektronik i Danmark, har pligt til at lade sig registrere samt til at indsamle og sikre korrekt miljøbehandling af det udstyr, de bringer på markedet, når det bliver til affald. Affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger indsamles hovedsageligt gennem de kommunale ordninger og distributørledet, hvorefter genvindingsvirksomheder på producenter og importørers vegne forestår den videre håndtering. Producenter og importører kan også etablere egen indsamling af egne eller tilsvarende produkter, når det bliver til affald.

For så vidt angår affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra erhverv er der individuelt producentansvar, således at producenterne og importørerne er ansvarlige for det udstyr, de markedsfører, samt for det udstyr, det erstatter. Det er muligt at aftale, om det er slutbrugeren, producenten eller importøren, der håndterer affald fra erhverv. I praksis er hovedreglen, at det er slutbrugeren, der sørger for at få håndteret affaldet.

I medfør af gældende regler kan producenterne og importørerne overdrage ansvaret for at opfylde visse af de forpligtelser, der følger af miljøbeskyttelsesloven og elektronikaffaldsbekendtgørelsen, til en såkaldt kollektiv ordning. Hovedparten af producenter, der markedsfører til husholdninger, er medlem af en kollektiv ordning.

Der er den fornødne hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at gennemføre en række af det nye direktivs bestemmelser. Det drejer sig f.eks. om bestemmelserne om producentansvar, de skærpede krav ved eksport af brugt udstyr, krav til indsamling med henblik på at nå de skærpede indsamlingsmål og de kommende fælles europæiske minimumsstandarder for behandling af elektronikaffald, som vil øge udnyttelsen af ressourcerne, herunder genanvendelse af sekundære råstoffer, og mindske udledningen af miljøskadelige stoffer.

Selve indsamlingsmålet implementeres i Regeringens Ressourcestrategi, Danmark uden affald, fra oktober 2013. Indsamlingsprocenten vil blive fulgt hvert år, og hvis direktivets indsamlingsmål ikke ser ud til at blive indfriet, vil der blive taget nye initiativer for at øge indsamlingen.

3.1.2. Lovforslaget

Der er behov for enkelte nye hjemmelsbestemmelser og ændringer af gældende bestemmelser i miljøbeskyttelsesloven for at implementere direktivet. Derudover foreslås der nogle forenklinger af loven for at gøre den mere læsevenlig.

Der foreslås således en bemyndigelse for miljøministeren til at fastsætte regler om, hvordan de markedsførte mængder, som danner udgangspunktet for producentansvaret, skal opgøres. Bestemmelsen supplerer de eksisterende bemyndigelser for miljøministeren til at fastsætte regler om tildelingsordning og markedsandel, der relaterer sig til udstyr markedsført til husholdninger, og gælder således alt markedsført udstyr. Der foreslås endvidere som noget nyt tilvejebragt hjemmel til at fastsætte regler om, at det beløb, der ved markedsføring eventuelt er indbetalt (eller udbetalt som overskud) med henblik på håndtering af udstyret, når det bliver til affald, skal tilbagebetales, hvis udstyret bliver udført af Danmark og dermed ikke bliver til affald i Danmark.

Det nye direktiv introducerer en bestemmelse om, at hvis en producent eller importør etableret i en anden EU-medlemsstat markedsfører udstyr i Danmark, men ikke er etableret i Danmark, kan produ-

centen eller importøren i stedet for at etablere sig i Danmark udnævne en repræsentant med skriftlig fuldmagt i Danmark med ansvar for opfyldelsen af producentens/importørens forpligtelser i henhold til direktivet. Det foreslås, at der fastættes hjemmel hertil i loven.

Efter de gældende regler påhviler producentansvaret altid den første, der importerer varen til Danmark. Hvis en udenlandsk virksomhed ikke har etableret sig i Danmark, påhviler producentansvaret således den enkelte importør, som kan være en lang række af distributører, der hver især markedsfører en lille mængde. Ved at indføre muligheden for at udnævne en bemyndiget repræsentant kan producentansvaret fordeles på færre juridiske eller fysiske personer, hvilket samlet set giver mulighed for lempelse af de administrative byrder.

Miljøministeriet er ikke bekendt med, i hvilket omfang producenter og importører, der sælger udstyr i Danmark, men er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ikke er forpligtet til at udnævne en repræsentant, vil benytte denne mulighed. Forventningen er, at en del af de større producenter vil gøre brug af muligheden, og at muligheden vil give besparelser i form af mindre administration hos producenterne og hos producentregistret.

Bestemmelsen forventes at gøre det enklere for udenlandske virksomheder at markedsføre elektrisk og elektronisk udstyr i Danmark, samtidig med at det bliver muligt for de danske myndigheder at håndhæve reglerne om producentansvar overfor repræsentanten, i forhold til de mængder som producenterne markedsfører i Danmark. Repræsentanten indtræder således i producentens eller importørens forpligtelser og rettigheder vedrørende producentansvaret for elektrisk og elektronisk udstyr og affald herfra efter loven eller regler udstedt i medfør af loven. Det gælder både i forhold til affaldshåndtering, herunder garantistillelse mv., og oplysnings- og dokumentationsforpligtelser. De kollektive ordninger, der allerede er etableret, og som yder service i forhold til at bistå producenter og importører med at løfte producentansvaret, har erfaring med at løfte opgaven med at indsamle affald, og de indberetter også til producentregistret på vegne af producenter og importører. De er dog afhængige af de data, som de får fra producenter og importører. Derfor er det vigtigt at understrege, at repræsentanten også bliver ansvarlig for de oplysnings- og dokumentationsforpligtelser, der påhviler en producent eller importør, f.eks. krav om at indsende revisorerklæring og supplerende oplysninger til brug for myndighedernes tilsyn.

Bestemmelserne i det nye WEEE-direktiv gælder for producenter og importører, uanset hvilken salgsmetode der anvendes. Fjernsalg og e-handel er derfor også omfattet. Med henblik på at undgå at andre distributionskanaler skal dække omkostninger, der følger af direktivet, og som opstår som følge af salg af elektrisk og elektronisk udstyr via fjernsalg eller e-handel, skal producenterne og distributørernes forpligtelser ved fjernsalg og e-handel så vidt muligt udformes og håndhæves på samme måde som for andre distributionskanaler. Direktivet stiller således krav om, at producenter og eksportører, herunder danske eksportører, som sælger til slutbrugere via fjernsalg skal udnævne en bemyndiget repræsentant i den medlemsstat, de sælger til. Denne forpligtelse gælder både fjernsalg til husholdninger og erhverv. Det foreslås endvidere, at overtrædelsen af pligten til at udnævne en repræsentant straffelægges.

Direktivet indeholder tillige bestemmelser, der skal sikre et øget samarbejde mellem EU-medlemsstaternes myndigheder, herunder producentregistre, og EU-Kommissionen. Formålet med dette samarbejde er at sikre, at producenterne og importørerne efterlever direktivets krav, og skal herudover medvirke til korrekt gennemførelse af direktivet samt lette administrationen for producenter og importører. Efter direktivet skal informationsudvekslingen foregå elektronisk. Der stilles bl.a. krav om, at samarbejdet skal omfatte adgang til relevante tilsynsoplysninger samt dokumenter herom med forbehold for bestemmelser i den nationale databeskyttelseslovgivning.

Med henblik på gennemførelse af denne bestemmelse foreslås det, at bemyndigelsen i den gældende lovs § 9 æ, stk. 2, ændres, således at det præciseres, at ministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal videregives fra producentregisteret, og til hvem, disse oplysninger kan videregives til. Hermed tydeliggøres det, at der kan videregives oplysninger ikke bare til miljøministeren og Miljøsty-

relsen, men også til øvrige relevante myndigheder, herunder til myndigheder i andre EU-medlemsstater, EU-medlemsstaters producentregistre og EU-Kommissionen, samt formen herfor. Herudover foreslås det, at ministeren kan henlægge sin kompetence til den private organisation, jf. lovens gældende § 9 ø, i praksis DPA-System, at videregive oplysninger til de relevante myndigheder i andre EU-medlemsstater, herunder til andre EU-medlemsstaters nationale registre samt EU-Kommissionen, samt at der gives ministeren hjemmel til at fastsætte regler om at forpligte producentregistret til på sin hjemmeside at offentliggøre henvisninger (links) til de andre EU-medlemsstaters nationale registre.

Det foreslås endvidere, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om videregivelse af relevante oplysninger og dokumenter af betydning for producenters og importørers efterlevelse af deres forpligtigelser i henhold til loven og regler udstedt i medfør af loven for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald heraf til de relevante myndigheder i de øvrige EU-medlemsstater og EU-Kommissionen samt formen herfor.

Det er fastlagt direkte i direktivet at bestemmelserne om samarbejde og informationsudveksling skal ske med forbehold for de enkelte EU-medlemsstaters bestemmelser om databeskyttelse. Videregivelsen af oplysninger og dokumenter skal således ske inden for rammerne af persondataloven.

Af lovtekniske årsager og for at gøre loven mere ensartet og læsevenlig foreslås det endeligt, at de bestemmelser, som indeholder definitioner, som følger af EU-direktiverne vedrørende henholdsvis elektronikaffald, udtjente motordrevne køretøjer samt batterier og akkumulatorer, ophæves i loven, således at de pågældende definitioner fremover alene fremgår af de relevante bekendtgørelser.

3.2. Indsamleruddannelsen

3.2.1. Gældende ret

Den gældende miljøbeskyttelseslovs § 44, stk. 4, indeholder hjemmel for ministeren til at fastsætte regler om godkendelse som indsamlingsvirksomhed for genanvendeligt erhvervsaffald, herunder på hvilke vilkår en godkendelse kan meddeles.

Den gældende lovs § 7, stk. 3, nr. 4, indeholder endvidere hjemmel for miljøministeren til at fastsætte regler om, at der i virksomheder, der forestår indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, skal være mindst én person med ledelsesansvar for indsamlingen, som skal have bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet.

Baggrunden for bemyndigelsesbestemmelsen i § 7, stk. 3, nr. 4, er, at det er væsentligt, at indsamlingsvirksomheder, der indsamler genanvendeligt erhvervsaffald, har det fornødne kendskab til, hvordan affaldet håndteres miljømæssigt forsvarligt. Det er samtidigt væsentligt, at indsamlingsvirksomhederne, som bl.a. har ansvaret for at indberette data om affald for affaldsproducenterne, er i stand til at foretage korrekt indberetning af data til Affaldsdatasystemet. Affaldsdatasystemet er et nationalt register over data om affald, som blev oprettet i forbindelse med den politiske aftale om ny organisering af affaldssektoren fra 2007 indgået af den daværende regering med Dansk Folkeparti, Det Radikale Venstre, Socialdemokraterne og Socialistisk Folkeparti. De indberettede data skal bruges til kommunernes affaldsplanlægning og tilsyn med virksomhederne samt til opfyldelse af visse af Danmarks indberetningsforpligtigelser til EU.

Bemyndigelsen i § 7, stk. 3, nr. 4, og § 44, stk. 4, er bl.a. udnyttet til i § 15 i den gældende bekendtgørelse nr. 1305 af 17. december 2012 om affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed at fastsætte krav om bevis for indsamleruddannelse eller kvalifikationer, der kan sidestilles hermed, som et vilkår for en virksomheds godkendelse som indsamlingsvirksomhed. Reglernes ikrafttrædelse er udskudt til den 1. januar 2014, fordi den indsamleruddannelse, som § 15 henviser til, endnu ikke er etableret. Ikrafttrædelsen vil blive udskudt yderligere, såfremt det bliver nødvendigt af hensyn til virksomhedernes mulighed for efter lovforslagets vedtagelse og tilgængeliggørelsen af uddannelses- og prøvemuligheden at gennemføre uddannelsen og bestå prøven.

Det følger af den gældende lovs § 88, at miljøministeren kan fastsætte regler om gebyrer til hel eller delvis dækning af myndighedernes omkostninger ved administration og tilsyn i forbindelse med loven. § 88 indeholder således hjemmel til at fastsætte regler om brugerbetaling til dækning af myndighedernes omkostninger ved behandling af sager om tilladelser og dispensationer samt ved behandling af klagesager. Det antages imidlertid ikke, at § 88 indeholder hjemmel til at gebyrfinansiere omkostninger ved drift og videreudvikling af uddannelsessystemer svarende til det planlagte indsamleruddannelsessystem. Loven indeholder herudover heller ikke hjemmel til at gebyrfinansiere de øvrige omkostninger forbundet med indsamleruddannelsessystemet.

3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gebyr til dækning af omkostningerne ved ordningen for opnåelse af bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald, jf. § 7, stk. 3, nr. 4, herunder omkostningerne ved undervisning, prøveafholdelse, udstedelse af bevis samt udvikling, drift og vedligeholdelse af uddannelsessystemet (indsamleruddannelsen).

Udviklingen af det digitale uddannelsessystem finansieres af Miljøstyrelsen. Omkostningerne til den løbende drift, vedligeholdelse og videreudvikling af systemet foreslås finansieret af gebyrer. Gebyret skal herunder dække omkostninger til den løbende opdatering af uddannelsessystemets faglige indhold som følge af regelændringer, omkostninger til drift af betalingsløsning, omkostninger til uddannelsessystemets serverdrift samt øvrige omkostninger forbundet med videreudvikling af uddannelsessystemet. Endvidere skal gebyret dække omkostninger til undervisning, prøveafholdelse og udstedelse af bevis.

Det er hensigten, at der i bekendtgørelsesform vil blive fastsat krav om, at indsamleruddannelsen gennemføres som e-learning, og at prøven for at opnå beviset ligeledes gennemføres digitalt. Endvidere er det hensigten, at det vil være valgfrit, om man vil gennemføre uddannelsen og afslutte den med en prøve, eller om man vil gennemføre den afsluttende prøve uden at have gennemført et uddannelsesforløb. Baggrunden for denne valgmulighed er, at nogle virksomheder allerede har stor erfaring med at indberette data både til InformationsSystem for Affald og Genanvendelse (ISAG), som var det tidligere register over data om affald, og til Affaldsdatasystemet (årene 2010 til 2012). Disse virksomheder har samtidig flere års erfaring med forsvarlig miljømæssig håndtering af affald.

Der er i 2011 som et led i forberedelsen af indsamleruddannelsen etableret et prøvemodul på Miljøstyrelsens hjemmeside, hvor virksomhederne kan træne i at indberette data til Affaldsdatasystemet.

Der findes i dag 558 godkendte indsamlingsvirksomheder af genanvendeligt erhvervsaffald, som er registreret på p-nummerniveau (produktionsenhedsniveau). Disse virksomheder samt virksomheder, som fremover ansøger om godkendelse som indsamlingsvirksomhed, skal i henhold til den gældende bekendtgørelse nr. 1305 af 17. december 2012 om affaldsregistret og om godkendelse som indsamlingsvirksomhed opfylde kravet om bevis for indsamleruddannelse. Der er dog fastsat den begrænsning, at kravet om bevis alene gælder virksomheden som sådan samt selvstændige produktionssteder under virksomheden med 10 eller flere ansatte. Dette indebærer, at indsamlerbeviset ikke bliver obligatorisk for alle de 558 godkendte indsamlingsvirksomheder, fordi en række produktionssteder under disse virksomheder ikke opfylder kravet om 10 eller flere ansatte. Det forventes dog, at flere virksomheder end de allerede godkendte vil ansøge om og blive godkendt som indsamlervirksomheder og derfor skal opfylde kravet om bevis for indsamleruddannelsen.

Derudover vil det være op til indsamlingsvirksomhederne, om de ønsker, at flere medarbejdere har bevis for indsamleruddannelsen end den ene person, som der er pligt til. Desuden vil medarbejderudskiftninger i virksomhederne også medføre, at der er flere, som skal have bevis for indsamleruddannelsen, da beviset er personligt og dermed følger den pågældende medarbejder.

Som anført opnås bevis for gennemførelse af indsamleruddannelsen ved at bestå en prøve. Det er hen-

sigten, at der betales et gebyr pr. prøve. Gebyret skal således betales, uanset om prøven består eller ej, og gebyret er det samme, uanset om der ved prøven forudgående har været gennemført et uddannelsesforløb eller ej, da gebyret dækker omkostninger til det samlede digitale uddannelses- og prøvesystem.

Det er hensigten, at beviset skal have en gyldighed på 5 år, da det vurderes relevant at få opdateret bevisindehavernes kendskab til reglerne og indberetningssystemet med et vist mellemrum.

Endelig bemærkes, at kravet om indsamlerbevis i forhold til indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald knytter sig til definitionen af genanvendelse i miljøbeskyttelsesloven, som dækker både forberedelse til genbrug, genanvendelse og anden endelig materialenyttiggørelse. Det er således fortsat virksomheder, som indsamler erhvervsaffald, der kan anvendes til forberedelse til genbrug, genanvendelse og anden endelig materialenyttiggørelse, som skal godkendes som indsamlingsvirksomheder. Nærværende lovforslag ændrer ikke ved dette.

Gebyret fastsættes således, at der opnås balance mellem indtægter og omkostninger over en 4-årig periode i overensstemmelse med Budgetvejledningens afsnit 2.3.1.2. Reglerne om gebyr vil fremgå af de kommende regler om indsamleruddannelsen, som det er hensigten at udstede i bekendtgørelsesform. For så vidt angår opkrævning af gebyret foreslås det, at bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 88 finder anvendelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at henvisningen til lovens § 7, stk. 4, ændres til stk. 5. Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter lovens § 7, stk. 4-6, bliver til stk. 5-7.

3.3. Digitale løsninger ved angivelse og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald

3.3.1. Digitaliseringskrav ved angivelse og indbetaling til SKAT

3.3.1.1. Gældende ret

For at sikre hel eller delvis dækning af omkostningerne i forbindelse med håndtering af visse materialer og produkter m.v., når det bliver til affald, kan der i dag med hjemmel i lovens § 53, stk. 1, fastsættes regler om, at importører eller producenter af nærmere angivne materialer, produkter eller varer, herunder emballage, skal betale et gebyr til staten, til kommunerne eller til kommunale fællesskaber for affaldshåndtering eller til et selskab m.v.

Administration og opkrævning af gebyret kan med hjemmel i stk. 2 henlægges til bl.a. told- og skatteforvaltningen (pr. 1. januar 2013 varetager SKAT de opgaver, der ved skatteforvaltningslovens § 1 er tillagt told- og skatteforvaltningen, jf. bekendtgørelse nr. 1151 af 3. december 2012 om varetagelsen af told- og skatteforvaltningens opgaver).

Hjemlen er i dag bl.a. udmøntet i bekendtgørelse nr. 148 af 16. februar 2009 om gebyr og tilskud til nyttiggørelse af dæk (herefter dækbekendtgørelsen), således at de virksomheder, der fremstiller eller importerer dæk med hjemmel i lovens § 53, stk. 1, skal betale gebyr af alle typer dæk fremstillet til anvendelse på motordrevne køretøjer, herunder påhængskøretøjer og påhængsredskaber til disse. Administration og opkrævning af gebyret er med hjemmel i § 53 henlagt til SKAT, jf. miljøbeskyttelseslovens § 80.

3.3.1.2. Lovforslaget

Det foreslås, at stk. 4 i § 53 ophæves og at der i stedet indsættes et nyt stk. 4 og 5, hvorefter der gives miljøministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indbetaling, angivelse og opkrævning af gebyret efter stk. 1, herunder regler om registrering, betalingsperiode, tilbagebetaling, renter og m.v., samt

at angivelse og indbetaling skal ske elektronisk. Med forslaget til stk. 5 bliver det nu muligt at kræve, at angivelse og indbetaling til SKAT i medfør af § 53 skal ske digitalt.

Med udmøntning i bekendtgørelsesform er det hensigten at gøre det muligt at kræve, at alle virksomheder omfattet af gebyrpligten ved produktion eller import af dæk fremover skal foretage angivelserne og indbetalingerne digitalt.

Det forudsættes, at de digitale systemer, som de offentlige myndigheder stiller til rådighed for, at angivelser og indbetalinger kan ske digitalt indrettes på en sådan måde, at den offentlige myndighed kan identificere, hvem der har indgivet angivelsen eller indberetningen. Det må i den forbindelse forventes, at der stilles krav om anvendelse af en sikker identifikation af virksomheden i form af den nødvendige digitale signatur som eksempelvis NemID medarbejdersignatur.

For virksomheder er udgangspunktet, at virksomheder er digitale og i stand til at anvende digital selvbetjening. Virksomhederne skal således anvende de digitale selvbetjeningsløsninger, som er omfattet af dette lovforslag. Offentlige selvbetjeningsløsninger til brug for virksomheder er tilgængelige på Virk.dk ved anvendelse af NemID medarbejdersignatur. Virksomheder, der har et CVR-nummer kan få en NemID medarbejdersignatur.

En virksomhed, der ikke har et CVR-nummer, kan ikke få en NemID medarbejdersignatur. En virksomhed, der ikke kan få en NemID medarbejdersignatur, eksempelvis hvis virksomheden har hjemsted i udlandet, skal tilbydes en anden måde at angive og indbetale på end digitalt, hvis selvbetjeningsløsningen forudsætter anvendelse af NemID medarbejdersignatur. Endvidere vil der ikke blive stillet krav om digital selvbetjening til udenlandske virksomheder m.v., hvis dette vil være i strid med EU-retten eller andre internationale forpligtelser.

Det vil herudover ikke være muligt som virksomhed at blive undtaget fra det digitale krav på grund af særlige forhold. Der er ikke et tilsvarende hensyn at tage til individuelle behov, som tilfældet er på borgerområdet, hvor handicaps, ordblindhed, manglende it-kompetencer mv. kan medføre, at borgeren ikke skal ansøge digitalt. Det forhold, at en virksomhed oplever, at den pågældende virksomheds egne computere ikke fungerer, at den pågældende medarbejder har mistet koden til sin digitale signatur eller oplever lignende hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde, kan altså ikke føre til fritagelse for pligten til digital kommunikation.

Det vil i samme omfang som hidtil være muligt for en virksomhed at give fuldmagt til en repræsentant for virksomheden, eksempelvis en advokat eller anden rådgiver, til at foretage ansøgninger mv. på virksomhedens vegne i overensstemmelse med forvaltningslovens regler om partsrepræsentation.

De relevante bekendtgørelser, herunder dækbekendtgørelsen, vil efterfølgende blive revideret i overensstemmelse med forslaget. I bekendtgørelsen vil der blive fastsat de specifikke regler om renter ved manglende betaling af betalingen med henvisning til de eksisterende regler i skattelovgivningen.

3.3.2. Krav om digital ansøgning om tilskud ved indsamling af affald

3.3.2.1. Gældende ret

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 4 i § 56, så det fremover bliver muligt at kræve, at ansøgning om tilskud efter lovens kapitel 7 vedrørende affaldsforebyggelse, genanvendelse og renere teknologi indgives digitalt.

Miljøministeren kan i henhold til den gældende miljøbeskyttelseslovs § 56, stk. 3, fastsætte nærmere regler om ydelse af tilskud efter §§ 53 a-55 og § 55 c, herunder om behandling af ansøgninger, tidsfrister m.v., vedr. indsamling og håndtering af affald m.v. samt visse projekter i forbindelse med eksempelvis udredning, udvikling m.v. Med hjemmel i § 53 a er det således muligt at anvende de i § 53, stk. 1, nævnte gebyrer til bl.a. tilskud til indsamling og håndtering af affald, ligesom administrationen heraf kan henlægges til private organisationer, foreninger og lignende. Hjemlen er udmøntet i bl.a. dækbekendtgørelsen,

således at der i dag ydes tilskud til godkendte indsamlingsvirksomheder, som indsamler kasserede dæk fra motordrevne køretøjer og afleverer dem til virksomheder, der modtager og oparbejder dæk, og som er godkendt af Miljøstyrelsen.

Administrationen af tilskudsordningen varetages i dag med hjemmel i § 53 a, stk. 1, af Dækbranchens Miljøfond. Ansøgning om udbetaling af tilskud skal derfor sendes til Dækbranchens Miljøfond, som træffer afgørelse herom. Ansøgningen skal bl.a. indeholde indsamlingsvirksomhedens navn, adresse og CVR-nummer samt opgørelse over mængden af dæk (stk. og kg) og oplysning om, hvor dækkene stammer fra. Ansøgning sendes i dag i papirform. Der er dog udviklet et digitalt indberetningssystem, som i dag frivilligt anvendes af 2/3 af de indsamlere, som modtager tilskud.

3.3.2.2. Lovforslaget

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 4 i § 56, således at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om, at ansøgning om tilskud efter §§ 53 a -55 og § 55 c skal ske digitalt.

Med forslaget bliver det muligt i bekendtgørelsesform på de enkelte områder omfattet af lovens kapitel 7 at fastsætte krav om, at ansøgning om tilskud efter lovens kapital 7 vedrørende affaldsforebyggelse, genanvendelse og renere teknologi fremover skal ske digitalt og således ikke længere kan ske i papirform.

Formålet med ændringen er at lette administrationen for dem, der administrerer de pågældende tilskudsordninger, men også for de enkelte ansøgere. Forslaget vil endvidere gøre kontrolopgaver for de administrerende myndigheder lettere.

De administrative myndigheder eller private organisationer m.v., som administrerer tilskudsordninger omfattet af §§ 53 a - 55 og § 55 c, vil med forslaget også blive forpligtet til at anvende en digital løsning i forbindelse med administrationen.

Den foreslåede ændring medfører ingen ændringer i de betingelser m.v., som skal være opfyldt, for at der kan udbetales tilskud. Der er alene tale om en administrativ ændring, som ingen miljømæssige konsekvenser har.

For så angår digitale systemer, identifikation af ansøger, forhold for udenlandske virksomheder, undtagelsesmuligheder og fuldmagt henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.1.2.

Det er hensigten først at udmønte hjemmelen i bekendtgørelsesform på dækområdet med henblik på at gøre det muligt at kræve, at alle ansøgninger om tilskud til indsamling af kasserede dæk fremover skal indgives digitalt. Som følge af forslaget vil dækbekendtgørelsen således skulle revideres.

3.4. Ophævelse af definitioner

3.4.1. Gældende ret

Definitionerne i lovens § 9 i, § 9 p og § 9 t er indsat i loven i forbindelse med gennemførelsen af henholdsvis det gældende WEEE-direktiv, direktivet om udrangerede køretøjer og batteridirektivet. Af bemærkningerne til gennemførelsesloven for det gældende WEEE-direktiv fremgår, at definitionerne på producenter og importører samt definitionen på affald fra husholdninger adskilte sig fra de hidtidige danske definitioner, hvorfor det blev fundet nødvendigt at indsætte definitionerne i selve loven. Tilsvarende fremgår af bemærkningerne til gennemførelsesloven for direktivet om udrangerede køretøjer, at definitionen af køretøj i direktivet adskiller sig fra definitionen i færdselslovens § 2, stk. 2, hvorfor det blev vurderet hensigtsmæssigt at indsætte definitionen i loven.

3.4.2. Lovforslaget

Lovens § 9 i, § 9 p og § 9 t foreslås ophævet af lovtekniske årsager og for at gøre loven mere læsevenlig. Oprindeligt blev definitionerne indført i loven, fordi de var atypiske i forhold til miljøreguleringen. Siden gennemførelsen af det første producentansvarsdirektiv (direktivet for udrangerede køretøjer)

i dansk ret i 2000, er kendskabet til begreberne indenfor producentansvarsområdet blevet udbredt, hvorfor eksempelvis den definitoriske afgrænsning mellem producenter og importører og den efterfølgende affaldsproducent ikke vurderes at volde brugerne vanskeligheder, og der hjemmel til at fastsætte definitionerne i de tilhørende bekendtgørelser. Tilsvarende vurderes det forhold, at der i definitionen af en bil lægges en anden forståelse af begrebet motorkøretøj til grund end i færdselsloven, ikke at nødvendiggøre, at definitionen af en bil findes i loven. Definitionerne i de bestemmelser, der foreslås ophævet, findes i de tre underliggende bekendtgørelser, som regulerer producentansvarsområderne, dvs. elektronikaffaldsbekendtgørelsen, bekendtgørelse nr. 1186 af 7. december 2009 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt bekendtgørelse nr. 1312 af 19. december 2012 om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer og affaldsfraktioner herfra.

4. Lovforslagets økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

4.1. WEEE-direktivet

Lovforslagets hjemmelsbestemmelser udmøntning i bekendtgørelser forventes i den indledende fase at medføre økonomiske og administrative omkostninger for staten, dvs. Miljøstyrelsen.

Det nye WEEE-direktiv foreskriver en mere omfattende udveksling af information og koordinering imellem medlemsstaterne og EU-Kommissionen, bl.a. med det formål at lette de administrative byrder for producenterne og importørerne ved at have mere ensartede krav for registrering og indberetning. Det vil også medføre en mindre forøgelse i den administrative belastning for staten (Miljøstyrelsen), når der skal koordineres på tværs af medlemslande. Dansk Producentansvarssystem (DPA-System) forventes at fortsætte og udbygge det internationale samarbejde og den koordinering, der ligger inden for dets ansvarsområde.

Til gengæld forventes det, at tilsyn med producenter og importører, som markedsfører via internettet via fjernsalg, bliver enklere. Tilsynet er administrativt meget vanskeligt med det eksisterende system.

Lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser udmøntning i bekendtgørelser forventes ikke at medføre administrative eller økonomiske konsekvenser for kommuner og regioner.

4.2. Indsamleruddannelsen

Lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser udmøntning i bekendtgørelse har økonomiske konsekvenser for det offentlige, idet Miljøstyrelsen afholder omkostningerne til etablering af uddannelsen, herunder den elektroniske platform.

Driften og den fortsatte videreudvikling af uddannelsen vil blive finansieret af de virksomheder, som indsamler affald, og hvis medarbejder skal tage prøven.

4.3. Digitale løsninger ved angivelse og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald

4.3.1. Digitaliseringskrav ved angivelse og indbetaling til SKAT

For så vidt angår angivelse og indbetaling af gebyr for importerede og producerede dæk forventes der ikke at være økonomiske eller administrative konsekvenser ved etableringen for det offentlige, da systemet allerede er udviklet.

Det forventes, at digitaliseringen vil lette administrationen hos SKAT for så vidt angår opkrævning af gebyr samt give mulighed for at effektivisere Miljøstyrelsens tilsyn med de enkelte producenters og importørers angivne mængder af indsamlede dæk til brug for vurderingen af, om der kan ydes tilskud.

4.3.2. Krav om digital indberetning ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald

Der forventes ingen negative økonomiske eller administrative konsekvenser for hverken staten, regionerne eller kommunerne.

For så vidt angår ansøgning om tilskud til indsamlede kasserede dæk, er engangsudgifterne til etablering af det digitale indberetningssystem dækket af midler fra Dækbranchens Miljøfond. Disse midler vil også dække de løbende driftsudgifter til systemet. Det forventes, at digitaliseringen vil lette administrationen hos Dækbranchens Miljøfond samt give mulighed for at effektivisere Miljøstyrelsens tilsyn med udbetalingen af tilskud.

5. De økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

5.1. WEEE-direktivet

Lovforslagets bemyndigelsesbestemmelers udmøntning i bekendtgørelser vil have både positive og negative økonomiske og administrative konsekvenser for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr omfattet af reglerne.

Generelt er intentionen bag bestemmelserne om bemyndiget repræsentant en øget harmonisering af de nationale producentregistre og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne. Desuden er det hensigten at lette de administrative byrder forbundet med producentansvaret. Muligheden for at udnævne en repræsentant forventes således at lette de administrative byrder for producenterne og importørerne, idet producenterne og importørerne i stedet for at etablere virksomhed i hver enkelt medlemsstat kan udnævne en repræsentant. Producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, men markedsfører elektrisk og elektronisk udstyr i Danmark, kan således overlade ansvaret for at varetage deres forpligtelser til en bemyndiget repræsentant. Der er aftalefrihed omkring honorering m.v. af repræsentanten, og det må antages, at producenterne og importørerne fravælger denne mulighed, hvis den økonomisk bliver for omkostningskrævende, eller hvis det bliver for administrativt krævende at have en repræsentant som mellemlid. De producenter og importører, som er etableret i Danmark, men markedsfører deres varer i en anden EU-medlemsstat via fjernsalg, bliver forpligtet til at udnævne en repræsentant i disse lande.

Muligheden for at kunne anvende refusionsprocedurer betyder, at det kan sikres, at producenterne og importørerne kun hæfter for omkostningerne vedrørende de mængder af elektrisk og elektronisk udstyr til brug for husholdninger, som reelt er markedsført på det danske marked. Samtidig sikres det, at producenterne og importørerne ikke uretmæssigt kompenseres for en eventuel ressourceværdi af den markedsførte mængde udstyr, såfremt udstyret senere reeksporteres.

Harmoniseringen af de nationale registerfunktioner samt den øgede digitale integration af registrene på tværs af EU-medlemsstaterne forventes at medføre, at både producenter og importører samt tilsynsmyndigheden - i Danmark Miljøstyrelsen - får færre udgifter til administration.

Der forventes dog engangsudgifter på omkring 100.000 kr. i forbindelse med udvidelse af det eksisterende datasystem hos DPA-System, således at bemyndigede repræsentanter kan registreres i producentregistret. Desuden skal der foretages mindre ændringer i producentregisteret, så det sikres, at de relevante informationer i producentregisteret kan deles på tværs af EU-medlemsstaterne i det nødvendige dataformat. Omkostningerne hertil finansieres via gebyrbetalingen til DPA-System.

Det forventes, at producenterne og importørerne vil overvælge de øgede omkostninger på forbrugeren, hvilket er i overensstemmelse med forurenere betaler-princippet.

Da det gældende WEEE-direktiv blev implementeret, blev det vurderet, at de samlede omkostninger for producenterne ville være 150-175 mio. kr. årligt. Miljøministeriet har ikke viden om, hvad producentansvarsreglerne reelt har kostet producenterne og importørerne. Der har i perioden været stigende priser på materialer. I nogle tilfælde har affaldet imidlertid en positiv værdi, så den nuværende årlige

omkostning for producenterne til at komme af med affaldet vurderes at være faldet væsentligt. Der er etableret flere såkaldte kollektive ordninger, der varetager den praktiske administration af producentansvarsreglerne for producenterne. De kollektive ordninger kan ligeledes varetage den praktiske håndtering af elektronikaffaldet mod betaling. De kollektive ordningernes priser er ikke offentligt tilgængelige, men det samlede indtryk er, at håndteringen er blevet billigere for producenterne og importørerne de seneste år, og for nogle elektronikaffaldsfraktioner vurderes producentansvaret at være uden omkostninger for producenterne og importørerne.

Siden det gældende WEEE-direktiv blev vedtaget, er der sket den markante ændring i prisudviklingen, at det meste af elektronikaffaldet i dag har en positiv værdi, når det er indsamlet. Der er dog forskel på, hvor stor en værdi de forskellige typer elektronikaffald har, og om de udgør en indtægt for producenterne og importørerne. Lyskilder har f.eks. fortsat en negativ værdi. Der er omkostninger for producenterne og importørerne ved indsamling af elektronikaffaldet, som finder sted ved afhentning på de kommunale indsamlingssteder eller ved etablering af egenindsamling. Det betyder, at det med en vis sandsynlighed kun får en lille praktisk betydning, at det sikres, at producenter bliver reguleret for afholdte omkostninger til affaldshåndtering. Prisudviklingen betyder også, at der formentlig vil ske en ændring i fokus på elektronikaffaldet. Hvor indsamling og behandling af elektronikaffald før var en byrde, som producenterne og importørerne påtog sig, bliver det formentlig fremadrettet attraktivt at få fat på elektronikaffaldet. Forskellen i værdien af de enkelte typer elektronikaffald medfører dog, at der er forskel på, hvor attraktivt det er at få fat på de forskellige typer af elektronikaffald.

5.2. Indsamleruddannelsen

Indførelse af gebyr for indsamleruddannelsen vil have økonomiske konsekvenser, idet indsamlingsvirksomhederne skal betale et gebyr for hver prøve, en medarbejder tager. Gebyret for prøven forventes at blive ca. kr. 1.500. Den samlede økonomiske konsekvens for branchen forventes at blive i størrelsesordenen 200.000 kr., svarende til ca. 300 kr. pr. virksomhed pr. år. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.2.2.

5.3. Digitale løsninger ved angivelse og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald

5.3.1. Digitaliseringskrav ved angivelse og indbetaling til SKAT

Lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser udmøntning i bekendtgørelse forventes ikke at have nogle administrative eller økonomiske omkostninger af betydning for erhvervslivet, dvs. for virksomhederne omfattet af ordningen, da systemet allerede er udviklet. Det forventes at give mindre administrative lettelser for producenter og importører, at angivelse skal ske digitalt. Opfyldelse af digitaliseringskravet indebærer alene, at den enkelte virksomhed har adgang til en PC med internetadgang.

5.3.2 Krav om digital indberetning ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald

Lovforslagets bemyndigelsesbestemmelser udmøntning i bekendtgørelse forventes ikke at have nogen administrative eller økonomiske omkostninger af betydning for erhvervslivet.

For så vidt angår ansøgning om tilskud til indsamling af kasserede dæk er ordningen udgiftsneutral, da det digitale indberetningssystem allerede er udviklet samt finansieret af midler hidrørende fra Dækbranchens Miljøfond, som også vil dække de løbende driftsudgifter til systemet. Det er omkostningsfrit for indsamlingsvirksomhederne at være registreret og indberette til det elektroniske indberetningssystem. Opfyldelse af kravet om digital indberetning og ansøgning om tilskud forudsætter således alene, at den enkelte indsamler har adgang til en PC med internetadgang.

6. De administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. De miljømæssige konsekvenser

Udmøntning af lovforslagets ændringer som følge af WEEE-direktivet har positive miljømæssige konsekvenser. Lovforslaget indeholder således bestemmelser, som har til formål at optimere den administrative del af producentansvaret. Det er desuden hensigten, at disse bestemmelser skal skabe et bedre datagrundlag med henblik på at vurdere de tiltag, der sættes i værk – eksempelvis i form af tilsyn – og derved medvirke til at dokumentere og optimere de positive miljømæssige konsekvenser.

Det nye WEEE-direktiv indeholder en række bestemmelser, som forventes at give en række miljømæssige forbedringer på europæisk plan. Implementering af disse bestemmelser kræver ikke ny lovhjemmel. Det drejer sig bl.a. om de skærpede krav ved eksport af brugt udstyr, de skærpede indsamlingsmål og de kommende fælles europæiske minimumsstandards for behandling af elektronikaffald, som vil øge udnyttelsen af ressourcerne, herunder genanvendelse af sekundære råstoffer, og mindske udledningen af miljøskadelige stoffer. Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 2.

De foreslåede ændringer vedrørende indsamleruddannelsen forventes at have positive miljømæssige konsekvenser i kraft af det bedre kendskab i branchen til reglerne om affaldshåndtering.

8. Forholdet til EU-retten

Ved lovforslaget indføres hjemmel til delvis implementering af producentansvar m.v. som fastsat i det nye WEEE-direktiv. Miljøbeskyttelsesloven indeholder allerede hjemmel til at gennemføre implementering af producentansvar m.v. som fastsat i det gældende WEEE-direktiv. Den detaljerede gennemførelse af direktivets bestemmelser vil ske i form af revidering af elektronikaffaldsbekendtgørelsen og bekendtgørelse om overførsel af affald.

Det nye WEEE-direktiv introducerer med artikel 17 en bemyndiget repræsentant. Der stilles bl.a. krav om, at denne skal være etableret i den EU-medlemsstat, hvor producenten eller importøren markedsfører elektrisk og elektronisk udstyr. For udstyr solgt i Danmark vil repræsentanten derfor skulle etablere sig i Danmark samt lade sig registrere i det danske producentregister. Ved implementeringen sidestilles udenlandske tjenesteydere med danske.

Det fremgår af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet), artikel 3, stk. 1, at hvis bestemmelser i servicedirektivet strider mod en bestemmelse i en anden fællesskabsretsakt om særlige aspekter af adgangen til eller udøvelsen af servicevirksomhed inden for særlige områder eller særlige erhverv, har bestemmelsen i den anden fællesskabsretsakt forrang og finder anvendelse på disse særlige områder eller erhverv. På baggrund heraf vurderes ordningen ikke i at være omfattet af servicedirektivet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 7.

Lovforslaget har ikke øvrige EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer: Digitaliseringsstyrelsen, DCE – Nationalt Center for Miljø og Energi, GEUS, Danske Regioner, KL, Advokatsamfundet, AffaldVarme Aarhus, Akademiet for de Tekniske Videnskaber, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, BL – Danmarks Almene Boliger, Byggesocietetet, Bygherreforeningen, CONCITO, Copenhagen Ressource Institute, DAKOFA, Danmarks Naturfredningsforening, Dansk Affaldsforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Energi, Dansk Erhverv, DI, DPA-System, Dansk Standard, Danske Advokater, DANVA, Den Danske Landinspektørforening, Det Økologiske Råd,

DONG Energy, DTL, Dækbranchens Miljøfond, elretur, Energi – og olieforum, ERP Danmark, Fagligt Fælles Forbund (3F), Finansrådet, Forbrugerrådet, FORCE Technology, Foreningen af Kommunale Tekniske Chefer, Foreningen af Miljømedarbejdere i kommunen (ENVINA), Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring og Pension, Friluftsrådet, Genvindingsindustrien (GI), Greenpeace, Håndværksrådet, Informationscenter for Miljø & Sundhed, Ingeniørforeningen i Danmark (IDA), Kommunalteknisk Chefforening (KTC),

Landbrug & Fødevarer, Landsorganisationen i Danmark (LO), LWF (Lyskildebranchens WEEE-forening), Natur- og Miljøklagenævnet, Miljøbevægelsen NOAH, Parcelhusejernes landsforening, Plastindustrien, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, RENE, Returbat, Rigsrevisionen, Teknologisk Institut og WWF Verdensnaturfonden.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindre udgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	<i>Ændringer som følge af WEEE-direktivet</i> Ingen. <i>Indsamleruddannelsen</i> Ingen. <i>Digitale løsninger ved angivelse til og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald</i> Der vil ske en effektivisering af tilsyn. <i>Øvrige ændringer</i> Ingen.	<i>Ændringer som følge af WEEE-direktivet</i> Ingen. <i>Indsamleruddannelsen</i> Ingen. <i>Digitale løsninger ved angivelse til og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald</i> Ingen. <i>Øvrige ændringer</i> Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	<i>Ændringer som følge af WEEE-direktivet</i> Ingen. <i>Indsamleruddannelsen</i> Ingen. <i>Digitale løsninger ved angivelse til og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald</i> Der vil ske en effektivisering af tilsyn. <i>Øvrige ændringer</i> Ingen.	<i>Ændringer som følge af WEEE-direktivet</i> Ingen. <i>Indsamleruddannelsen</i> Ingen. <i>Digitale løsninger ved angivelse til og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald</i> Ingen. <i>Øvrige ændringer</i> Ingen.

Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	<i>Ændringer som følge af WEEE-direktivet</i> Muligheden for at anvende refusionsprocedurer betyder, at producenter og importørers omkostninger kun vedrører markedsførte mængder på det danske marked, hvilket er en økonomisk lettelse. Der er en engangsomkostning på omkring 100.000 kr. i 2014 til udvidelse af det eksisterende datasystem hos DPA-System, så det bliver muligt at registrere bemyndigede repræsentanter. Denne omkostning finansieres af gebyrbetalingen. <i>Indsamleruddannelsen</i> Ingen. <i>Digitale løsninger ved angivelse til og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald</i> Ingen. <i>Øvrige ændringer</i> Ingen.	<i>Ændringer som følge af WEEE-direktivet</i> Ingen. <i>Indsamleruddannelsen</i> Driften og den fortsatte videreudvikling af uddannelsen skal efter lovforslaget betales af de virksomheder, der indsamler affald, og som skal tage prøven. De vil samlet blive pålagt 200.000 kr. pr. år, svarende til godt 300 kr. pr. virksomhed pr. år. Miljøstyrelsen afholder omkostningerne til etablering af uddannelsen, herunder den elektroniske platform. <i>Digitale løsninger ved angivelse til og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald</i> Ingen. <i>Øvrige ændringer</i> Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<i>Ændringer som følge af WEEE-direktivet</i> Muligheden for at udnævne en bemyndiget repræsentant samt øget harmonisering af de nationale producentregistre forventes at lette de administrative byrder for producenter og importører. <i>Indsamleruddannelsen</i> Ingen. <i>Digitale løsninger ved angivelse til og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald</i> Ingen. <i>Øvrige ændringer</i> Ingen.	<i>Ændringer som følge af WEEE-direktivet</i> Ingen. <i>Indsamleruddannelsen</i> Ingen. <i>Digitale løsninger ved angivelse til og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald</i> Ingen. <i>Øvrige ændringer</i> Ingen.

Miljømæssige konsekvenser	<i>Ændringer som følge af WEEE-direktivet</i> Udmøntning af lovforslagets bestemmelser har positive miljømæssige konsekvenser samt administrative bestemmelser, som bl.a. gør det muligt at optimere de miljømæssige konsekvenser. Det nye WEEE-direktiv indeholder en række bestemmelser, som ikke kræver implementering, men som forventes at give en række miljømæssige forbedringer, eksempelvis de skærpede indsamlingsmål, de skærpede krav til eksport af brugt udstyr og de kommende fælles europæiske minimumsstandarder for behandling af elektronikaffald, som vil øge genanvendelse af sekundære råstoffer og mindske udledningen af miljøskadelige stoffer. <i>Indsamleruddannelsen</i> Begrænsede positive ændringer. <i>Digitale løsninger ved angivelse til og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald</i> Ingen. <i>Øvrige ændringer</i> Ingen.	<i>Ændringer som følge af WEEE-direktivet</i> Ingen. <i>Indsamleruddannelsen</i> Ingen. <i>Digitale løsninger ved angivelse til og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald</i> Ingen. <i>Øvrige ændringer</i> Ingen.
Administrative konsekvenser for borgerne	<i>Ændringer som følge af WEEE-direktivet</i> Ingen. <i>Indsamleruddannelsen</i> Ingen. <i>Digitale løsninger ved angivelse til og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald</i> Ingen. <i>Øvrige ændringer</i> Ingen.	
Forholdet til EU-retten	<i>Ændringer som følge af WEEE-direktivet</i> Gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv	

	2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) - (EU-Tidende 2012 nr. L 197, side 38). Lovforslaget er ikke omfattet af servicedirektivet. <i>Indsamleruddannelsen</i> Ingen. <i>Digitale løsninger ved angivelse til og indbetaling til SKAT samt ved ansøgning om tilskud ved indsamling af affald</i> Ingen. <i>Øvrige ændringer</i> Ingen.
--	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at fodnoten til miljøbeskyttelseslovens titelnote ændres, så det kommer til at fremgå, at loven implementerer dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38.

Til nr. 2

Den foreslåede bestemmelse er ny. Forslaget indebærer, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om gebyr til dækning af omkostningerne opnåelse af bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald, jf. § 7, stk. 3, nr. 4, herunder omkostningerne til undervisning, prøveafholdelse, udstedelse af bevis samt udvikling, drift og vedligeholdelse af uddannelsessystemet (indsamleruddannelsen). Den kommende indsamleruddannelse er beskrevet under de almindelige bemærkninger, afsnit. 3.2.

Miljøstyrelsen afholder omkostningerne til udviklingen af det digitale uddannelsessystem.

Gebyret skal dække omkostninger til undervisning, prøveafholdelse og udstedelse af bevis samt til den løbende opdatering af uddannelsessystemets faglige indhold som følge af regelændringer, omkostninger til drift af betalingsløsning, omkostninger til uddannelses- og prøvesystemets serverdrift samt øvrige omkostninger knyttet til videreudvikling af uddannelsessystemet.

Det er hensigten, at virksomhederne skal betale et gebyr pr. prøve for medarbejderen. Det er endvidere hensigten, at gebyret skal betales, uanset om prøven består eller ej, og at gebyret er det samme, uanset om der ved prøven forudgående har været gennemført et uddannelsesforløb eller ej, idet gebyret dækker omkostninger til det samlede digitale uddannelses- og prøvesystem. Beviset er personligt og følger den person, der har bestået prøven.

Gebyret fastsættes, sådan at der opnås balance mellem indtægter og omkostninger over en 4-årig periode i overensstemmelse med Budgetvejledningens afsnit 2.3.1.2.

Reglerne om gebyr forventes at blive fastsat i bekendtgørelsesform. For så vidt angår opkrævning af gebyret foreslås det, at bestemmelserne i miljøbeskyttelseslovens § 88 finder anvendelse. Gebyret vil blive opkrævet efter reglerne i lovens § 88.

Til nr. 3

De foreslåede ændringer af § 7, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 6, 2. pkt., og § 7, stk. 6, der bliver stk. 7, er en konsekvensrettelse som følge af det foreslåede nye stk. 4 i § 7, hvorefter § 7, stk. 4-6, bliver stk. 5-7.

Til nr. 4

For at gøre loven mere læsevenlig foreslås det, at § 9 i, stk. 1, ophæves.

§ 9 i, stk. 1, i den gældende lov indeholder definitionerne fra det gældende WEEE-direktiv på elektrisk og elektronisk udstyr, producenter og importører samt affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Definitionerne i det gældende WEEE-direktiv er ligeledes indeholdt i elektronikaffaldsbekendtgørelsen.

Det er hensigten, at definitionerne i det nye WEEE-direktiv fremover alene implementeres i elektronikaffaldsbekendtgørelsen, således at loven ikke længere indeholder definitioner på relevante begreber, men alene indeholder de fornødne hjemmelsbestemmelser til implementering af direktivet i bekendtgørelsesform.

Det nye direktiv udvider definitionen af producent, da definitionen fremover også omfatter enhver fysisk eller juridisk person, der ved hjælp af fjernsalg sælger til erhverv. Denne ændring vil blive gennemført i producentdefinitionen i elektronikaffaldsbekendtgørelsen.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.

Til nr. 5

Det foreslås, at »j.f. stk. 1, nr. 3« udgår i § 9 i, stk. 2, der bliver stk. 1.

Der er tale om en konsekvensrettelse som følge af, at § 9 i, stk. 1, foreslås ophævet. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Til nr. 6

Det foreslås, at der indsættes et nyt stk. 2 i § 9 j, der med henblik på at gennemføre det nye WEEE-direktivs artikel 12, stk. 5, giver miljøministeren hjemmel til at fastsætte regler om, hvorledes de markedsførte mængder, jf. § 9 j, stk. 1, opgøres, samt om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når elektrisk og elektronisk udstyr til brug for husholdninger overføres til andre lande for at blive markedsført der. Den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse supplerer de eksisterende bemyndigelser for miljøministeren til at fastsætte regler om tildelingsordning og markedsandel, der relaterer sig til udstyr markedsført til husholdninger og gælder således alt markedsført udstyr.

Producenter og importører, som markedsfører elektrisk og elektronisk udstyr til brug for husholdninger, er med de gældende regler ansvarlige for den mængde udstyr, de producerer henholdsvis importerer med henblik på markedsføring i Danmark. De er derudover forpligtet til at tilbagetage udstyret, når det bliver til affald. Allerede i dag er de derfor forpligtet til årligt at indberette de mængder, de har markedsført til brug for husholdninger, til producentregistret, jf. den gældende lovs § 9 æ. Disse mængder indgår i en beregning af markedsandelen, som bl.a. danner grundlag for beregning af den mængde, som producenten eller importøren har pligt til at tage tilbage i en tildelingsordning. I det omfang producenten eller importøren ikke allerede har opfyldt sin indsamlingsforpligtelse ved egen indsamling, kan en andel af det kommunalt indsamlede udstyr, når det bliver til affald, indgå i tildelingsordningen. Hidtil har den største del af affaldet været indsamlet via den kommunale indsamling.

Den private organisation, som i medfør af den gældende lovs § 9 ø er tillagt kompetencen til at administrere systemet (på nuværende tidspunkt DPA-System), skal modtage indberetninger om de markedsførte mængder til brug for husholdninger samt foretage de konkrete beregninger af den andel, der pålægges efter tildelingsordningen, opkrævning af gebyr m.v. De markedsførte mængder indberettes på grundlag heraf årligt til DPA-System. Producenter og importører betaler desuden årligt et beløb pr. kg markedsført

udstyr til brug for husholdninger. Beløbet indbetales til DPA-System og dækker omkostningerne til administration af tildelingsordningen.

I medfør af artikel 12, stk. 5, i det nye WEEE-direktiv skal EU-medlemsstaterne sikre, at der udvikles passende refusionsprocedurer, hvis udstyr efter markedsføring udføres fra den berørte EU-medlemsstats område for at blive markedsført udenfor dette område. Baggrunden for den nye forpligtelse i det nye WEEE-direktiv er, at der har forekommet situationer, hvor det samme udstyr blev registreret som markedsført i to EU-medlemsstater, således at en producent eller importør dermed pådrog sig producentansvar i begge EU-medlemsstater.

Med forslaget skabes den fornødne hjemmel til at udvikle en ordning, hvorefter producenterne og importørerne kan reducere den årlige mængde af markedsført udstyr. Derudover etableres bemyndigelse til, at ministeren fastsætter regler om en refusionsordning for udstyr markedsført til brug for husholdninger. Producenterne og importørerne vil med forslaget således kun være ansvarlige for den miljømæssige håndtering m.v. af den mængde udstyr, som reelt bliver til affald i Danmark. Da producenterne og importørerne i medfør af miljøbeskyttelsesloven og elektronikaffaldsbekendtgørelsen kan lade en kollektiv ordning varetage deres forpligtelser, kan refusionen også ske på baggrund af indberetninger fra de kollektive ordninger. Det følger af miljøbeskyttelsesloven § 9z, stk. 1 og 2, udmøntet i elektronikaffaldsbekendtgørelsen § 50.

Der er endvidere hensigten i bekendtgørelsesform at fastsætte nærmere regler for, i hvilke tilfælde der kan ske regulering af de markedsførte mængder, krav til dokumentation, m.v. Disse regler fastsættes med hjemmel i den eksisterende lovs § 9 n.

Det er hensigten, at ordningen skal være enkel at administrere for producenterne og importørerne, for den private organisation og for myndighederne. Det skal også sikres, at det er administrativt enkelt at føre tilsyn, bl.a. ved at producenterne og importørerne skal dokumentere, hvilket senere omsætningsled der har eksporteret den mængde af udstyr, de ønsker at reducere de markedsførte mængder med.

Danmark er i medfør af det nye WEEE-direktiv forpligtet til at indberette indsamlingsprocenter til Kommissionen. Disse indsamlingsprocenter er baseret på mængden af udstyr markedsført i Danmark samt mængden af affald indsamlet i Danmark. Nyttiggørelses-, genbrugs- og genanvendelseskravene fremgår allerede af elektronikaffaldsbekendtgørelsens kapitel 10, og de nye minimumsmål for henholdsvis 2015 og 2018 fremgår af det nye direktivs bilag V og forventes ligeledes implementeret i bekendtgørelsen.

Den foreslåede ændring medfører ingen ændring i tildelingsordningen i forhold til tilbagetagningsforpligtelsen for elektronikaffald fra husholdninger m.v., idet forslaget alene sikrer mere korrekte data om mængden af udstyr markedsført i Danmark.

Til nr. 7

Den gældende lovs § 9 j, stk. 3, pålægger i dag danske eksportører, der leverer elektrisk og elektronisk udstyr direkte til husholdninger i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg, at overholde den pågældende EU-medlemsstats regler om gennemførelse af direktivet. Bestemmelsen implementerer det gældende WEEE-direktivs artikel 8, stk. 4, og artikel 12, stk. 1.

Artikel 8, stk. 4, er ikke gentaget i det nye WEEE-direktiv, mens artikel 12, stk. 1, i det nye direktiv er erstattet af de nye bestemmelser i artikel 16 og artikel 17, som gennemføres i de foreslåede nye bestemmelser i § 9 j, stk. 4-7, og § 9 æ, stk. 3 og 4. Bestemmelsen i den gældende § 9 j, stk. 3, videreføres derfor ikke, men afløses af den foreslåede nye bestemmelse i § 9 j, stk. 4.

Den foreslåede nye bestemmelse i § 9 j, stk. 4, gennemfører direktivets artikel 17, stk. 2, og delvist stk. 3, hvorefter eksportører, dvs. producenter og importører, der er etableret i Danmark, men sælger udstyr til en anden EU-medlemsstat via fjernsalg, er forpligtet til at udnævne en bemyndiget repræsentant

ved skriftlig fuldmagt i den anden EU-medlemsstat med ansvar for overholdelse af denne producents forpligtelser i henhold til reglerne vedrørende producentansvar i den pågældende EU-medlemsstat.

Det nye WEEE-direktivs artikel 3, stk. 1, litra f, nr. iv, indeholder en definition af producenter, som sælger via fjernkommunikation. Denne definition omfatter salg direkte til husholdninger og til erhverv. Den foreslåede ændring med krav om udnævnelse af en bemyndiget repræsentant omfatter derfor både fjernsalg af elektrisk og elektronisk udstyr til brug for husholdninger og til brug for erhverv. I det gældende direktiv gælder forpligtelsen kun ved salg til husholdninger.

Det nye direktivs artikel 22 pålægger EU-medlemsstaterne at fastsætte effektive sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget med henblik på at implementere direktivet. Det foreslås derfor, at den nye bestemmelse i § 9 j, stk. 4, strafbelægges. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 24.

Det nye WEEE-direktivs artikel 17, stk. 1 og 3, foreslås implementeret med nye bestemmelser i § 9 j, stk. 5-7.

Artikel 17 giver producenter, som ønsker at sælge elektrisk og elektronisk udstyr i en anden EU-medlemsstat end den, de er etableret i, en ny mulighed for at sikre, at de opfylder deres forpligtelser i henhold til direktivet. I øjeblikket er det sådan, at det altid er den første importør i Danmark, der skal registrere sig. For udenlandske producenter eller importører, der har etableret én dansk importør, er det både nu og fremover denne, som skal være registreret, og som har producentansvar. For udenlandske producenter og importører, som ikke har etableret én samlet importør i Danmark, men har et distributionsnet, hvor mange formentlig mindre distributører dermed bliver importører, skal alle disse efter de eksisterende regler registreres og har producentansvar. Det nye bliver, at ved at benytte en bemyndiget repræsentant vil de enkelte distributører ikke længere skulle registreres og opfylde producentansvar.

I medfør af artikel 17, stk. 1, skal EU-medlemsstaterne således sikre, at producenter, som ikke er etableret på deres område, men i en anden medlemsstat, har mulighed for at udnævne en fysisk eller juridisk person, der er etableret på dens område, som bemyndiget repræsentant med ansvar for opfyldelsen af de forpligtelser, der påhviler de pågældende producenter i henhold til direktivet, på deres område. Producentansvaret indebærer efter de gældende regler pligt til registrering i producentregister, indberetning af markedsførte mængder, tilbagetagning og miljømæssig korrekt håndtering af elektronikaffaldet samt en oplysnings- og dokumentationsforpligtelse for disse ting.

Ifølge direktivets præambel (8. betragtning) bør en producent af hensyn til opfyldelsen af forpligtelserne efter direktivet være etableret i den medlemsstat, hvortil producenten sælger sine varer. For at mindske eksisterende hindringer for det indre markeds funktion og administrative byrder bør medlemsstaterne dog undtagelsesvis tillade, at producenter, som ikke er etableret på deres område, men i en anden medlemsstat, kan udnævne en bemyndiget repræsentant. Den altovervejende hovedregel er således, at producenten skal være etableret i den pågældende medlemsstat. Denne hovedregel er i overensstemmelse med direktivets formål, som gennem producentansvar navnlig er at forebygge frembringelse af elektronikaffald og nedbringe den affaldsmængde, der skal bortskaffes.

I lyset af det nye WEEE-direktivs ordlyd og formål fortolker Miljøministeriet artikel 17, stk. 1, således, at hensigten med bestemmelsen er, at såfremt producenten udnævner en bemyndiget repræsentant, indtræder repræsentanten i samtlige producentens forpligtelser i henhold til direktivet. I modsat fald vil muligheden for håndhævelse af producentansvaret blive vanskeliggjort i en grad, som vil bringe realiseringen af direktivets formål i fare.

Det foreslås derfor, at der indsættes en ny bestemmelse i § 9 j, stk. 5 og 6, som giver producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre elektrisk og elektronisk udstyr i Danmark, mulighed for i stedet for at etablere sig her i landet at udnævne en repræsentant, der er etableret her i landet, med ansvar for overholdelse af deres forpligtelser i henhold til loven eller

regler udstedet i medfør af loven for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr. Udnævnelsen af en repræsentant skal i overensstemmelse med direktivets artikel 17, stk. 3, ske ved skriftlig fuldmagt.

Det foreslås endvidere i *stk. 7*, at miljøministeren fastsætter nærmere regler om repræsentantens, producentens og importørens afgivelse af oplysninger om og bevis for fuldmagtsforholdet, således at det sikres, at der foreligger et egentligt fuldmagtsforhold, og at repræsentanten har påtaget sig samtlige producentens eller importørens forpligtelser i medfør af direktivet. Se nærmere overvejelser om producentens forpligtelser i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.1.2. I henhold til direktivet kan repræsentanten være enten en fysisk eller juridisk person, som skal være etableret i Danmark.

Som anført er det hensigten, at repræsentanten indtræder i samtlige producentens eller importørens forpligtelser i henhold til i henhold til loven eller regler udstedet i medfør af loven for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald heraf, herunder pligten til at lade sig registrere samt til at indsamle og sikre korrekt miljøbehandling af det udstyr, producenten bringer på markedet, når det bliver til affald.

Det er frivilligt for producenten eller importøren at overlade varetagelsen af sine forpligtelser til en bemyndiget repræsentant fremfor at etablere en egentlig virksomhed i medlemsstaten. Producenter og importører, som alene markedsfører udstyr i den EU-medlemsstat, de er etableret i, kan dog ikke udnævne en repræsentant.

Det følger af det nye WEEE-direktivs artikel 16, at repræsentanten lige som producenter og importører er forpligtet til at tilmelde sig producentregistret. Den gældende lovs § 9 æ, stk. 1, om producentregisteret foreslås derfor ændret i overensstemmelse hermed. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 10.

Det foreslås endvidere, at der med ændring af den gældende lovs § 9 ø, stk. 1, nr. 6, indføres hjemmel til, at den private organisation omtalt i § 9 ø kan registrere repræsentanten samt træffe afgørelse om, hvorvidt repræsentanten er omfattet af producentregisteret af § 9 æ og dermed opfylder kravene til at blive udnævnt med ansvar for producentens eller importørens forpligtelser, jf. den foreslåede § 9, j, stk. 5. Denne hjemmel vil blive udmøntet i elektronikaffaldsbekendtgørelsen. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 16.

Det fremgår af servicedirektivets artikel 3, stk. 1, at hvis bestemmelser i servicedirektivet strider mod en bestemmelse i en anden fællesskabsretsakt om særlige aspekter af adgangen til eller udøvelsen af servicevirksomhed inden for særlige områder eller særlige erhverv, har bestemmelsen i den anden fællesskabsretsakt forrang og finder anvendelse på disse særlige områder eller erhverv. De foreslåede ændringer af § 9 j vil sikre implementering af artikel 17 i dansk ret, jf. ovenfor. Disse foreslåede ændringer går ikke videre end direktivet fastsætter så vidt angår reguleringen af tjenesteydere, herunder udenlandske tjenesteydere. På baggrund heraf vurderes ordningen ikke at være omfattet af servicedirektivet.

Til nr. 8

I medfør af den gældende lovs § 9 m, stk. 2, kan miljøministeren fastsætte regler om, at distributører (dvs. mellemhandlere, som hverken producerer eller importerer udstyr, og som ikke sælger udstyr direkte videre til forbrugeren) og forhandlere ikke må aftage og forhandle elektrisk og elektronisk udstyr fra producenter og importører, som har tilsidesat registreringspligten efter regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1. Formålet med § 9 m, stk. 2, er at understøtte en høj registreringsprocent. Bemyndigelsen er udmøntet i den eksisterende elektronikaffaldsbekendtgørelse § 10.

Da § 9 æ, stk. 1, foreslås ændret, således at repræsentanter også er forpligtet til at tilmelde sig producentregistret, jf. bemærkningerne til § 1, nr. 10, foreslås det, at bestemmelsen i § 9 m, stk. 2, tillige ændres, således at den også finder anvendelse, hvis repræsentanter tilsidesætter registreringspligten efter § 9 æ, stk. 1.

Det forventes, at oplysninger (navn og adresse) på alle registrerede repræsentanter, herunder hvem de

repræsentarer, gøres let tilgængelige, dvs. på organisationens hjemmeside og ved telefonisk henvendelse til den systemansvarlige organisation, der administrerer registret. Forpligtelsen efter § 9 m, stk. 2, vil kun omfatte udstyr, som distributøren eller forhandleren indgår aftale om, efter at registreringspligten træder i kraft, og der vil blive fastsat overgangsordninger, således at de supplerer de eksisterende bestemmelser i elektronikaffaldsbekendtgørelsen. Den eksisterende bestemmelse er strafbelagt, og det er ligeledes hensigten at strafbelægge den ændrede bestemmelse i medfør af straffehjemlen i lovens § 110, stk. 3, og elektronikaffaldsbekendtgørelsen. Straffen for overtrædelse af bestemmelsen vil således følge reglerne for danske producenter.

Til nr. 9

Det foreslås, at § 9 p ophæves.

Definitionerne i § 9 p blev indsat i forbindelse med implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer i forbindelse med indførsel af producentansvar på motordrevne køretøjer. Denne ordning er reguleret i loven samt i bekendtgørelse om håndtering af affald i form af motordrevne køretøjer og affaldsfraktioner herfra.

Definitionerne i § 9 p er tillige indeholdt i bekendtgørelsen. Det foreslås derfor, at definitionerne af lovtekniske årsager og for at gøre loven mere læsevenlig tages ud af loven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Det foreslås også, at § 9 t ophæves.

Definitionerne i § 9 t blev indsat i forbindelse med implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF i forbindelse med indførsel af producentansvar på batterier og akkumulatorer. Denne ordning er reguleret i loven samt bekendtgørelse om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer.

Definitionerne i § 9 t er tillige indeholdt i førnævnte bekendtgørelse. Det foreslås derfor, at definitionerne af lovtekniske årsager og for at gøre loven mere læsevenlig tages ud af loven.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 4.

Til nr. 10

I medfør af den gældende lovs § 9 æ, stk. 1, er miljøministeren bemyndiget til at fastsætte regler om oprettelse og drift af registre over producenter og importører, om at producenter og importører af bl.a. elektrisk og elektronisk udstyr har pligt til at tilmelde sig registret og om deres pligt til at indgive oplysninger hertil.

Med de foreslåede bestemmelser i § 9 j, stk. 5-7, får producenter, som ønsker at sælge elektrisk og elektronisk udstyr i Danmark, mulighed for at udnævne en repræsentant med ansvar for overholdelsen af deres forpligtelser i henhold til loven og regler udstedt i medfør af loven.

I medfør af det nye direktivs artikel 16, stk. 2, er medlemsstaterne forpligtet til at sørge for, at enhver udnævnt repræsentant registreres og i den forbindelse afgiver de relevante oplysninger.

På den baggrund foreslås det, at miljøministeren bemyndiges til tillige at fastsætte regler om oprettelse og drift af registre over repræsentanter, og om at repræsentanter forpligtes til at tilmelde sig producentregistret samt afgive indgive oplysninger hertil, jf. § 9 æ, stk. 1.

Endvidere foreslås det at indsætte bemyndigelse til, at ministeren også kan fastsætte forpligtelse for myndigheder til at give oplysninger til producentregistret.

Den gældende lovs § 9 æ, stk. 1, indeholder bl.a. hjemmel til at fastsætte regler om producenter og importørers pligt til at indgive oplysninger til producentregistret.

Det er intentionen, at indberetning til Affaldsdatasystemet, som drives af Miljøstyrelsen og indeholder oplysninger om indsamlede affaldsmængder m.v., og hidtidige indberetninger til det nationale producentregister, som i dag ligger hos DPA-System, fremadrettet skal samles i Affaldsdatasystemet. Det forudsættes, at DPA-System fortsat kan løse opgaven med at administrere producentregisteret, herunder foretage tildelingsordninger m.v. på baggrund af indberettede mængder, herunder tilbagetaget affald, og at der således overføres relevante data til DPA-System fra Affaldsdatasystemet.

Af forenklingshensyn og for at undgå dobbeltindberetninger fra virksomhederne foreslås det på den baggrund, at ministeren bemyndiges til tillige at fastsætte regler om myndigheders pligt til at indgive oplysninger til producentregistret.

Til nr. 11

Ændringen i § 9 æ, stk. 1 er en konsekvens af, at de foreslåede ændringer i nr. 4 og 9, hvori det foreslås, at en række definitioner ikke længere fremgår direkte af loven.

Til nr. 12

Direktivet indeholder en bestemmelse i artikel 18, der skal sikre et øget samarbejde mellem myndighederne, herunder for de nationale producentregistre, i EU-medlemsstaterne og EU-Kommissionen. Formålet med dette samarbejde er at sikre, at producenterne og importørerne efterlever direktivets krav, og skal herudover medvirke til korrekt gennemførelse af direktivet samt lette administrationen for producenter og importører. Efter direktivet skal informationsudvekslingen foregå elektronisk.

Med henblik på gennemførelse af denne bestemmelse foreslås det, at bemyndigelsen i den gældende lovs § 9æ, stk. 2, ændres, således at det præciseres, at ministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal videregives fra producentregisteret, og til hvem de kan videregives til. Hermed tydeliggøres det, at der kan videregives oplysninger ikke bare til miljøministeren og Miljøstyrelsen, men også til øvrige relevante myndigheder, herunder til myndigheder i de andre EU-medlemsstater, EU-medlemsstaternes nationale producentregistre og EU-Kommissionen.

Det foreslås endvidere, at den private organisation bemyndiges til at videregive oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 2.

Der skal ved fastsættelse af regler i medfør af den foreslåede § 9 æ, stk. 2, tages højde for de gældende regler om udveksling af personoplysninger i persondataloven. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 13.

Til nr. 13

Til stk. 3.

Det nye WEEE-direktivs artikel 16, stk. 2, litra d, indeholder et nyt krav om, at nationale producentregistre på deres websted skal indeholde links til andre nationale producentregistre. Formålet med ordningen er at skabe forenklinger, idet det i alle medlemsstater letter registreringen af producenter, importører og af bemyndigede repræsentanter, som er udpeget i henhold til det nye WEEE-direktivs artikel 17. Med ændringen bliver man hurtigt og korrekt guidet over til producentregisteret i den EU-medlemsstat, hvori man markedsfører elektrisk og elektronisk udstyr, således at man som producent eller importør let kan lade sig registrere.

Bestemmelsen tænkes implementeret i elektronikaffaldsbekendtgørelsen. Der er derfor behov for at indsætte hjemmel til at kræve offentliggørelse af henvisninger (links) til andre EU-medlemsstaters producentregistre på det danske producentregisters hjemmeside. Der er desuden behov for at kunne fastsætte krav til formen heraf, således at det kan ske elektronisk på hjemmesiden.

Det foreslås derfor, at der indsættes et nyt stk. 3 i § 9 æ, som bemyndiger miljøministeren til at

fastsætte regler om offentliggørelse af henvisninger til andre EU-medlemsstaters producentregistre på producentregistrets hjemmeside. Der er alene tale om at offentliggøre en henvisning (et link) til de andre EU-medlemsstaters nationale producentregistre. Det er ikke intentionen, at det skal være muligt at logge sig ind eller foretage registrering eller indberetning i andre EU-medlemsstaters producentregister fra det danske producentregister. Der er således ikke større administrative og økonomiske byrder forbundet med etablering af ordningen, ligesom den vurderes til at kræve minimal vedligeholdelse.

Til stk. 4.

Med henblik på implementering af det nye WEEE-direktivs artikel 18 foreslås endvidere indsat et nyt stk. 4 i § 9 æ, som bemyndiger miljøministeren til at fastsætte regler om videregivelse af oplysninger om og dokumenter af betydning for producenter, importører og repræsentanternes efterlevelse af deres forpligtelser i henhold til loven og regler udstedt i medfør af loven for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald herfra til de relevante myndigheder i øvrige EU-medlemsstater og EU-Kommissionen. Desuden foreslås det, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler for formen heraf. For så vidt angår videregivelse af oplysninger fra producentregisteret henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 12.

Med henblik på at sikre samarbejde mellem de myndigheder, der er ansvarlige for at gennemføre direktivet, og for at sikre, at producenter og importører overholder bestemmelserne i direktivet, introducerer artikel 18 et nyt krav om at etablere en passende informationsstrøm mellem de pågældende myndigheder. Hvor det er relevant, skal myndighederne endvidere give hinanden og Kommissionen oplysninger. Det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger skal ske ved anvendelse af elektroniske kommunikationsmidler. Samarbejdet skal bl.a. omfatte tilladelse til adgang til relevante dokumenter og oplysninger, herunder resultaterne af eventuelle tilsyn, med forbehold af bestemmelserne i den databeskyttelseslovgivning, der gælder i den medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om at samarbejde, findes.

Der er endvidere - bl.a. med det nye WEEE-direktiv - skabt et ekstra behov for udveksling af oplysninger, som følge af at producenter og importører ikke længere er forpligtede til at være etableret i hver enkelt EU-medlemsstat, men har mulighed for at udnævne en bemyndiget repræsentant med ansvar for overholdelse af producentens forpligtelser i henhold til direktivet.

Det er derfor hensigten, at der skal ske et øget samarbejde og informationsudveksling mellem EU-Kommissionen og de relevante myndigheder i de andre EU-medlemsstater. I overensstemmelse med direktivets artikel 18 foreslås det derfor, at ministeren bemyndiges til at fastsætte regler om formen for udveksling af oplysninger, således at det kan kræves, at der ved samarbejdet og udveksling af oplysninger anvendes elektroniske kommunikationsmidler.

Det er fastlagt direkte i direktivets artikel 18, at bestemmelserne om samarbejde og informationsudveksling skal ske med forbehold for de enkelte medlemsstaters bestemmelser om databeskyttelse. Videregivelsen af oplysninger og dokumenter skal således ske inden for rammerne af persondataloven.

Til nr. 14

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse som følge af den foreslåede ophævelse af § 9 i, § 9 p og § 9 t. Der henvises til de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.

Til nr. 15

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse i medfør af den foreslåede ændring af § 9 j, stk. 2 og 3 til stk. 3 og 4. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 6 og 7.

Til nr. 16

Det foreslås, at § 9 ø, stk. 1, nr. 6, nyaffattes.

I medfør af den gældende lovs § 9 ø har ministeren beføjelse til at henlægge en række administrative opgaver i forbindelse med tilbagetagning m.v. af udtjent elektrisk og elektronisk udstyr, udtjente batterier og akkumulatorer samt udtjente person- og varebiler til en privat organisation. Ministeren kan i henhold til stk. 1, nr. 6, henlægge kompetencen til at oprette og drive producentregistret, som nævnt i § 9 æ, til den private organisation, herunder kompetencen til at vurdere og træffe afgørelse om, hvilke producenter og importører der er omfattet af registret. Dette gælder også for producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr.

På nuværende tidspunkt er kompetencen til at forestå en del af de administrative opgaver i forbindelse med producentansvar for elektrisk og elektronisk udstyr, batterier og akkumulatorer samt person- og varebiler henlagt til den private virksomhed, DPA-System. § 9 ø, stk. 1, nr. 6, giver således allerede i dag mulighed for at lade DPA-System træffe afgørelse om, hvilke producenter og importører der er omfattet af reglerne.

Det fremgik af lovbemærkninger til L 305 af 22. maj 2005, som gennemførte det gældende WEEE-direktiv, at der er tale om, at henlægge offentligretlige opgaver til et privat organ, og at der i almindelighed bør udvises tilbageholdenhed med en sådan henlæggelse. De retssikkerhedsmæssige betænkeligheder ved henlæggelse af opgaver til private blev søgt imødegået ved, at ministeren godkender vedtægter og fastsætter retningslinjer for administrationen, og at ministeren i henhold til forvaltningslovens § 1, stk. 2, og offentlighedslovens § 1, stk. 3, efter forhandling med justitsministeren fastsætter regler om, at de pågældende love finder anvendelse for den private organisation. Endelig vil organisationens afgørelser kunne påklages til en offentlig myndighed.

Det fremgik endvidere, at modellen blev valgt, fordi direktivets målsætning om producentansvar meget lettere og bedre kunne opfyldes hvis en betydelig del af administrationen overlades til en privat organisation, som kan indgå privatretlige aftaler med producenter og importører. Det fremgik også, at ministeriet forud for udarbejdelsen af lovforslaget havde drøftelser med organisationer, der repræsenterer danske producenter og importører. Her tænkes særligt på DI (Dansk Industri), HTS (Handel, Transport og Serviceerhvervene), BFE (Brancheforeningen for Forbruger-Elektronik), FEHA (Foreningen af Fabrikanter og Importører af Elektriske Husholdnings Apparater), FABA/FAFGE (El-branchens Leverandørforening) samt Dansk Handel og Service. Disse organisationer tilkendegav med DI i spidsen, at de privatretligt vil etablere det organisatoriske grundlag for, at producenter og importører i Danmark kan organisere og finansiere håndteringen af affald af elektrisk og elektronisk udstyr. Der blev som konsekvens heraf oprettet en systemansvarlig organisation, nu kaldt DPA-System der fik ansvaret for at bl.a. at sikre at producenter og importører kan vælge mellem en kollektiv eller en individuel finansieringsordning. Der blev med hjemmel i loven skabt mulighed for, at den systemansvarlige organisation blev pålagt opgaver med registrering af producenter og importører og solgte mængder, opstilling af krav til sikkerhedsstillelse ved individuel finansiering, udarbejdelse af statistikker til Miljøstyrelsen, information til borgere og behandlingsvirksomheder m.v. DPA-System er en selvejende organisation, der er gebyrfinansieret. Gebyrerne fastsættes årligt af miljøministeren på baggrund af indstilling fra DPA-System. DPA-System revideres årligt af uafhængig revisor og Rigsrevisionen. Bestyrelsen består, som det fremgår af § 9 ø, stk. 2 af en uafhængig formand, der er udnævnt af miljøministeren. De øvrige bestyrelsesmedlemmer udpeges ligeledes af miljøministeren efter indstilling fra interesse- og brancheorganisationer på området.

Det foreslås, at ministeren som i den gældende lovs § 9 ø, stk. 1, nr. 6, kan henlægge kompetencen til at oprette og drive et producentregister til den private organisation, herunder kompetencen til at træffe afgørelse om, hvilke producenter, importører og repræsentanter, der er omfattet, jf. § 9 æ, hvilket udstyr der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, og hvilke typer af batterier der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør.

Det foreslås endvidere som noget nyt, at miljøministeren kan henlægge kompetencen til at træffe afgørelse om, hvilke bemyndigede repræsentanter der er omfattet, til den private organisation, jf. § 9 j,

stk. 5-7. og bemærkningerne til § 1, nr. 7. For nærværende er dette alene relevant for repræsentanter med ansvar for overholdelse af producentansvaret i relation til elektrisk og elektronisk udstyr og affald heraf. Det er intentionen, at DPA-System ved afgørelsen skal foretage en vurdering af, hvorvidt den bemyndigede repræsentant opfylder kravene om at være udnævnt ved gyldig skriftlig fuldmagt, være etableret i en EU-medlemsstat samt være registreret i producentregistret. Såfremt kravene ikke er opfyldt, skal DPA-System træffe afgørelse herom. De nærmere regler herom vil tillige med de øvrige foreslåede ændringer blive fastsat i elektronikaffaldsbekendtgørelsen.

Baggrunden for nyaffatningen er dels, at der i den eksisterende § 9 ø, stk. 1, nr. 6 henvises til en række definitioner, hvor det nu foreslås, at de ikke længere skal fremgå direkte af loven, jf. ændring nr. 4 og 9. Den yderligere kompetence til at træffe afgørelse om, hvilke repræsentanter, der er omfattet, er en konsekvens af indførelsen af »repræsentanter« i lovforslaget. Som det er tilfældet for de gældende regler i § 9 ø, finder reglerne i forvaltningsloven og offentlighedsloven også anvendelse på nye sager, hvori der træffes afgørelse af den private organisation. Yderligere kan organisationens afgørelser påklages til ministeren eller Miljøstyrelsen. Bestemmelser herom fremgår allerede af elektronikaffaldsbekendtgørelsen.

Til nr. 17

Det foreslås, at »og« i § 9 ø, stk. 1, nr. 7, udgår. Der er tale om en konsekvensrettelse, som følge af at det foreslås, at der indsættes et nyt nr. 8 i bestemmelsen. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 18.

Til nr. 18

I medfør af § 9 ø, stk. 1, har ministeren beføjelse til at henlægge en række administrative opgaver til den private organisation, DPA-System. Det foreslås, at der indsættes en ny nr. 8 i § 9 ø, stk. 1, hvorefter miljøministeren kan henlægge kompetencen til at videregive oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 2, vedrørende oplysninger i producentregistret til de relevante myndigheder, herunder til de nationale producentregistermyndigheder i de øvrige EU-medlemsstater og EU-Kommissionen.

DPA-System bistår allerede i dag Miljøstyrelsen med at behandle og levere data, som skal indberettes til Eurostat (EU-Kommissionen). Med henblik på at spare ressourcer er det hensigten, at DPA-System på vegne af Miljøstyrelsen kan foretage direkte rapporteringer fra producentregistret til Eurostat.

Det er fastlagt direkte i direktivets artikel 18, at bestemmelserne om samarbejde og informationsudveksling skal ske med forbehold for de enkelte medlemsstaters bestemmelser om databeskyttelse. Videregivelsen af oplysninger og dokumenter skal således ske inden for rammerne af persondataloven.

Til nr. 19

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse af den foreslåede ophævelse af § 9 i og § 9 t, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.

Til nr. 20

Den foreslåede ændring er en konsekvensrettelse af den foreslåede ophævelse af § 9 i, jf. de almindelige bemærkninger, afsnit 3.4.

Til nr. 21

Den foreslåede ændring har alene til formål at rette en sproglig fejl i § 53, stk. 1, 1. pkt., opstået i forbindelse med ændring af bestemmelsen ved lov nr. 513 af 12. juni 2009 om ændring af lov om miljøbeskyttelse og andre love, hvor »materialets, produktets eller« skulle have været ophævet.

Til nr. 22

Det foreslås, at det eksisterende stk. 4 ophæves og at der i stedet indsættes et nyt stk. 4 og 5 i § 53,

således at der gives miljøministeren hjemmel til at fastsætte nærmere regler om indbetaling, angivelse, opkrævning og anvendelse af gebyret efter § 53, stk. 1, herunder regler om registrering, betalingsperiode, tilbagebetaling og renter.

Det foreslås endvidere, at Miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler, om at angivelse og indbetaling skal ske digitalt og nærmere regler om den digitale kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur.

Endelig foreslås det, at en digital meddelelse skal anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i adressatens fysiske postkasse. En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til myndighederne m.v. på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for myndigheden m.v., dvs. f.eks. når myndigheden m.v. kan behandle meddelelsen. En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person, på det tidspunkt hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Det er en målsætning for regeringen, at skriftlig kommunikation mellem virksomheder, borgere og det offentlige – herunder indberetninger fra virksomhederne til det offentlige – skal foregå fuldt ud digitalt. Et krav om brug af digital kommunikation kræver lovhjemmel.

Uanset, der på skatteministeriets område er bemyndigelse til at kræve digital kommunikation mellem SKAT og virksomheder og borgere dækker hjemlen ikke affaldsområdet omfattet af miljøbeskyttelsesloven.

Et krav om brug af digital kommunikation med SKAT kræver derfor lovhjemmel på de områder, hvor SKAT forestår opkrævning af gebyret.

Der er allerede i dag hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til digital angivelse og indbetaling på batteriområdet, idet producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer årligt skal foretage angivelse af gebyret samt indbetale et beløb pr. kg markedsførte bærbare batterier og akkumulatorer til SKAT.

Med henblik på at lette administrationen hos virksomhederne og SKAT samt for at leve op til regeringens digitaliseringsstrategi foreslås det på den baggrund, at der tilvejebringes hjemmel i § 53 til fremover tillige at kræve digital angivelse og indbetaling m.v. for de materialer, produkter, m.v., der er omfattet af § 53. Med hjemmel i § 53, stk. 1, er det i dag muligt at fastsætte regler om, at producenter eller importører af nærmere angivne materialer, produkter eller varer, herunder emballage, skal betale et gebyr til staten, til kommunerne eller til kommunale fællesskaber for affaldshåndtering eller et selskab m.v., til hel eller delvis dækning af omkostningerne i forbindelse med håndtering af materialet, produktet eller varen som affald.

Hjemlen er i dag udmøntet i bl.a. dækbekendtgørelsen, således at de virksomheder, der fremstiller eller importerer dæk med hjemmel i lovens § 53, stk. 1, skal betale gebyr af alle typer dæk fremstillet til anvendelse på motordrevne køretøjer, herunder påhængskøretøjer og påhængsredskaber til disse. Gebyrpligten gælder både nye og regummierede dæk, og satserne fremgår af dækbekendtgørelsen. Virksomheder, der er omfattet af gebyrpligten, skal anmelde sig til registrering hos Erhvervsstyrelsen. Administration og opkrævning af gebyret er således allerede i dag med hjemmel i § 53 henlagt til SKAT, jf. lovens § 80.

Ifølge dækbekendtgørelsen skal de registrerede virksomheder efter udløbet af hver gebyrperiode og senest ved udgangen af den følgende måned angive antallet af dæk, hvoraf virksomheden skal betale gebyr til SKAT. Angivelsen skal ske på en særlig blanket og underskrives af virksomhedens ansvarlige ledelse. Gebyret for en gebyrperiode skal indbetales til SKAT senest samtidig med angivelsesfristens

udløb. Det er intentionen, at alle virksomheder omfattet af gebyrpligten på dækområdet fremover skal foretage angivelse og indberetning digitalt for at lette administrationen hos både SKAT og de enkelte virksomheder. Den digitale indberetningsløsning på dækområdet, som allerede i dag er udviklet og findes på TastSelv Erhverv på www.skat.dk, er brugervenlig og sikker.

Lovbekendtgørelse nr. 1127 af 23. september 2013 om opkrævning af skatter og afgifter m.v. med senere ændringer (opkrævningsloven) finder anvendelse i forbindelse med opkrævningen.

Det er intentionen, at de nærmere regler om angivelse, opkrævning, tilbagebetaling og rente fastsættes i dækbekendtgørelsen ved henvisninger til opkrævningsloven.

Bemyndigelsen i § 53, stk. 4 vil således blive anvendt til i dækbekendtgørelsen at fastsætte, at angivelsen skal ske digitalt, og at beløbet skal opkræves efter opkrævningslovens regler. Dette er en nødvendig følge af, at det allerede fremgår af opkrævningsloven § 16, stk. 1, nr. 20 og 21, at bøder, gebyrer og renter vedrørende dækbekendtgørelsen indgår i én samlet saldoopgørelse (skattekontoen).

Dette omfatter, at virksomhederne ved for sent betaling skal betale rente efter dag-til-dag renten i opkrævningsloven, og beløbet indgår i opkrævningssystemet én skattekonto på linje med de øvrige skatter og afgifter, som SKAT opkræver fra virksomhederne. Tilsvarende vil bemyndigelsen blive anvendt til at fastsætte regler om tilbagebetaling med henblik på de situationer, hvor SKAT yder godtgørelse og dermed tilbagebetaler det af virksomhederne betalte gebyr samt i de tilfælde, hvor der skal ske tilbagebetaling af gebyret som følge af en fejl i forbindelse med opkrævningen eller indbetalingen.

Det vil komme til at fremgå af de regler, der påtænkes udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 53, stk. 5, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med myndighederne, om hvilke forhold og på hvilken måde. I bekendtgørelserne kan der desuden fastsættes regler om fritagelse for pligten til digital kommunikation. Det forudsættes, at reglerne vil blive udstedt og administreret i overensstemmelse med de principper, der er anført i de almindelige bemærkninger, afsnit 3.3.1.2.

Det foreslåede stk. 4, 2. pkt. er en direkte videreførsel af sidste del af den eksisterende § 53, stk. 4. Intentionen er at fastholde de nuværende regler, hvor der bl.a. kan tages højde for, at der kan være en væsentlig forskydning imellem tidspunktet for gebyrets opkrævning og tidspunktet for afholdelse af de modsvarende udgifter.

Da det digitale system allerede er udviklet af SKAT, er ordningen udgiftsneutral for virksomhederne, og det er omkostningsfrit at angive og indbetale via systemet. Systemet forudsætter alene, at den enkelte virksomhed har adgang til en PC med internetadgang. Systemet bliver i dag frivilligt brugt af nogle af virksomhederne omfattet af gebyrpligten.

Forslaget medfører ingen ændringer i reglerne for fastsættelse af gebyrets størrelse, betingelserne for gebyrpligt m.v. Der er alene tale om en administrativ ændring, som ingen miljømæssige konsekvenser har.

Det er intentionen, at bestemmelsen skal kunne finde anvendelse på andre producenter og importører af andre materialer, produkter eller varer, herunder emballage, omfattet af § 53, hvor angivelse og indbetaling skal ske til SKAT.

Forslaget understøtter dette lovforslags ændring af § 56, stk. 3, hvorefter det foreslås at gøre det muligt at kræve, at ansøgning om tilskud efter lovens kapitel 7 omkring affaldsforebyggelse, genanvendelse og renere teknologi fremover skal ske digitalt. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 23.

Til nr. 23

Det foreslås at indsætte et nyt stk. 4 i § 56, så det fremover bliver muligt at kræve, at ansøgning om tilskud efter lovens kapitel 7 vedrørende affaldsforebyggelse, genanvendelse og renere teknologi indgives digitalt.

Det foreslås derfor, at miljøministeren bemyndiges til at fastsætte regler om, at ansøgning om tilskud efter § 53 a - § 55 og § 55 c skal ske digitalt og nærmere regler om den digitale kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur.

Derudover foreslås det, at en digital meddelelse skal anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen. Det vil sige med samme retsvirkninger som fysisk post, der anses for at være kommet frem, når den pågældende meddelelse m.v. er lagt i adressatens fysiske postkasse. En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til myndighederne m.v. på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for myndigheden m.v., dvs. f.eks. når myndigheden m.v. kan behandle meddelelsen. En meddelelse vil normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person, på det tidspunkt hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Loven giver allerede i dag mulighed for at udbetale tilskud, og § 56, stk. 3, giver mulighed for at fastsætte nærmere regler vedrørende ansøgning m.v.

For at lette administrationen for ansøgere og dem, der administrerer tilskudsordningerne, samt for at leve op til regeringens digitaliseringsstrategi, indføres der med forslaget hjemmel til, at ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at ansøgning om tilskud skal indgives digitalt.

Med hjemmel i § 53 a er det muligt at anvende de i § 53, stk. 1, nævnte gebyrer til bl.a. tilskud til indsamling og håndtering af affald, ligesom administrationen heraf kan henlægges til private organisationer, foreninger og lignende. Som det fremgår ovenfor under bemærkningerne til § 1, nr. 22, er hjemlen i dag bl.a. udmøntet i dækbekendtgørelsen, således at der ydes tilskud til godkendte indsamlingsvirksomheder, som indsamler udtjente kasserede dæk fra motordrevne køretøjer og afleverer dem til virksomheder, som modtager og oparbejder dæk, og som er godkendt af Miljøstyrelsen.

Som anført under bemærkningerne til § 1, nr. 22, er tilskuddet finansieret af de virksomheder, der fremstiller eller importerer dæk, idet de med hjemmel i lovens § 53, stk. 1, samt dækbekendtgørelsen skal betale gebyr af alle typer dæk fremstillet til anvendelse på motordrevne køretøjer, herunder påhængskøretøjer og påhængsredskaber til disse.

Administrationen af tilskudsordningen varetages i dag med hjemmel i § 53 a, stk. 1, af Dækbranchens Miljøfond. Ansøgning om udbetaling af tilskud skal derfor efter gældende regler sendes i papirform til Dækbranchens Miljøfond, som træffer afgørelse om udbetaling af tilskud. Ansøgningen skal bl.a. indeholde indsamlingsvirksomhedens navn, adresse og CVR-nummer, opgørelse over mængden af dæk (stk. og kg) samt oplysninger om, hvor dækkene stammer fra.

Med henblik på at lette administrationen for både Dækbranchens Miljøfond og for de enkelte indsamlere er det hensigten, at alle ansøgninger om tilskud fremover skal indgives digitalt. Det vil desuden lette de administrerende myndigheders arbejde med at udøve kontrol af bl.a. dækkenes oprindelsessted, mængder m.v. Baggrunden for forslaget er at tilvejebringe hjemmel hertil i loven.

Det er forudsat, at hjemmelsbestemmelsen ligeledes skal kunne finde anvendelse på udbetaling af andre former for tilskud omfattet af § 53 a - § 55 og § 55 c.

Ordningen er udgiftsneutral, da det digitale indberetningssystem allerede er udviklet samt finansieret af midler i Dækbranchens Miljøfond, som også vil dække de løbende driftsudgifter til systemet.

Der er tale om et simpelt system, og det er omkostningsfrit for indsamlingsvirksomhederne at være registreret og indberette til det elektroniske indberetningssystem. Hver indsamler er tildelt brugernavn og individuelt unikt password. Den eneste forudsætning for anvendelse af systemet er derfor, at den enkelte

indsamler har adgang til en PC med internetadgang. Systemet bliver i dag frivilligt anvendt af 2/3 af alle de indsamlere, som modtager tilskud.

De administrative myndigheder eller private organisationer m.v., som administrerer tilskudsordninger omfattet af § 53 a - § 55 og § 55 c, vil med forslaget også blive forpligtet til at anvende en digital løsning i forbindelse hermed.

Det vil komme til at fremgå af de regler, der påtænkes udstedt i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse i § 56, stk. 4, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med myndighederne, om hvilke forhold og på hvilken måde. I bekendtgørelserne kan der desuden fastsættes regler om fritagelse for pligten til digital kommunikation. Det forudsættes, at reglerne vil blive udstedt og administreret i overensstemmelse med de principper, der er anført i de almindelige bemærkninger, afsnittene 3.3.1.2. og 3.3.2.2.

Forslaget indebærer ingen ændringer i betingelserne m.v. for at opnå tilskud. Der er alene tale om en administrativ ændring, som ingen miljømæssige konsekvenser har.

Til nr. 24

Den nye bestemmelse i § 9 j, stk. 4, implementerer det nye WEEE-direktivs artikel 17, stk. 2, hvorefter producenter og importører, der er etableret i Danmark, men sælger udstyr i en anden EU-medlemsstat via fjernsalg, er forpligtet til skriftligt at udnævne en bemyndiget repræsentant i den anden EU-medlemsstat med ansvar for overholdelse af denne producents eller importørs forpligtelser i henhold til reglerne vedrørende producentansvar i den pågældende EU-medlemsstat. Der henvises til bemærkningerne til § 1, nr. 7.

Det nye WEEE-direktivs artikel 22 pålægger EU-medlemsstaterne at fastsætte effektive sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget med henblik på at implementere direktivet. Det foreslås derfor, at den nye bestemmelse i § 9 j, stk. 4, strafbelægges. Såfremt en dansk eksportør, der sælger elektrisk eller elektronisk udstyr i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg, ikke udnævner en repræsentant i den pågældende medlemsstat og på den i § 9 j, stk. 4, nævnte måde, vil dette således kunne straffes i henhold til lovens § 110, stk. 1, nr. 1.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 11. februar 2014. Baggrunden for dette er, at implementeringsfristen i det nye WEEE-direktiv er den 14. februar 2014, og ændring af de relevante bekendtgørelser, jf. ovenfor, skal nå at kunne træde i kraft.

Bilag

1. Parallelttekster ved ændringsforslag

2. Direktivet

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Rådets direktiv 79/409/EØF af 2. april 1979 om beskyttelse af vilde fugle (EF-fuglebeskyttelsesdirektivet), (EF-Tidende 1979 nr. L 103, side 1), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Rådets direktiv nr. 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (VVM-direktivet), (EF-Tidende 1985 nr. L 175, side 40), som ændret senest ved Rådets og Europa-Parlamentets direktiv nr. 2003/35/EF af 26. maj 2003 om mulighed for offentlig deltagelse i forbindelse med udarbejdelse af visse planer og programmer på miljøområdet og om ændring af Rådets direktiv 85/337/EØF og 96/61/EF for så vidt angår offentlig deltagelse og adgang til klage og domstolsprøvelse, (EU-Tidende 2003 nr. L 156, side 17), Rådets direktiv 91/156/EØF af 18. marts 1991 om ændring af direktiv 75/442/EØF om affald, (EF-Tidende 1991 nr. L 78, side 32), Rådets direktiv 91/676/EØF af 12. december 1991 om beskyttelse af vand mod forurening forårsaget af nitrater, der stammer fra landbruget, (EF-Tidende 1991 nr. L 375, side 1), som ændret senest ved Rådets direktiv 2006/105/EF af 20. november 2006, (EU-Tidende 2006 nr. L 363, side 368), dele af Rådets direktiv 92/43/EØF af 21. maj 1992 om bevaring af naturtyper samt vilde dyr og planter (EF-habitatdirektivet), (EF-Tidende 1992 nr. L 206, side 7), som ændret senest ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning 1882/2003/EF af 29. september 2003, (EU-Tidende 2003 nr. L 284, side 1), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/62/EF af 20. december 1994 om emballage og emballageaffald, (EF-Tidende 1994 nr. L 365, side 10), Rådets

1. I *fodnoten* til lovens titel ændres »og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU« til: »dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/75/EU« og efter »EU-Tidende 2010, nr. L 334, side 17« indsættes: », og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU af 4. juli 2012 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), EU-Tidende 2012, nr. L 197, side 38«.

direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening, (EF-Tidende 1996 nr. L 257, side 26), Rådets direktiv 96/82/EF af 9. december 1996 om kontrol med risikoen for større uheld med farlige stoffer, (EF-Tidende 1997 nr. L 10, side 13), Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald, (EF-Tidende 1999 nr. L 182, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/53/EF af 18. september 2000 om udrangerede køretøjer, (EF-Tidende 2000, nr. L 269, side 34), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet), (EF-Tidende 2000 nr. L 327, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 37, side 24), direktiv 2003/108/EF af 8. december 2003 om ændring af direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), (EU-Tidende 2003 nr. L 345, side 106), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader, (EU-Tidende 2004 nr. L 143, side 56), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer samt om ophævelse af direktiv 91/157/EØF, (EU-Tidende 2006 nr. L 266, side 1), dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald og om ophævelse af visse direktiver, (EU-Tidende 2008 nr. L 312, side 3) og dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (EU-Tidende 2006 nr. L 376, side 36).

§ 7. Miljøministeren kan fastsætte regler om

- 1) forurening fra virksomheder, anlæg, maskiner, redskaber, fyringsanlæg og transportmidler,
- 2) indretning, drift og vedligeholdelse af de virksomheder m.v., der er nævnt i nr. 1,

2. I § 7 indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om gebyr for opnåelse af bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af genanvendeligt erhvervsaffald, jf. stk. 3, nr. 4, herunder for omkostninger til un-

3) forurening fra spildevandsanlæg, rensningsanlæg, forbrændingsanstalter og anlæg for deponering af affald samt indretning, drift, vedligeholdelse, nedlukning og efterbehandling af sådanne anlæg,

4) renhedsgraden af og tilsætning af stoffer til brændstoffer, der anvendes til opvarmning eller drift af transportmidler og maskiner,

5) at bestemte anlæg, maskiner, redskaber og transportmidler skal være af godkendt type,

6) at anlæg, indretninger eller apparater, herunder måleapparatur, der er beregnet til anvendelse i forureningsbegrænsende øjemed, skal være af godkendt type,

7) risikobetonede processer samt oplagring og transport af stoffer med farlige egenskaber som nævnt i § 2, stk. 2,

8) anmeldelse til tilsynsmyndigheden af virksomhedens eller anlæggets anvendelse af råvarer, hjælpestoffer og andre materialer samt af udledninger til vand, jord og luft i forbindelse med virksomhedens eller anlæggets drift, herunder af frembringelsen af affald,

9) anmeldelse om midlertidig placering og anvendelse af anlæg, transportmidler, mobile anlæg, maskiner og redskaber, der kan medføre forurening, herunder om vilkår for sådanne placeringer og anvendelse,

10) bioteknologisk anvendelse af mikroorganismer, herunder om alle former for udledning til miljøet, og

11) anvendelse af husdyrgødning og anden organisk gødning i jordbruget med henblik på at beskytte vandløb, søer og havet samt grundvandet mod forurening.

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om en frivillig konsulentordning for virksomhederne i forbindelse med gennemførelse af regler efter stk. 1, herunder om autorisation af konsulenterne samt om gebyrer til dækning af udgifterne ved autorisationsordningen.

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om,

1) at personer i ledelsen af bestemte forurenende anlæg skal have den hertil fornødne tekniske viden og eventuelt bevis herfor,

2) at personale, der betjener bestemte forurenende anlæg, skal have bevis for at have modta-

dervisning, prøveafholdelse, udstedelse af bevis samt udvikling, drift og vedligeholdelse af uddannelsessystemet. § 88 finder anvendelse.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

get undervisning i miljømæssig og teknisk forsvarlig drift af anlæggene, herunder om undervisningens indhold og om kravene til opnåelse af beviset,

3) særlig uddannelse og vandelsvurdering af de i nr. 1 og 2 nævnte personkategorier, der arbejder med risikobetonede processer, eller som har ansvar for oplagring og håndtering af stoffer, og

4) at der i virksomheder, der forestår indsamling af genanvendeligt erhvervsaffald, skal være mindst en person med ledelsesansvar for indsamlingen, som skal have bevis for at kunne forestå indberetning af data og miljømæssig forsvarlig håndtering af affaldet, herunder om krav om undervisning og om opnåelse af bevis.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte regler om, at andre myndigheder eller private organisationer skal udøve nærmere fastlagte beføjelser om typegodkendelse og fabrikationskontrol af de i stk. 1, nr. 5 og 6, nævnte anlæg, maskiner, indretninger m.v.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om betaling for myndigheders og private organisationers behandling af ansøgninger om typegodkendelse af de i stk. 1, nr. 5 og 6, nævnte anlæg, maskiner og indretninger m.v. For betaling opkrævet af de i stk. 4 nævnte myndigheder finder bestemmelserne i § 88 anvendelse.

Stk. 6. Ministeren kan fastsætte regler om adgangen til at klage over afgørelser truffet af de i stk. 4 nævnte myndigheder og private organisationer, herunder at afgørelser truffet af de i stk. 4 nævnte myndigheder ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 9 i. I §§ 9 j-9 o forstås ved:

1) Elektrisk og elektronisk udstyr: Udstyr, der er afhængigt af elektrisk strøm eller elektromagnetiske felter for at kunne fungere, og udstyr til produktion, transmission og måling af elektriske strømme og elektromagnetiske felter, som er bestemt til brug ved en spænding på højst 1.000 volt for vekselstrøms vedkommende og 1.500 volt for jævnstrøms vedkommende, bortset fra udstyr, der har tilknytning til beskyttelse af væsentlige sikker-

3. I § 7, stk. 5, 2. pkt., der bliver stk. 6, 2.pkt., og to steder i § 7, stk. 6, der bliver stk. 7, ændres »stk. 4« til: »stk. 5«.

4. § 9 i, stk. 1, ophæves.

hedsinteresser, våben, ammunition og krigsmateriel, medmindre udstyret ikke er fremstillet til specifikt militære formål. Miljøministeren udarbejder en liste over kategorier af udstyr omfattet af definitionen.

2) Producenter og importører: Enhver, der

a) fremstiller og forhandler elektrisk eller elektronisk udstyr i Danmark under eget varemærke,

b) under eget varemærke videreforhandler udstyr i Danmark fremstillet af andre leverandører, dog ikke hvis producentens varemærke er angivet på udstyret,

c) erhvervsmæssigt importerer elektrisk eller elektronisk udstyr til Danmark til videresalg eller

d) leverer elektrisk eller elektronisk udstyr fra en anden EU-medlemsstat direkte til husholdninger i Danmark ved hjælp af fjernsalg.

3) Affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger: Affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger samt fra handel, industri, institutioner og andre kilder, når det på grund af dets art og mængde kan sidestilles med denne type affald fra husholdninger, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Ministeren kan bestemme, at affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger, jf. stk. 1, nr. 3, skal omfatte affald fra handel, industri, institutioner og andre kilder, selv om det på grund af mængden ikke kan sidestilles med denne type affald fra husholdninger.

§ 9 j. Producenter og importører skal for egen regning foranstalte tilbagetagning samt særskilt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr, som er markedsført af producenten eller importøren efter den 31. december 2005, medmindre der er fastsat andre regler i medfør af § 44 og § 45, stk. 2. Denne forpligtelse kan også opfyldes gennem tilbagetagning samt genanvendelse eller særlig håndtering af samme mængde af tilsvarende udstyr markedsført i Danmark af andre producenter eller importører.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om en tildelingsordning for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra husholdninger omfat-

5. I § 9 i, stk. 2, der bliver stk. 1, udgår », jf. stk. 1, nr. 3,«.

6. I § 9 j indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* Miljøministeren fastsætter regler om, hvorledes markedsførte mængder, jf. stk. 1, opgøres, samt om procedurer for tilbagebetaling til producenterne og importørerne, når elektrisk og elektronisk udstyr til brug for husholdninger overføres for at blive markedsført uden for Danmark.«

Stk. 2-3 bliver herefter stk. 3-4.

tet af stk. 1 og § 9 l, stk. 1, herunder om den geografiske fordeling mellem producenter og importører, tidsfrister for afhentning og udveksling af beholdere i forbindelse med afhentningen af det tildelte affald m.v.

Stk. 3. Danske eksportører, der leverer elektrisk eller elektronisk udstyr direkte til husholdninger i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg, skal overholde den pågældende EU-medlemsstats regler om gennemførelsen af direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE), herunder opfylde forpligtelser om tilbagesøgning og særskilt håndtering af affald af elektrisk og elektronisk udstyr i den pågældende EU-medlemsstat.

7. § 9 j, stk. 3, der bliver stk. 4, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 4.* Danske eksportører, der sælger elektrisk eller elektronisk udstyr i andre EU-medlemsstater ved hjælp af fjernsalg, skal udnævne en repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for overholdelse af eksportørens forpligtigelser i henhold til den pågældende medlemsstats regler om gennemførelsen af direktiv om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE). Udnævnelsen af repræsentanten skal ske ved skriftlig fuldmagt.

Stk. 5. Producenter og importører, som er etableret i en anden EU-medlemsstat, og som ønsker at markedsføre elektrisk eller elektronisk udstyr i Danmark, kan i stedet for at etablere sig her i landet udnævne en repræsentant, der er etableret i Danmark. Udnævnelsen af en repræsentant skal ske ved skriftlig fuldmagt.

Stk. 6. Repræsentanten, jf. stk. 5, indtræder i producentens eller importørens forpligtigelser og rettigheder efter loven eller regler udstedt i medfør af loven for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald herfra.

Stk. 7. Miljøministeren kan fastsætte nærmere regler om producentens, importørens og repræsentantens afgivelse af oplysninger om og bevis for fuldmagtsforholdet.«

§ 9 m. (udelades)

Stk. 2. Ministeren kan fastsætte regler om, at distributører og forhandlere ikke må aftage og forhandle elektrisk og elektronisk udstyr fra producenter og importører, som har tilsidesat registreringspligten efter regler fastsat i medfør af § 9 æ, stk. 1.

§ 9 p. I §§ 9 q-9 s forstås ved:

1) Bil: Motorkøretøj, der er forsynet med fire eller flere hjul eller med bælter, valser, meder

8. I § 9 m, stk. 2, ændres »som« til: »hvis disse eller deres repræsentanter«.

9. §§ 9 p og 9 t ophæves.

eller lignende, samt motorkøretøj på tre hjul, hvis egenvægt overstiger 400 kg.

2) Personbil: Bil indrettet til at benyttes til befordring af højst ni personer, føreren medregnet.

3) Varebil: Bil indrettet til at benyttes til gods-befordring, og som har en tilladt totalvægt på ikke over 3.500 kg.

4) Producenter og importører: Enhver, der fremstiller person- eller varebiler i Danmark eller erhvervsmæssigt indfører person- eller varebiler til Danmark.

5) Udtjent bil: En bil, der er affald i henhold til reglerne i bekendtgørelse om affald.

§ 9 t. I §§ 9 u-9 z forstås ved:

1) Batteri eller akkumulator: Enhver elektrisk energikilde, som dannes ved direkte omdannelse af kemisk energi, og som består af en eller flere primære battericeller, der ikke kan genoplades, eller af en eller flere sekundære battericeller, der kan genoplades, bortset fra batterier og akkumulatorer, som benyttes i

a) udstyr med tilknytning til beskyttelsen af Danmarks væsentlige sikkerhedsinteresser, våben, ammunition og andet udstyr, bortset fra produkter, der ikke er fremstillet til specifikt militære formål, eller

b) udstyr, der er beregnet til opsendelse i rummet.

2) Batteripakke: Enhver samling af batterier eller akkumulatorer, der er forbundne, indkapslet eller forbundne og indkapslet til en samlet enhed, som slutbrugeren ikke skal kunne dele eller åbne.

3) Bærbart batteri eller bærbar akkumulator: Ethvert batteri eller knapcellebatteri eller enhver batteripakke eller akkumulator, der

a) er forseglet,

b) kan være håndholdt og

c) ikke er et industribatteri eller en industriakkumulator eller et bilbatteri eller en bilakkumulator.

4) Knapcellebatteri: Ethvert lille rundt bærbart batteri eller enhver lille rund bærbar akkumulator, hvor diameteren er større end højden,

til anvendelse i specialudstyr, herunder høreapparater, armbåndsure, mindre bærbart udstyr og nødstrøm.

5) Bilbatteri eller -akkumulator: Ethvert batteri eller enhver akkumulator, der leverer strøm til startmotor, lygter og tændingsanlæg.

6) Industribatteri eller -akkumulator: Ethvert batteri eller enhver akkumulator, der udelukkende er udviklet til industrielle eller erhvervsmæssige formål eller anvendes i enhver form for elektriske køretøjer.

7) Udtjent batteri eller akkumulator: Ethvert batteri, der er affald i henhold til regler fastsat i medfør af § 44.

8) Producenter og importører: Enhver i Danmark, som for første gang erhvervsmæssigt markedsfører batterier eller akkumulatorer, herunder hvis disse er indbyggede i udstyr eller køretøjer i Danmark. Ved markedsføring forstås overdragelse eller tilrådighedsstillelse til tredje mand mod eller uden vederlag, herunder indførsel i det danske toldområde.

§ 9 æ. Miljøministeren fastsætter regler om oprettelse og drift af registre over producenter og importører, om, at producenter og importører som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8, har pligt til at tilmelde sig registeret, og om deres pligt til at indgive oplysninger hertil.

Stk. 2. Miljøministeren kan fastsætte regler om, hvilke oplysninger der skal videregives fra producentregisteret, herunder om, hvilke oplysninger fra producentregisteret der skal gives til ministeren.

10. To steder i § 9 æ, *stk. 1*, ændres »producenter og importører« til: »producenter, importører og repræsentanter«, og efter »deres« indsættes: »og myndigheders«.

11. I § 9 æ, *stk. 1*, ændres »som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8,« til: »af elektrisk og elektronisk udstyr, af person- og varebiler og af batterier og akkumulatorer«.

12. § 9 æ, *stk. 2*, affattes således:

»Ministeren kan fastsætte regler om videregivelse af oplysninger fra producentregistret samt om formen herfor.«

13. I § 9 æ indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Ministeren fastsætter regler om henvisning på producentregistrets hjemmeside til andre EU-medlemsstaters producentregistre.

Stk. 4. Ministeren fastsætter regler om videregivelse af oplysninger og dokumenter af betydning for producenter, importører og repræ-

sentanters efterlevelse af deres forpligtigelser i henhold til loven og regler udstedt i medfør af loven for så vidt angår elektrisk og elektronisk udstyr og affald herfra til de relevante myndigheder i andre EU-medlemslande og EU-Kommissionen, samt om formen herfor. «

§ 9 ø. Miljøministeren kan til en privat organisation, jf. stk. 2, henlægge kompetencen til at

1) administrere tildelingsordninger efter § 9 j, stk. 3, § 9 r, stk. 1, § 9 u, stk. 6, og § 9 w, stk. 3,

2) vurdere, om forpligtelsen efter § 9 j, stk. 1, § 9 l, stk. 1, § 9 q, stk. 1, § 9 u, stk. 1, § 9 v, stk. 1, § 9 w, stk. 1, og § 9 x, stk. 2, er opfyldt, herunder give en producent eller importør som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8, der ikke har tilbagetaget det tildelte affald i form af elektrisk eller elektronisk udstyr, udtjente person- og varebiler, udtjente bærbare batterier eller akkumulatorer eller udtjente bilbatterier eller -akkumulatorer, pligt til at afhente affaldet fra en anden producent eller importørs modtageplads eller virksomhed el.lign.,

3) vurdere, om der er stillet passende sikkerhed, og disponere over denne, jf. § 9 k, stk. 1, og § 9 z, stk. 4, nr. 1,

4) vurdere, om en kollektiv ordning repræsenterer en passende sikkerhed, jf. § 9 z, stk. 4, nr. 2,

5) vurdere, om den geografiske beliggenhed af en kollektiv ordnings modtagepladser er i overensstemmelse med regler udstedt i medfør af § 9 z, stk. 5, nr. 1,

6) oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter og importører som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8, der er omfattet, jf. § 9 æ, hvilket udstyr der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, stk. 1, nr. 1, og hvilke typer af batterier, jf. § 9 t, nr. 3, 5 og 6, der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør,

7) indhente oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 n, stk. 2-4, § 9 s, stk. 1 og 2, og § 9 y, stk. 1-3, og

8) meddele påbud efter § 9 å.

14. I § 9 ø, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 9 j, stk. 3,« til: »§ 9 j, stk. 4,«.

15. I § 9 ø, stk. 1, nr. 2, ændres »som defineret i § 9 i, stk. 1, nr. 2, § 9 p, nr. 4, og § 9 t, nr. 8« til: »af elektrisk og elektronisk udstyr, af person- og varebiler og af batterier og akkumulatorer«.

16. § 9 ø, stk. 1, nr. 6, affattes således:

»6) oprette og drive et producentregister, herunder træffe afgørelse om, hvilke producenter, importører og repræsentanter der er omfattet, jf. § 9 æ, hvilket udstyr der henhører under kategorier af elektrisk og elektronisk udstyr, og hvilke typer batterier der skal registreres som markedsført af den enkelte producent og importør,«.

17. I § 9 ø, stk. 1, nr. 7, udgår »og«.

Stk. 2-4 (udelades)

§ 45. (udelades)

Stk. 6. Stk. 3 finder ikke anvendelse på indsamlingsordninger for genanvendeligt erhvervsaffald. Producenter og importører af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, og producenter og importører af bærbare batterier og akkumulatorer, jf. § 9 t, er endvidere uanset stk. 3 berettiget til individuelt eller kollektivt at etablere tilbagesagningsordninger for affald af elektrisk og elektronisk udstyr fra private husholdninger og for udtjente bærbare batterier og akkumulatorer i overensstemmelse med regler udstedt efter § 44.

Stk. 7. (udelades)

§ 51. (udelades)

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte regler om, at producenter og importører ikke må markedsføre bestemte typer af elektrisk og elektronisk udstyr, jf. § 9 i, der på grund af specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser ikke kan genbruges, medmindre sådanne specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser frembyder altovervejende fordele, f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse eller sikkerhedskrav.

Stk. 4-6. (udelades)

§ 53. Miljøministeren kan fastsætte regler om, at importører eller producenter af nærmere angivne materialer, produkter eller varer, herunder emballage, skal betale et gebyr til staten, til kommunerne eller til kommunale fællesskaber for affaldshåndtering eller et selskab mv. som nævnt i § 9, stk. 3, til hel eller delvis dækning af omkostningerne i forbindelse med materialets, produktets eller håndtering af materialet, produktet eller varen som affald. Hvis gebyret indbetales til et selskab mv., jf. stk. 2, kan

18. I § 9 ø, *stk. 1*, indsættes efter nr. 7 som nyt nr.:

»8) videregive oplysninger efter regler udstedt i medfør af § 9 æ, stk. 2, til myndigheder, herunder relevante myndigheder i andre EU-medlemslande, samt EU-Kommissionen og«.

Nr. 8 bliver herefter nr. 9.

19. I § 45, *stk. 6*, udgår », jf. § 9 i,« og », jf. § 9 t,«.

20. I § 51, *stk. 3*, udgår »jf. § 9 i,«.

21. I § 53, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »materialets, produktets eller«.

miljøministeren fastsætte regler om, at gebyret fastsættes af selskabet mv. Gebyrer, der er fastsat af et privat selskab mv., skal godkendes af ministeren.

Stk. 2. Administration og opkrævning af det i stk. 1 nævnte gebyr kan henlægges til told- og skatteforvaltningen eller et selskab mv. som nævnt i § 9, stk. 3. Administrationen kan ligeledes henlægges til private organisationer el. lign.

Stk. 3. Såfremt administration og opkrævning, jf. stk. 2, henlægges til told- og skatteforvaltningen, kan told- og skatteforvaltningen foretage en skønsmæssig ansættelse af gebyrtilsvaret, såfremt størrelsen af det gebyrbeløb, som påhviler en virksomhed, ikke kan opgøres på baggrund af virksomhedens regnskaber. Hvis administrationen og opkrævningen varetages af miljøministeren eller er henlagt til en privat organisation, selskab el. lign., foretages den skønsmæssige ansættelse af gebyrtilsvaret af miljøministeren. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om, at berørte virksomheder skal udlevere eller indsende forretningsbøger, regnskabsmateriale samt korrespondance mv. til en statslig myndighed.

Stk. 4. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om gebyrets opkrævning og anvendelse, herunder regler, som tager højde for, at der kan være en væsentlig forskydning imellem tidspunktet for gebyrets opkrævning og tidspunktet for afholdelse af de modsvarende udgifter.

22. I § 53, *stk. 4*, ophæves, og i stedet indsættes:

»*Stk. 4.* Ministeren kan fastsætte regler om indbetaling, angivelse, opkrævning og anvendelse af gebyret efter stk. 1, herunder regler om registrering, betalingsperiode, tilbagebetaling og renter. Ministeren kan endvidere fastsætte regler, som tager højde for, at der kan være en væsentlig forskydning imellem tidspunktet for gebyrets opkrævning og tidspunktet for afholdelse af de modsvarende udgifter.

Stk. 5. Ministeren kan fastsætte regler om, at angivelse og indbetaling af gebyr efter stk. 1. skal ske digitalt. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«

§ 56. (udelades)

Stk. 3. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om ydelse af tilskud efter §§ 53 a-55 og § 55 c, herunder om behandling af ansøgninger, ansøgningers form og indhold, tidsfrister, vilkår for ydelse af tilskud, udbetaling af tilskud, bortfald af afgivne tilsagn, tilbagebetaling af tilskud og renter heraf, patentrettigheder, regnskaber, revision samt tilsyn og kontrol m.v. Der kan herunder fastsættes nærmere regler om, at ansøgere efter § 53 a og § 55 c har pligt til for egen regning at foretage prøveudtagning, analyser og målinger af stoffer og affaldsstoffer.

§ 110. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

1) overtræder § 15 b, stk. 2, § 19, stk. 1 eller stk. 2, § 20, § 21 b, § 22, § 23, § 27, stk. 1 eller stk. 2, § 28, stk. 4, § 43, § 45, stk. 3, § 50, stk. 1, § 50 a, stk. 1 eller 2, § 72 a eller § 89 c,

2) – 12) (udelades)

Stk. 2-11. (udelades)

23. I § 56, indsættes som stk. 4:

»*Stk. 4.* Ministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om tilskud efter §§ 53 a-55 og § 55 c skal ske digitalt. Ministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater, skemaer og digital signatur. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.«.

24. I § 110, *stk. 1, nr. 1*, indsættes efter »overtræder«: »§ 9 j, stk. 4,«.

§ 2

Loven træder i kraft den 11. februar 2014.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/19/EU

af 4. juli 2012

om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)

(omarbejdning)

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 192, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²⁾,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Der skal foretages en række væsentlige ændringer af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/96/EF af 27. januar 2003 om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)⁴⁾. Direktivet bør af klarhedshensyn omarbejdes.

(2) Formålene med Unionens miljøpolitik er navnlig bevarelse, beskyttelse og forbedring af miljøkvaliteten, beskyttelse af menneskers sundhed og en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne. Denne politik bygger på forsigtighedsprincippet, princippet om forebyggende indsats, princippet om indgreb over for miljøskader fortrinsvis ved kilden og princippet om, at forureneren betaler.

(3) I Fællesskabets program for politik og handling i forbindelse med miljøet og bæredygtig udvikling (femte miljøhandlingsprogram)⁵⁾ fastslås det, at opnåelse af en bæredygtig udvikling kræver gennemgribende ændringer i de nuværende udviklings-, produktions-, forbrugs- og adfærdsmønstre, og der slås bl.a. til lyd for mindske af unødvendigt forbrug af naturressourcer og forebyggelse af forurening. Det anfører affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) som et af målområderne for anvendelse af principperne om forebyggelse, nyttiggørelse og sikker bortskaffelse af affald.

(4) Nærværende direktiv supplerer den overordnede EU-lovgivning om affaldshåndtering, f.eks. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/98/EF af 19. november 2008 om affald⁶⁾. I nærværende direktiv henvises til nævnte direktivs definitioner, herunder definitioner af affald og de generelle affaldshåndteringsoperationer. Definitionen af indsamling i direktiv 2008/98/EF omfatter indledende sortering og indledende oplagring af affald med henblik på transport til et affaldsbehandlingsanlæg. I Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF⁷⁾ fastsættes en ramme for fastlæggelsen af krav til miljøvenligt design af energiforbrugende produkter, og der åbnes mulighed for at vedtage en række specifikke krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, der også kunne være omfattet af nærværende direktiv. Direktiv 2009/125/EF og dets gennemførelsesbestemmelser finder anvendelse med forbehold af Unionens øvrige lovgivning om affaldshåndtering. Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/95/EF

af 27. januar 2003 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr⁸⁾ indeholder krav om, at forbudte stoffer skal substitueres i elektrisk og elektronisk udstyr (EEE), som falder inden for direktivets anvendelsesområde.

(5) Da markedet fortsat vokser, og innovationscyklusser bliver stadig kortere, øges tempoet i udskiftningen af udstyr, og dette gør WEEE til en hurtigt voksende kilde til affald. Selv om direktiv 2002/95/EF har bidraget effektivt til at mindske indholdet af farlige stoffer i nyt EEE, vil farlige stoffer såsom kviksølv, cadmium, bly, hexavalent chrom, polychlorede biphenyler (PCB) og ozonlagsnedbrydende stoffer stadig kunne findes i WEEE i mange år fremover. Indholdet af farlige komponenter i EEE skaber problemer i forbindelse med affaldshåndtering, og WEEE genanvendes ikke i tilstrækkeligt omfang. En utilstrækkelig genanvendelse medfører, at værdifulde ressourcer går til spilde.

(6) Formålet med dette direktiv er at bidrage til en bæredygtig produktion og et bæredygtigt forbrug ved i første række at forebygge frembringelse af WEEE og desuden genbruge, genanvende og på anden måde nyttiggøre dette affald for at nedbringe den affaldsmængde, der skal bortskaffes, og bidrage til en effektiv ressourceudnyttelse og genvinding af værdifulde sekundære råstoffer. Det sigter også mod bedre miljøpræstationer hos alle aktører, der er involveret i EEEs livscyklus, f.eks. producenter, distributører og forbrugere, og især de aktører, som er direkte involveret i indsamlingen og behandlingen af WEEE. Navnlig kan forskellige holdninger i medlemsstaterne til princippet om producentansvar medføre betydelige skævheder i den økonomiske byrde for erhvervslivets aktører. Forskellige nationale politikker til håndtering af WEEE i de forskellige medlemsstater er en hæmsko for en effektiv genanvendelsespolitik. Væsentlige kriterier bør derfor fastlægges på EU-plan, og der bør udvikles minimumsstandarder for behandlingen af WEEE.

(7) Bestemmelserne i dette direktiv bør gælde for produkter og producenter, uanset hvilken salgsmetode der anvendes, også når der er tale om fjernsalg og e-handel. I den forbindelse bør producenternes og distributørernes forpligtelser ved fjernsalg og e-handel så vidt muligt udformes og håndhæves på samme måde som for andre distributionskanaler for at undgå, at andre distributionskanaler skal dække omkostninger, som følger af dette direktiv, og som opstår som følge af WEEE, hvor udstyret blev solgt via fjernsalg eller e-handel.

(8) Med henblik på at opfylde forpligtelserne efter dette direktiv i en given medlemsstat, bør en producent være etableret i den pågældende medlemsstat. For at mindske eksisterende hindringer for det indre markeds funktion og administrative byrder bør medlemsstaterne undtagelsesvis tillade, at producenter, som ikke er etableret på deres område, men i en anden medlemsstat, kan udnævne en bemyndiget repræsentant som ansvarlig for opfyldelsen af de forpligtelser, der påhviler den pågældende producent efter dette direktiv. Desuden bør de administrative byrder reduceres ved hjælp af forenklede registrerings- og rapporteringsprocedurer og ved sikring af, at der ikke opkræves dobbelte gebyrer for registrering i de enkelte medlemsstater.

(9) Dette direktiv bør omfatte alt EEE, der anvendes af forbrugerne, og EEE til erhvervsmæssig brug. Dette direktiv bør ikke berøre sikkerheds- og sundhedskrav i EU-lovgivningen til beskyttelse af aktører, der kommer i kontakt med WEEE, eller EU-særlovgivning om affaldshåndtering, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/66/EF af 6. september 2006 om batterier og akkumulatorer og udtjente batterier og akkumulatorer⁹⁾, og EU-lovgivningen om produktdesign, bl.a. direktiv 2009/125/EF. Forberedelsen med henblik på genbrug, nyttiggørelse og genanvendelse af affald af udstyr til køling samt stoffer, blandinger eller komponenter heraf, bør være i overensstemmelse med relevant EU-lovgivning, særlig Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 1005/2009 af 16. september 2009 om stoffer, der nedbryder ozonlaget¹⁰⁾, og Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EF) nr. 842/2006 af 17. maj 2006 om visse fluorholdige drivhusgasser¹¹⁾. Formålet med dette direktiv kan nås uden at medtage

faste installationer i stor skala såsom olieplatforme, lufthavnsbagagetransportsystemer eller elevatorer inden for dets anvendelsesområde. Udstyr, som ikke specifikt er udformet og installeret som en del af sådanne installationer, og som kan fungere korrekt, selv om det ikke er en del af disse installationer, bør dog omfattes af dette direktivs anvendelsesområde. Dette gælder for eksempel udstyr såsom belysningsudstyr eller fotovoltaiske paneler.

(10) Der bør medtages en række definitioner i dette direktiv for at præcisere anvendelsesområdet. Definitionen af EEE bør dog afklares yderligere inden for rammerne af en revision af anvendelsesområdet for at tilnærme medlemsstaternes relevante nationale foranstaltninger og nuværende, anvendte og gældende praksis.

(11) Der bør fastlægges krav til miljøvenligt design, som letter genbrug, adskillelse og nyttiggørelse af WEEE inden for rammerne af foranstaltningerne til gennemførelsen af direktiv 2009/125/EF. For at optimere genbrug og nyttiggørelse gennem produktdesign bør der tages hensyn til hele produktets livscyklus.

(12) Indførelsen af producentansvar i dette direktiv er et af midlerne til at tilskynde til udformning og produktion af EEE, som tager fuldstændig hensyn til og letter reparation, mulig opgradering, genbrug, adskillelse og genanvendelse heraf.

(13) Med henblik på at garantere distributørpersonalets sikkerhed og sundhed i forbindelse med tilbage-tagning og håndtering af WEEE bør medlemsstaterne på grundlag af deres egen lovgivning og EU-lovgivning om sundheds- og sikkerhedskrav fastlægge de omstændigheder, hvorunder en distributør kan nægte tilbagetagning.

(14) Særsomt indsamling er en forudsætning for at sikre, at WEEE underkastes særlig behandling og genanvendes, og at det fastsatte beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og for miljøet i Unionen kan nås. Forbrugerne må bidrage aktivt til denne indsamling og bør tilskyndes til at returnere WEEE. I dette øjemed bør der oprettes hensigtsmæssige anlæg til returnering af WEEE, herunder offentlige indsamlingssteder, hvor private husholdninger i det mindste kan returnere deres affald gratis. Distributørerne spiller en vigtig rolle i bestræbelserne på at gøre indsamlingen af WEEE til en succes. Derfor bør indsamlingssteder for meget småt WEEE i detailforretninger ikke være omfattet af kravene til registrering og tilladelse i direktiv 2008/98/EF.

(15) Med henblik på at nå det fastsatte beskyttelsesniveau og de harmoniserede miljømålsætninger i Unionen bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger til at minimere bortskaffelse af WEEE sammen med usorteret husholdningsaffald og til at nå et højt niveau for særsomt indsamling af WEEE. For at sikre, at medlemsstaterne bestræber sig på at indføre effektive indsamlingsordninger, bør de pålægges at nå et højt niveau for indsamling af WEEE, navnlig for udstyr til køling og frysning indeholdende ozon-lagsnedbrydende stoffer og fluorholdige drivhusgasser som følge af disses betydelige miljøpåvirkning og i lyset af de forpligtelser, som er indeholdt i forordning (EF) nr. 842/2006 og forordning (EF) nr. 1005/2009. Data fra konsekvensanalysen, som blev udført af Kommissionen i 2008, viser, at 65 % af EEE, der bringes i omsætning, allerede dengang var indsamlet særsomt, men mere end halvdelen var potentielt genstand for en ukorrekt behandling og illegal eksport, og selv når det blev behandlet korrekt, blev dette ikke rapporteret. Dette medfører et tab af værdifulde sekundære råstoffer, miljøforringelser og levering af uoverensstemmende data. For at undgå dette, er det nødvendigt at fastsætte et ambitiøst indsamlingsmål og at sikre, at indsamlet WEEE behandles miljømæssigt fornuftigt og rapporteres korrekt. Det er hensigtsmæssigt at fastsætte minimumskrav for overførsler af brugt EEE, der mistænkes for at være WEEE, og medlemsstaterne kan ved anvendelsen heraf tage hensyn til eventuelle relevante kontaktorganers retningslinjer, der er udarbejdet som led i gennemførelsen af Europa-Parlamentets og

Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006 af 14. juni 2006 om overførsel af affald¹²⁾. Sådanne minimumskrav bør under alle omstændigheder have til formål at undgå uønskede overførsler af ikke-funktionsdygtigt EEE til udviklingslande.

(16) Fastsættelse af ambitiøse indsamlingsmål bør baseres på den WEEE-mængde, der genereres, og der bør tages behørigt hensyn til produkternes forskellige livscyklusser i medlemsstaterne, til umættede markeder og til EEE med lang levetid. Derfor bør der i nær fremtid udvikles en metode til beregning af indsamlingsandele på basis af den genererede WEEE. Ifølge de nuværende skøn svarer en indsamlingsandel på 85 % af genereret WEEE rundt regnet til en indsamlingsandel på 65 % af den gennemsnitlige vægt af EEE, der er bragt i omsætning i de tre foregående år.

(17) Det er nødvendigt, at WEEE underkastes særlig behandling, så det undgås, at forurenende stoffer spredes til genanvendt materiale eller til affaldsstrømmen. En sådan behandling er det mest effektive middel til at sikre, at det fastsatte beskyttelsesniveau for Unionens miljø kan nås. Enhver virksomhed eller ethvert foretagende, der foretager indsamling og genanvendelse og udfører behandlingsprocesser, bør opfylde minimumsstandarder, så behandlingen af WEEE ikke belaster miljøet. De bedste tilgængelige behandlings-, nyttiggørelses- og genanvendelsesteknikker bør anvendes under forudsætning af, at de sikrer menneskers sundhed og et højt miljøbeskyttelsesniveau. De bedste tilgængelige behandlings-, nyttiggørelses- og genanvendelsesteknikker kan defineres nærmere efter procedurerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/1/EF af 15. januar 2008 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening¹³⁾.

(18) Den Videnskabelige Komité for Nye og Nyligt Identificerede Sundhedsrisici konstaterede i sin udtalelse af 19. januar 2009 om risikovurdering af nanoteknologiprodukter, at udsættelse for nanomaterialer, der er integreret i større strukturer som f.eks. elektroniske kredsløb, kan forekomme i affaldsfasen og i forbindelse med genanvendelse. For at kontrollere eventuelle risici for menneskers sundhed og miljøet som følge af behandlingen af WEEE, der indeholder nanomaterialer, bør Kommissionen vurdere, om det er nødvendigt med en særlig behandling.

(19) Indsamling, opbevaring, transport, behandling og genanvendelse samt forberedelse heraf med henblik på genbrug af WEEE skal gennemføres efter en fremgangsmåde, der beskytter miljøet og menneskers sundhed og bevarer råstoffer, og skal tilsigte genanvendelse af værdifulde ressourcer indeholdt i EEE med henblik på at sikre en bedre råstofforsyning i Unionen.

(20) Forberedelse med henblik på genbrug af WEEE og dets komponenter, delkomponenter og hjælpematerialer bør i givet fald prioriteres. Hvor dette ikke er at foretrække, bør alt WEEE, der er indsamlet særskilt, sendes til nyttiggørelse med det formål at nå et højt niveau for genanvendelse og nyttiggørelse. Producenterne bør desuden tilskyndes til at integrere genanvendte materialer i nyt udstyr.

(21) Nyttiggørelse, forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af WEEE bør alene anses for at bidrage til de mål, der er fastsat i dette direktiv, hvis denne nyttiggørelse, forberedelse med henblik på genbrug eller genanvendelse ikke er i strid med anden EU-lovgivning eller national lovgivning, der gælder for udstyret. Sikring af en forsvarlig forberedelse med henblik på genbrug, genanvendelse og nyttiggørelse af WEEE er vigtig for en fornuftig ressourceforvaltning og medfører en optimeret ressourceforsyning.

(22) Der skal opstilles grundlæggende principper for finansiering af håndteringen af WEEE på EU-plan, og finansieringsordninger skal bidrage til, at der opnås høje indsamlingsprocenter, og til, at princippet om producentansvar efterleves.

(23) Brugere af EEE fra private husholdninger bør have mulighed for i det mindste at returnere WEEE gratis. Producenterne bør som minimum finansiere indsamlingen fra indsamlingsanlæg samt behandlin-

gen, nyttiggørelsen og bortskaffelsen af WEEE. Medlemsstaterne bør tilskynde producenterne til at tage det fulde ansvar for indsamlingen af WEEE bl.a. ved at finansiere indsamlingen af WEEE gennem hele affaldskæden, herunder fra private husholdninger, for at undgå, at særskilt indsamlet WEEE bliver genstand for ukorrekt behandling og illegal eksport, og for at skabe lige konkurrencevilkår ved at harmonisere producentfinansieringen i hele Unionen og omlægge betalingen for indsamlingen af dette affald fra skatteyderne til forbrugerne af EEE i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler. For at fordelene ved producentansvarskonceptet kan udnyttes bedst muligt, bør hver enkelt producent være ansvarlig for at finansiere behandlingen af affald fra producentens egne produkter. Den enkelte producent bør kunne vælge at opfylde denne forpligtelse enten individuelt eller ved at deltage i en kollektiv ordning. Hver enkelt producent bør, når et produkt bringes i omsætning, stille en finansiell garanti for at forhindre, at omkostningerne ved håndtering af WEEE fra forældreløse produkter påhviler samfundet eller de øvrige producenter. Ansvar for at finansiere håndteringen af historisk affald bør deles af alle producenter i form af kollektive finansieringsordninger, hvortil alle producenter, der findes på markedet på det tidspunkt, omkostningerne opstår, bidrager forholdsmæssigt. Kollektive finansieringsordninger bør ikke medføre, at niche- og småproducenter og -importører og nytilkomne på markedet udelukkes. Kollektive ordninger kunne foreskrive differentierede takster baseret på, hvor let produkter og værdifulde sekundære råstoffer, som de indeholder, kan genanvendes. De eksisterende ordninger for indsamling og nyttiggørelse bør anvendes bedst muligt i forbindelse med produkter med lang livscyklus, der nu falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, som f.eks. fotovoltaiske paneler, under forudsætning af, at kravene i dette direktiv overholdes.

(24) Producenterne kunne gives tilladelse til, på frivillig basis ved salg af nye produkter, at gøre køberne opmærksomme på omkostningerne ved en miljømæssig korrekt indsamling, behandling og bortskaffelse af WEEE. Dette er i overensstemmelse med Kommissionens meddelelse om handlingsplanen for bæredygtigt forbrug, bæredygtig produktion og en bæredygtig industripolitik, især med hensyn til et mere intelligent forbrug og grønne offentlige indkøb.

(25) For at sikre en effektiv indsamling af WEEE skal brugerne oplyses om kravet om, at WEEE ikke må bortskaffes sammen med usorteret husholdningsaffald, og at alt WEEE skal indsamles særskilt, samt om indsamlingsordningerne og om den rolle, de selv spiller for håndteringen af WEEE. Dette nødvendiggør hensigtsmæssig mærkning af EEE, som vil kunne ende i skraldeposer eller lignende materiel til kommunal affaldsindsamling.

(26) For at lette håndteringen og især behandlingen samt nyttiggørelsen eller genanvendelsen af WEEE er det vigtigt, at producenterne giver oplysninger om identifikation af komponenter og materialer.

(27) Medlemsstaterne bør sikre, at infrastruktur til inspektioner og overvågning gør det muligt at kontrollere, at dette direktiv gennemføres korrekt, under hensyntagen bl.a. til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2001/331/EF af 4. april 2001 om mindstekrav for miljøinspektioner i medlemsstaterne¹⁴).

(28) Medlemsstaterne bør fastsætte sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, og som skal pålægges fysiske og juridiske personer, hvis de overtræder bestemmelserne i dette direktiv. Medlemsstaterne bør også kunne træffe foranstaltninger til at inddrive omkostningerne ved manglende overholdelse og genopretningsforanstaltninger med forbehold af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader¹⁵).

(29) For at kunne overvåge virkeliggørelsen af dette direktivs målsætninger er det nødvendigt at have oplysninger om vægten af EEE, der bringes i omsætning i Unionen, og om den opnåede indsamlingsprocent, forberedelse med henblik på genbrug, herunder så vidt muligt forberedelse med henblik på genbrug af

komplette apparater, nyttiggørelse eller genanvendelse og eksport af WEEE indsamlet i overensstemmelse med dette direktiv. Der bør med henblik på beregning af indsamlingsprocenterne udvikles en fælles metode til at beregne vægten af EEE, så det bl.a. fastlægges, om dette begreb omfatter den faktiske vægt af hele udstyret, sådan som det markedsføres, herunder alle komponenter, delkomponenter, tilbehør og forbrugsvarer, men ikke emballage, batterier, brugsvejledninger og manualer.

(30) Det er hensigtsmæssigt at lade medlemsstaterne vælge at gennemføre visse af dette direktivs bestemmelser ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte økonomiske sektorer, forudsat at særlige krav opfyldes.

(31) For at afhjælpe medlemsstaternes vanskeligheder med at nå indsamlingsandelene, for at tage hensyn til den tekniske og videnskabelige udvikling og for at supplere bestemmelserne om opfyldelse af nyttiggørelsesmålene bør beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår overgangstilpasninger for visse medlemsstater, tilpasning til den tekniske og videnskabelige udvikling og vedtagelse af detaljerede regler for medregning af WEEE, der eksporteres ud af Unionen, i opfyldelsen af nyttiggørelsesmålene. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.

(32) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser¹⁶⁾.

(33) Forpligtelsen til at gennemføre nærværende direktiv i national ret bør kun omfatte de bestemmelser, hvori der er foretaget indholdsmæssige ændringer i forhold til de tidligere direktiver. Forpligtelsen til at gennemføre de bestemmelser, hvori der ikke er foretaget ændringer, følger af de tidligere direktiver.

(34) I henhold til den fælles politiske erklæring af 28. september 2011 fra medlemsstaterne og Kommissionen om forklarende dokumenter¹⁷⁾ forpligter medlemsstaterne sig til i tilfælde, hvor det er berettiget, at lade meddelelsen af gennemførelsesforanstaltninger ledsage af et eller flere dokumenter, der forklarer forholdet mellem et direktivs bestanddele og de tilsvarende dele i de nationale gennemførelsesinstrumenter. I forbindelse med dette direktiv finder lovgiver, at fremsendelse af sådanne dokumenter er berettiget.

(35) Nærværende direktiv bør ikke berøre medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag XI, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne deri.

(36) Målet for dette direktiv kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af problemets omfang bedre gennemføres på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke videre end, hvad der er nødvendigt for at opfylde dette mål —

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Genstand

I dette direktiv fastsættes foranstaltninger for at beskytte miljøet og menneskers sundhed ved at forebygge eller mindske de negative følgevirkninger af at frembringe og håndtere affald fra elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE) ved at mindske de negative følgevirkninger af ressourceudnyttelse og ved at forbedre effektiviteten af denne udnyttelse i overensstemmelse med artikel 1 og 4 i direktiv 2008/98/EF og derved bidrage til en bæredygtig udvikling.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på elektrisk og elektronisk udstyr (EEE) som følger:

- a) fra 13. august 2012 til 14. august 2018 (overgangsperiode), dog jf. stk. 3, for EEE, som henhører under kategorierne i bilag I. Bilag II indeholder en vejledende liste over EEE, som henhører under kategorierne i bilag I
- b) fra 15. august 2018, dog jf. stk. 3 og 4, for alt EEE. Alt EEE klassificeres under kategorierne i bilag III. Bilag IV indeholder en ikke-udtømmende liste over EEE, som henhører under kategorierne i bilag III. (åbent anvendelsesområde)

2. Dette direktiv berører ikke sikkerheds- og sundhedskrav i EU-lovgivningen i relation til kemikalier, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH), om oprettelse af et europæisk kemikalieagentur¹⁸⁾, samt kravene i EU-særlovgivning om affaldshåndtering eller produktdesign.

3. Dette direktiv finder ikke anvendelse på følgende EEE:

- a) udstyr, som er nødvendigt for at beskytte medlemsstaternes væsentlige sikkerhedsinteresser, herunder våben, ammunition og krigsmateriel fremstillet til specifikt militære formål
- b) udstyr, som er specifikt udformet og installeret som en del af en anden type udstyr, der er undtaget fra eller ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, og som kun kan fungere korrekt, hvis det indgår i dette udstyr
- c) glødepærer.

4. Ud over det i stk. 3 specificerede udstyr finder dette direktiv fra 15. august 2018 ikke anvendelse på følgende EEE:

- a) udstyr, der er udformet til opsendelse i rummet
- b) stationære industrielle værktøjer i stor skala
- c) faste installationer i stor skala med undtagelse af udstyr, der ikke specifikt er udformet og installeret som en del af disse installationer
- d) transportmidler for personer eller varer, undtagen elektriske tohjulede køretøjer, som ikke er typegodkendt
- e) mobile ikke-vejgående maskiner, der udelukkende gøres tilgængelige til erhvervsmæssig brug
- f) udstyr specielt udformet udelukkende med henblik på forskning og udvikling, som kun gøres tilgængeligt mellem virksomheder
- g) medicinsk udstyr og medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik, hvis udstyret forventes at være inficeret, før det kasseres, og aktivt, implantabelt medicinsk udstyr.

5. Senest 14. august 2015 revurderer Kommissionen direktivets anvendelsesområde som fastsat i stk. 1, litra b), herunder parametrene til at skelne mellem stort og småt udstyr i bilag III og forelægger Europa-Parlamentet og Rådet en rapport herom. Rapporten ledsages eventuelt af et lovgivningsforslag.

Definitioner

1. I dette direktiv forstås ved:

- a) »elektrisk og elektronisk udstyr« eller »EEE« : udstyr, som er afhængigt af elektrisk strøm eller et elektromagnetisk felt for at kunne fungere korrekt, og udstyr til produktion, transmission og måling af elektriske strømme og elektromagnetiske felter, som er bestemt til brug ved en spænding på højst 1000 volt for vekselstrøms vedkommende og 1500 volt for jævnstrøms vedkommende
 - b) »stationære industrielle værktøjer i stor skala« : en stor samling af maskiner, udstyr og/eller komponenter, der fungerer sammen til et bestemt anvendelsesformål, som installeres permanent og demonteres af fagfolk på et bestemt sted, og som anvendes og vedligeholdes af fagfolk i et industrielt produktionsanlæg eller et forsknings- og udviklingsanlæg
 - c) »faste installationer i stor skala«: en stor kombination af forskellige apparater og eventuelt andre anordninger, der:
 - i) er samlet, installeret og demonteret af fagfolk
 - ii) er beregnet til permanent anvendelse som del af en bygning eller en konstruktion på et på forhånd fastlagt og forudbestemt sted, og
 - iii) som kun kan erstattes med det samme specifikt udformede udstyr
 - d) »mobile ikke-vejgående maskiner« : maskiner med en indbygget strømkilde, hvis drift enten kræver mobilitet eller en kontinuerlig eller semikontinuerlig flytning mellem en række faste arbejds punkter under arbejdet
 - e) »affald af elektrisk og elektronisk udstyr« eller »WEEE« : elektrisk eller elektronisk udstyr, der i henhold til artikel 3, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF er affald, herunder alle komponenter, delkomponenter og hjælpematerialer, som indgår i produktet på bortskaffelsestidspunktet
 - f) »producent« : enhver fysisk eller juridisk person, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernkommunikation som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg¹⁹⁾ :
 - i) er etableret i en medlemsstat og fremstiller EEE under eget navn eller varemærke, eller får EEE udformet eller fremstillet og markedsfører dette under eget navn eller varemærke på den pågældende medlemsstats område
 - ii) er etableret i en medlemsstat og på den pågældende medlemsstats område under eget navn eller varemærke videreforsandler udstyr fremstillet af andre leverandører, idet en videreforsandler dog ikke betragtes som producent, hvis producentens varemærke er angivet på udstyret, jf. nr. i)
 - iii) er etableret i en medlemsstat og i den pågældende medlemsstat i erhvervsøjemed bringer EEE fra et tredjeland eller fra en anden medlemsstat i omsætning, eller
 - iv) sælger EEE ved hjælp af fjernkommunikation direkte til private husholdninger eller andre brugere end private husholdninger i en medlemsstat og er etableret i en anden medlemsstat eller i et tredjeland.
- Den, der udelukkende bidrager med finansiering eller handler i henhold til en finansieringsaftale, anses ikke for at være »producent«, medmindre han optræder som producent i den i nr. i)-iv) anførte betydning
- g) »distributør« : enhver fysisk eller juridisk person i forsyningskæden, der gør EEE tilgængeligt på markedet. Denne definition forhindrer ikke, at en distributør samtidig er producent i den i litra f) forudsatte betydning
 - h) »WEEE fra private husholdninger« : WEEE, der hidrører fra private husholdninger, og WEEE, der hidrører fra handel, industri, institutioner og andre kilder, som på grund af dets art og mængde kan sidestilles med WEEE fra private husholdninger. Affald fra EEE, der sandsynligvis kan anvendes af

både private husholdninger og andre brugere end private husholdninger, betragtes i alle tilfælde som WEEE fra private husholdninger

- i) »finansieringsaftale« : enhver aftale eller ordning om lån, leasing, leje eller salg på afbetaling vedrørende udstyr, uanset om det i den pågældende aftale eller ordning eller enhver tillægsaftale eller tillægsordning hertil bestemmes, at ejendomsretten til det pågældende udstyr vil eller kan blive overdraget
- j) »gøre tilgængelig på markedet« : enhver levering af et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på en medlemsstats marked som led i erhvervsvirksomhed mod eller uden vederlag
- k) »bringe i omsætning« : første tilgængeliggørelse af et produkt i erhvervsøjemed på markedet på en medlemsstats område
- l) »udtagning« : manuel, mekanisk, kemisk eller metallurgisk håndtering, der resulterer i, at farlige stoffer, blandinger og komponenter isoleres i en identificerbar strøm eller er en identificerbar del af en strøm i behandlingsprocessen. Et stof, en blanding eller en komponent er identificerbar, hvis det med overvågning kan kontrolleres, at behandlingen er miljømæssigt forsvarlig
- m) »medicinsk udstyr« : medicinsk udstyr eller tilbehør som omhandlet i Rådets direktiv 93/42/EØF af 14. juni 1993 om medicinsk udstyr²⁰, artikel 1, stk. 2, henholdsvis litra a) og b), og som er EEE
- n) »medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik« : medicinsk udstyr eller tilbehør til in vitro-diagnostik som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/79/EF af 27. oktober 1998 om medicinsk udstyr til in vitro-diagnostik²¹), artikel 1, stk. 2, henholdsvis litra b) og c), og som er EEE
- o) »aktivt, implantabelt medicinsk udstyr« : aktivt, implantabelt medicinsk udstyr som omhandlet i Rådets direktiv 90/385/EØF af 20. juni 1990 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om aktivt, implantabelt medicinsk udstyr²²), artikel 1, stk. 2, litra c), og som er EEE.

2. Derudover finder definitionerne af »farligt affald«, »indsamling«, »særskilt indsamling«, »forebyggelse«, »genbrug«, »behandling«, »nyttiggørelse«, »forberedelse med henblik på genbrug«, »genanvendelse« og »bortskaffelse« i artikel 3 i direktiv 2008/98/EF anvendelse.

Artikel 4

Produktudformning

Medlemsstaterne tilskynder, uden at det berører kravene i EU-lovgivningen om det indre markeds funktion og om produktdesign, herunder direktiv 2009/125/EF, til samarbejde mellem producenter og genanvendelsesvirksomheder og foranstaltninger, der skal promovere udformning og produktion af EEE, navnlig med henblik på at lette genbrug, adskillelse og nyttiggørelse af WEEE, samt dele og materialer herfra. I denne sammenhæng træffer medlemsstaterne passende foranstaltninger, således at kravene til miljøvenligt design, der fremmer genbrug og behandling af WEEE, og som er fastsat inden for rammerne af direktiv 2009/125/EF, finder anvendelse, og producenterne ikke ved hjælp af specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser hindrer genbrug af WEEE, medmindre sådanne specifikke konstruktioner eller fremstillingsprocesser frembyder altovervejende fordele f.eks. med hensyn til miljøbeskyttelse og/eller sikkerhedskrav.

Artikel 5

Særskilt indsamling

1. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger til at minimere bortskaffelse af WEEE i form af usorteret husholdningsaffald, til at sikre korrekt behandling af alt indsamlet WEEE og til at opnå et højt niveau for særskilt indsamling af WEEE, især, som en prioritet, for udstyr til temperaturudveksling indeholdende ozonlagnedbrydende stoffer og fluorholdige drivhusgasser, for kvikksølvholdige lysstofrør, for fotovoltaiske paneler og for småt udstyr som omhandlet i kategori 5 og 6 i bilag III.

2. For så vidt angår WEEE fra private husholdninger sikrer medlemsstaterne, at:
- a) der er etableret ordninger, hvorved de sidste indehavere og distributørerne som minimum kan returnere sådant affald gratis. Medlemsstaterne sikrer, at der i nødvendigt omfang findes let tilgængelige indsamlingsanlæg, navnlig under hensyn til befolkningstætheden
 - b) distributørerne er pålagt ansvar for ved levering af nyt udstyr at sikre, at sådant affald som minimum gratis kan returneres til distributøren på et et-til-et-grundlag, for så vidt som udstyret er af tilsvarende art og har udfyldt samme funktioner som det leverede udstyr. Medlemsstaterne kan fravige denne bestemmelse, forudsat at det sikres, at det ikke derved bliver vanskeligere for den sidste indehaver at returnere WEEE, og at det forbliver gratis for den sidste indehaver. Medlemsstater, der gør brug af denne fravigelse, underretter Kommissionen herom
 - c) distributørerne sørger for indsamling af meget småt WEEE (ingen ydre dimension på mere end 25 cm) i detailforretninger med et salgsareal for EEE på mindst 400 m² eller i sådanne forretningers umiddelbare nærhed uden vederlag for slutbrugerne og uden krav om køb af EEE af tilsvarende type, medmindre en vurdering viser, at alternative eksisterende indsamlingsordninger sandsynligvis er mindst lige så effektive. Sådanne vurderinger gøres offentligt tilgængelige. Indsamlet WEEE behandles korrekt i overensstemmelse med artikel 8
 - d) det, uden at det berører litra a), b) og c), er producenterne tilladt at oprette og administrere individuelle og/eller kollektive tilbagetagelsesordninger for WEEE fra private husholdninger, forudsat at disse ordninger er i tråd med målsætningerne i dette direktiv
 - e) WEEE, der indebærer en sundheds- eller sikkerhedsrisiko for personalet på grund af kontaminering, under henvisning til nationale og EU-sundheds- og sikkerhedsstandarder, kan afvises på returneringsstederne, jf. litra a), b) og c). Medlemsstaterne indfører særlige ordninger for sådant WEEE.

Medlemsstaterne kan indføre bestemmelser om særlige ordninger for returnering af WEEE, jf. litra a), b) og c), med henblik på tilfælde, hvor udstyret ikke indeholder dets væsentlige komponenter, eller hvis udstyret indeholder andet affald end WEEE.

3. Medlemsstaterne kan udpege de aktører, der har tilladelse til at indsamle WEEE fra private husholdninger, som omhandlet i stk. 2.

4. Medlemsstaterne kan kræve, at WEEE, der er afleveret til indsamlingsanlæg, jf. stk. 2 og 3, afleveres til producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, eller afleveres, med henblik på forberedelse med henblik på genbrug, til udpegede virksomheder eller foretagender.

5. For så vidt angår WEEE, der ikke er WEEE fra private husholdninger, sikrer medlemsstaterne, uden at det berører artikel 13, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, sørger for indsamling af sådant affald.

Artikel 6

Bortskaffelse og transport af indsamlet WEEE

1. Medlemsstaterne forbyder bortskaffelse af særskilt indsamlet WEEE, som ikke har gennemgået den behandling, der er beskrevet i artikel 8.

2. Medlemsstaterne sikrer, at indsamling og transport af særskilt indsamlet WEEE udføres på en måde, der giver optimale betingelser for at forberede med henblik på genbrug, genanvendelse og isolering af farlige stoffer.

For at optimere forberedelse med henblik på genbrug tilskynder medlemsstaterne til, at indsamlingsordningerne eller indsamlingsanlæggene, når det er relevant, forud for eventuel yderligere overførsel holder WEEE, der skal forberedes med henblik på genbrug, adskilt fra andet særskilt indsamlet WEEE på indsamlingsstederne, navnlig ved at der gives adgang for personale fra genbrugscentre.

Indsamlingsprocent

1. Uden at det berører artikel 5, stk. 1, sikrer hver enkelt medlemsstat, at princippet om producentansvar gennemføres, og på dette grundlag, at der årligt opnås en minimumsindsamlingsprocent. Fra 2016 skal minimumsindsamlingsprocenten være 45 % beregnet på grundlag af den samlede vægt af WEEE, der er indsamlet i henhold til artikel 5 og 6 i et givet år i den berørte medlemsstat, udtrykt som en procentdel af den gennemsnitlige vægt af EEE, der er bragt i omsætning i de foregående tre år i denne medlemsstat. Medlemsstaterne sikrer, at den indsamlede mængde WEEE gradvist øges i perioden fra 2016 til 2019, medmindre indsamlingsprocenten som fastsat i andet afsnit allerede er nået.

Fra 2019 skal den årlige minimumsindsamlingsprocent være 65 % af den gennemsnitlige vægt af EEE, der er bragt i omsætning i de foregående tre år i den pågældende medlemsstat, eller alternativt 85 % af vægten af WEEE, der er genereret på den medlemsstats område.

Indtil den 31. december 2015 gælder forsat et mål på mindst 4 kg pr. indbygger i gennemsnit pr. år for særskilt indsamlet WEEE fra private husholdninger eller den samme mængde WEEE udtrykt i vægt, der er indsamlet i gennemsnit i den pågældende medlemsstat i de tre foregående år, alt efter hvilken af disse mængder der er størst.

Medlemsstaterne kan fastsætte mere ambitiøse mål for særskilt indsamling af WEEE og indberetter i givet fald disse til Kommissionen.

2. For at fastslå, hvorvidt minimumsindsamlingsprocenten er nået, sikrer medlemsstaterne, at oplysninger om særskilt indsamlet WEEE, jf. artikel 5, fremsendes til medlemsstaterne vederlagsfrit, og at disse oplysninger som minimum indeholder oplysninger om WEEE, der er:

- a) modtaget af indsamlings- og behandlingsanlæg
- b) modtaget af distributører
- c) indsamlet særskilt af producenter eller af tredjemand, som handler på deres vegne.

3. Uanset stk. 1 kan Bulgarien, Den Tjekkiske Republik, Letland, Litauen, Ungarn, Malta, Polen, Rumænien, Slovenien og Slovakiet på grund af deres mangel på nødvendig infrastruktur og lave forbrug af EEE beslutte:

- a) fra 14. august 2016 at nå op på en indsamlingsprocent, der er lavere end 45 %, men højere end 40 % af den gennemsnitlige vægt af EEE, der er bragt i omsætning i de tre forudgående år, og
- b) at udskyde opnåelsen af de i stk. 1, andet afsnit, nævnte indsamlingsprocenter indtil en dato, de selv har valgt, som ikke skal være senere end 14. august 2021.

4. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 vedrørende de nødvendige overgangstilpasninger med henblik på at afhjælpe medlemsstaternes eventuelle vanskeligheder ved at opfylde kravene i stk. 1.

5. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionen senest 14. august 2015 gennemførelsesretsakter, der fastsætter en fælles metode til at beregne vægten af EEE, der bringes i omsætning på det nationale marked, og en fælles metode til at beregne vægten af den mængde WEEE, der genereres i hver enkelt medlemsstat. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2.

6. Senest 14. august 2015 forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om den fornyede undersøgelse af fristerne vedrørende de i stk. 1 omhandlede indsamlingsprocenter og om eventuelle mål for særskilt indsamling for en eller flere af kategorierne i bilag III, navnlig temperaturudvekslingsudstyr, fotovoltaiske paneler, småt udstyr, småt it- og telekommunikationsudstyr, og kviksløvholdige lyskilder. Rapporten ledsages, hvis det er relevant, af et forslag til retsakt.

7. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt, hvis den på grundlag af en konsekvensanalyse finder, at der er behov for en revision af indsamlingsprocenten baseret på det genererede WEEE.

Artikel 8

Korrekt behandling

1. Medlemsstaterne sikrer, at alt særskilt indsamlet WEEE behandles korrekt.
2. Korrekt behandling, undtagen forberedelse med henblik på genbrug, og nyttiggørelse eller genanvendelse skal mindst omfatte udtagning af alle væsker og selektiv behandling i overensstemmelse med bilag VII.
3. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne eller tredjemand, der handler på deres vegne, etablerer ordninger til nyttiggørelse af WEEE under anvendelse af de bedste tilgængelige teknikker. Ordningerne kan etableres individuelt eller kollektivt af producenterne. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder og foretagender, der udfører indsamlings- eller behandlingsprocesser, oplagrer og behandler WEEE i overensstemmelse med de tekniske krav i bilag VIII.
4. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 vedrørende ændring af bilag VII for at indføre andre behandlingsteknologier, der sikrer mindst samme beskyttelsesniveau for menneskers sundhed og miljøet.

Kommissionen evaluerer som et prioriteret spørgsmål, om henvisningerne til printkort til mobiltelefoner og LCD-skærme skal ændres. Kommissionen opfordres til at vurdere, om det er nødvendigt at foretage ændringer i bilag VII med hensyn til nanomaterialer, der er indeholdt i EEE.

5. Med henblik på miljøbeskyttelse kan medlemsstaterne fastsætte minimumskvalitetsstandards for behandlingen af indsamlet WEEE.

Medlemsstater, der vælger sådanne kvalitetsstandards, underretter Kommissionen herom, og Kommissionen offentliggør disse standarder.

Senest 14. februar 2013 anmoder Kommissionen de europæiske standardiseringsorganisationer om at udvikle europæiske standarder for behandlingen, herunder nyttiggørelse, genanvendelse og forberedelse med henblik på genbrug, af WEEE. Disse standarder skal afspejle det givne teknologiske stade.

For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter minimumskvalitetsstandards baseret især på de standarder, der er udviklet af de europæiske standardiseringsorganisationer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2.

Der offentliggøres en henvisning til standarder, der er blevet fastsat af Kommissionen.

6. Medlemsstaterne tilskynder virksomheder og foretagender, der udfører behandlingsprocesser, til at indføre certificerede miljøledelsessystemer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1221/2009 af 25. november 2009 om organisationers frivillige deltagelse i en fællesskabsordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS)²³).

Artikel 9

Tilladelser

1. Medlemsstaterne sikrer, at virksomheder og foretagender, der udfører behandlingsprocesser, indhenter tilladelse fra de kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 23 i direktiv 2008/98/EF.
2. Undtagelser fra krav om tilladelse, betingelser for undtagelser og registrering skal være i overensstemmelse med henholdsvis artikel 24, 25 og 26 i direktiv 2008/98/EF.

3. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 og 2 omhandlede tilladelse eller registrering omfatter alle de betingelser, der er nødvendige for at opfylde kravene i artikel 8, stk. 2, 3 og 5, samt for at nå de nyttiggørelsesmål, der er fastsat i artikel 11.

Artikel 10

Overførsler af WEEE

1. Behandling af WEEE kan også finde sted uden for den pågældende medlemsstat eller Unionen, forudsat at transporten heraf finder sted i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 og Kommissionens forordning (EF) nr. 1418/2007 af 29. november 2007 om eksport til nyttiggørelse af visse typer affald, der er opført i bilag III eller IIIA til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1013/2006, til visse lande, der ikke er omfattet af OECD-beslutningen om kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald²⁴⁾.

2. WEEE, der eksporteres ud af Unionen, regnes kun med ved konstateringen af, at de i dette direktivs artikel 11 fastsatte krav og mål er opfyldt, hvis eksportøren i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 og forordning (EF) nr. 1418/2007 kan forelægge bevis for, at behandlingen fandt sted under omstændigheder, der svarer til kravene i dette direktiv.

3. Kommissionen vedtager senest 14. februar 2014 delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 vedrørende fastsættelse af udførlige regler som supplement til denne artikels stk. 2, bl.a. kriterier for vurderingen af tilsvarende omstændigheder.

Artikel 11

Nyttiggørelsesmål

1. Med hensyn til alt WEEE, der er indsamlet særskilt i henhold til artikel 5, og sendt til behandling i henhold til artikel 8, 9 og 10, sikrer medlemsstaterne, at producenterne opfylder minimumsmålene, jf. bilag V.

2. Gennemførelsen af disse mål beregnes for hver kategori, ved at dividere vægten af WEEE, der ankommer til nyttiggørelse eller genanvendelse/forberedelse med henblik på genbrug efter korrekt behandling i overensstemmelse med artikel 8, stk. 2, vedrørende nyttiggørelse eller genanvendelse, med vægten af alt særskilt indsamlet WEEE for hver kategori, udtrykt som en procentdel.

Indledende aktiviteter, herunder sortering og oplagring forud for nyttiggørelse indgår ikke i beregningen af disse mål.

3. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, der fastsætter yderligere regler for beregningsmetoderne med henblik på anvendelsen af minimumsmålene. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2.

4. Medlemsstaterne sikrer med henblik på beregningen af disse mål, at producenter eller tredjemand, der handler på deres vegne, holder regnskab med vægten af WEEE og komponenter, materialer eller stoffer, når de forlader (output) indsamlingsanlægget, ankommer til (input) og forlader (output) behandlingsanlægget, og når de ankommer til (input) anlægget til nyttiggørelse eller genanvendelse/forberedelse med henblik på genbrug.

Medlemsstaterne sikrer endvidere med henblik på stk. 6, at der holdes regnskab med vægten af produkter og materialer, når de forlader (output) anlægget til nyttiggørelse eller genanvendelse/forberedelse med henblik på genbrug.

5. Medlemsstaterne fremmer udviklingen af nye nyttiggørelses-, genanvendelses- og behandlingsteknologier.

6. På grundlag af en rapport fra Kommissionen, om nødvendigt ledsaget af et forslag til retsakt, tager Europa-Parlamentet og Rådet senest 14. august 2016 nyttiggørelsesmålene i bilag V, del 3, op til fornyet overvejelse, undersøger muligheden af at opstille separate mål for WEEE, der forberedes med henblik på genbrug, og tager den i stk. 2 omhandlede udregningsmetode op til fornyet overvejelse med henblik på at analysere, om det kan lade sig gøre at fastsætte målene på basis af produkter og materialer (output) fra processerne til nyttiggørelse, genanvendelse og forberedelse til genbrug.

Artikel 12

Finansiering af WEEE fra private husholdninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne mindst sørger for finansiering af indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af WEEE fra private husholdninger, afleveret til indsamlingsanlæg, jf. artikel 5, stk. 2.

2. Medlemsstaterne kan i relevante tilfælde tilskynde producenterne til også at finansiere omkostninger i relation til indsamling af WEEE fra private husholdninger til indsamlingsanlæg.

3. For så vidt angår produkter, der bringes i omsætning efter den 13. august 2005, er hver enkelt producent ansvarlig for at finansiere de processer, der er anført i stk. 1 vedrørende affald fra producentens egne produkter. Producenten kan vælge at opfylde denne forpligtelse enten individuelt eller ved at deltage i en kollektiv ordning.

Medlemsstaterne sikrer, at hver enkelt producent, når et produkt bringes i omsætning, stiller en garanti for, at håndteringen af al WEEE vil blive finansieret, og at producenterne tydeligt mærker deres produkter i overensstemmelse med artikel 15, stk. 2. Denne garanti skal sikre, at de i stk. 1 anførte processer i relation til dette produkt vil blive finansieret. Garantien kan stilles i form af producentens deltagelse i passende ordninger til finansiering af håndteringen af WEEE, en genanvendelsesforsikring eller en spærret bankkonto.

4. Ansvar for at finansiere omkostningerne ved håndteringen af WEEE fra produkter, der er bragt i omsætning senest den 13. august 2005 (»historisk affald«), varetages gennem en eller flere ordninger, som alle de producenter, der er på markedet, når de respektive omkostninger påløber, bidrager forholdsmæssigt til, f.eks. i forhold til deres markedsandel per type apparat.

5. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at der udvikles passende mekanismer eller refusionsprocedurer til tilbagebetaling af bidrag til producenterne, når EEE overføres for at blive bragt i omsætning uden for den berørte medlemsstats område. Sådanne mekanismer eller procedurer kan udvikles af producenter eller af tredjemænd, som handler på deres vegne.

6. Kommissionen opfordres til senest 14. august 2015 at udarbejde en rapport om muligheden for at udvikle kriterier for indarbejdelse af de faktiske omkostninger til udrangerede produkter i producenternes finansiering af WEEE og til eventuelt at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til retsakt.

Artikel 13

Finansiering af WEEE fra andre brugere end private husholdninger

1. Medlemsstaterne sikrer, at producenterne sørger for finansiering af omkostningerne ved indsamling, behandling, nyttiggørelse og miljørigtig bortskaffelse af WEEE fra andre brugere end private husholdninger af produkter, der bringes i omsætning efter den 13. august 2005.

Erstattes historisk affald af tilsvarende nye produkter eller nye produkter, som tjener samme formål, sørger producenterne af disse produkter for finansiering af omkostningerne på det tidspunkt, hvor produkterne leveres. Alternativt kan medlemsstaterne fastsætte, at andre brugere end private husholdninger gøres helt eller delvis ansvarlige for denne finansiering.

Finansiering af omkostningerne i forbindelse med andet historisk affald påhviler de andre brugere end private husholdninger.

2. Producenter og andre brugere end private husholdninger kan med forbehold af bestemmelserne i dette direktiv indgå aftaler om andre finansieringsordninger.

Artikel 14

Oplysninger til brugerne

1. Medlemsstaterne kan kræve, at producenterne ved salg af nye produkter gør køberne bekendt med omkostningerne til indsamling, behandling og miljørigtig bortskaffelse. De angivne omkostninger må ikke overstige det bedste skøn over de faktiske omkostninger.

2. Medlemsstaterne sikrer, at brugere af EEE i private husholdninger får de nødvendige oplysninger om:

- a) kravet om, at WEEE ikke må bortskaffes sammen med usorteret husholdningsaffald, og at alt WEEE skal indsamles særskilt
- b) de returnerings- og indsamlingsordninger, der står til rådighed for dem, for derved at fremme koordinering af oplysninger om de tilgængelige indsamlingssteder, uanset hvilke producenter eller andre aktører der har opstillet dem
- c) deres rolle i forbindelse med at bidrage til genbrug, genanvendelse og andre former for nyttiggørelse af WEEE
- d) de potentielle virkninger for miljøet og menneskers sundhed af tilstedeværelsen af farlige stoffer i EEE
- e) betydningen af piktogrammet i bilag IX.

3. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger, således at forbrugerne medvirker til indsamling af WEEE, og til at tilskynde dem til at lette genbrugs-, behandlings- og nyttiggørelsesprocessen.

4. Med henblik på at minimere bortskaffelse af WEEE som usorteret husholdningsaffald og at lette særskilt indsamling heraf sikrer medlemsstaterne, at producenterne på passende måde — fortrinsvis i overensstemmelse med den europæiske standard EN 50419²⁵⁾ — mærker EEE, som bringes i omsætning, med piktogrammet som vist i bilag IX. Piktogrammet kan anbringes på emballage for EEE samt på brugsvejledningen og garantibeviset, hvis dette undtagelsesvis er nødvendigt som følge af produktets størrelse eller funktion.

5. Medlemsstaterne kan kræve, at nogle eller alle de i stk. 2, 3 og 4 nævnte oplysninger skal gives af producenter og/eller distributører, f.eks. i brugsvejledningen, på salgsstedet eller gennem oplysningskampagner.

Artikel 15

Oplysninger til behandlingsanlæg

1. For at lette forberedelse med henblik på genbrug og korrekt og miljørigtig behandling af WEEE, herunder vedligeholdelse, opgradering, renovering og genanvendelse, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger til sikring af, at producenterne stiller oplysninger om forberedelse med henblik på genbrug og om behandling gratis til rådighed for hver enkelt type nyt EEE, der for første gang bringes i omsætning i Unionen, senest et år efter, at udstyret er bragt i omsætning. I det omfang centre, der forbereder med henblik på genbrug, og behandlings- og genanvendelsesanlæg har behov herfor, for at kunne efterkomme bestemmelserne i dette direktiv, skal oplysningerne identificere de forskellige komponenter og materialer i EEE samt placeringen af farlige stoffer og blandinger i EEE. Producenterne af EEE stiller oplysningerne til rådighed for centre, der forbereder med henblik på genbrug, og behandlings-

og genanvendelsesplanlægning i form af manualer eller i form af elektroniske medier (f.eks. cd-rom eller onlinetjenester).

2. Med henblik på entydigt at kunne fastslå tidspunktet for, hvornår EEE er bragt i omsætning, skal medlemsstaterne sikre, at en særlig mærkning på EEE specificerer, at det pågældende EEE er bragt i omsætning efter den 13. august 2005. Den europæiske Standard EN 50419 anvendes fortrinsvis til dette formål.

Artikel 16

Registrering, oplysninger og rapportering

1. Medlemsstaterne udarbejder i overensstemmelse med stk. 2 et producentregister, som også skal omfatte producenter, der leverer EEE ved hjælp af fjernkommunikation. Dette register benyttes til at overvåge opfyldelsen af kravene i dette direktiv.

Producenter, der leverer EEE ved hjælp af fjernkommunikation som defineret i artikel 3, stk. 1, litra f), nr. iv), registreres i den medlemsstat, som de sælger til. Er sådanne producenter ikke registreret i den medlemsstat, som de sælger til, registreres de via deres bemyndigede repræsentant som omhandlet i artikel 17, stk. 2.

2. Medlemsstaterne sørger for, at:

- a) enhver producent, eller enhver bemyndiget repræsentant, som er udnævnt i henhold til artikel 17, registreres som krævet og kan indføre alle relevante oplysninger i deres nationale register online og dermed redegøre for den pågældende producents aktiviteter i den pågældende medlemsstat
- b) enhver producent eller enhver bemyndiget repræsentant, som er udnævnt i henhold til artikel 17, giver de oplysninger, der er nævnt i bilag X, del A, og forpligter sig til at ajourføre dem, når det er relevant
- c) enhver producent eller enhver bemyndiget repræsentant, som er udnævnt i henhold til artikel 17, giver de oplysninger, der er nævnt i bilag X, del B
- d) nationale registre på deres websted indeholder link til andre nationale registre for i alle medlemsstater at lette registreringen af producenter eller af bemyndigede repræsentanter, som er udnævnt i henhold til artikel 17.

3. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, der fastlægger et format for registrering og rapportering og hyppigheden af rapporteringen til registret. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2.

4. Medlemsstaterne indsamler på årsbasis oplysninger, herunder dokumenterede skøn, om mængden og kategorierne af EEE, der er bragt i omsætning, indsamlet via alle kanaler, forberedt med henblik på genbrug, genanvendt og nyttiggjort i medlemsstaterne, og om den eksporterede mængde særskilt indsamlet WEEE, angivet i vægt.

5. Hvert tredje år sender medlemsstaterne en rapport til Kommissionen om gennemførelsen af direktivet og om de oplysninger, der er fastsat i stk. 4. Rapporten om gennemførelsen udarbejdes på grundlag af et spørgeskema som fastsat i Kommissionens beslutning 2004/249/EF²⁶⁾ og Kommissionens beslutning 2005/369/EF²⁷⁾. Rapporten skal være Kommissionen i hænde senest ni måneder efter udløbet af den treårsperiode, den dækker.

Den første rapport skal omhandle perioden fra den 14. februar 2014 indtil den 31. december 2015.

Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv senest ni måneder efter modtagelsen af medlemsstaternes rapporter.

Artikel 17

Bemyndiget repræsentant

1. Hver medlemsstat sikrer, at en producent som defineret i artikel 3, stk. 1, litra f), nr. i)-iii), der ikke er etableret på dens område, men er etableret i en anden medlemsstat, uanset artikel 3, stk. 1, litra f), nr. i)-iii), har mulighed for at udnævne en juridisk eller fysisk person, der er etableret på dens område, som bemyndiget repræsentant med ansvar for overholdelsen på dens område af denne producents forpligtelser i henhold til dette direktiv.

2. Hver medlemsstat sikrer, at en producent som defineret i artikel 3, stk. 1, litra f), nr. iv), der er etableret på dens område, og som sælger EEE til en anden medlemsstat, hvor producenten ikke er etableret, udnævner en bemyndiget repræsentant i den pågældende medlemsstat med ansvar for overholdelsen af producentens forpligtelser i henhold til dette direktiv på denne medlemsstats område.

3. Udnævnelsen af en bemyndiget repræsentant sker ved skriftlig fuldmagt.

Artikel 18

Administrativt samarbejde og udveksling af oplysninger

Medlemsstaterne sikrer, at de myndigheder, der har ansvar for dette direktivs gennemførelse, samarbejder med hinanden, navnlig om at etablere en passende informationsstrøm for at sikre, at producenter overholder bestemmelserne i dette direktiv, og, hvor det er relevant, giver hinanden og Kommissionen oplysninger for at lette en korrekt gennemførelse af direktivet. Ved det administrative samarbejde og udvekslingen af oplysninger, navnlig mellem nationale registre, anvendes elektroniske kommunikationsmidler.

Samarbejdet skal bl.a. omfatte tilladelse til adgang til relevante dokumenter og oplysninger, herunder resultaterne af eventuelle inspektioner, med forbehold af bestemmelserne i den databeskyttelseslovgivning, der gælder i den pågældende medlemsstat, hvor den myndighed, der anmodes om at samarbejde, findes.

Artikel 19

Tilpasning til den videnskabelige og tekniske udvikling

Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 20 vedrørende de ændringer, der er nødvendige for at tilpasse artikel 16, stk. 5, og bilag IV, VII, VIII og IX til den videnskabelige og tekniske udvikling. Der tages ved ændring af bilag VII hensyn til undtagelserne i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/65/EU af 8. juni 2011 om begrænsning af anvendelsen af visse farlige stoffer i elektrisk og elektronisk udstyr²⁸⁾.

Inden bilagene ændres, hører Kommissionen bl.a. producenter af EEE, genanvendelsesvirksomheder, behandlingsvirksomheder, miljøorganisationer og arbejdstager- og forbrugersammenslutninger.

Artikel 20

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.

2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 4, artikel 10, stk. 3, og artikel 19, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 13. august 2012. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårs-

perioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.

3. Den i artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 4, artikel 10, stk. 3, og artikel 19 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 7, stk. 4, artikel 8, stk. 4, artikel 10, stk. 3, og artikel 19, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 21

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 39 i direktiv 2008/98/EF. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendes.

Artikel 22

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler for, hvilke sanktioner der skal anvendes ved overtrædelse af de nationale bestemmelser, der er vedtaget i medfør af dette direktiv, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de iværksættes. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne giver senest den 14. februar 2014 Kommissionen meddelelse om disse bestemmelser og underretter den hurtigst muligt om alle senere ændringer.

Artikel 23

Inspektion og overvågning

1. Medlemsstaterne udfører en passende inspektion og overvågning for at verificere, at direktivet gennemføres korrekt.

Denne inspektion skal som minimum omfatte:

- a) oplysninger, der indberettes inden for rammerne af producentregistret
- b) overførsler, navnlig eksport af WEEE ud af Unionen i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 1013/2006 og forordning (EF) nr. 1418/2007, og
- c) behandlingsanlægs processer i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF og bilag VII til nærværende direktiv.

2. Medlemsstaterne sikrer, at overførsler af brugt EEE, der mistænkes for at være WEEE, udføres i overensstemmelse med minimumskravene i bilag VI, og overvåger sådanne overførsler med henblik herpå.

3. Omkostningerne ved relevant analyse og inspektion, herunder oplagingsomkostninger, af brugt EEE, der mistænkes for at være WEEE, kan pålægges producenterne, tredjemænd, der handler på deres vegne, eller andre personer, der forestår overførslen af brugt EEE, der mistænkes for at være WEEE.

4. For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne artikel og af bilag VI kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter, som fastsætter yderligere regler for inspektion og overvågning, navnlig ensartede betingelser for gennemførelsen af bilag VI, punkt 2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 21, stk. 2.

Artikel 24

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest 14. februar 2014. De tilsender straks Kommissionen disse bestemmelser.

Disse bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De skal også indeholde oplysning om, at henvisninger i gældende love og administrative bestemmelser til de direktiver, der ophæves ved nærværende direktiv, gælder som henvisninger til nærværende direktiv. Medlemsstaterne fastsætter de nærmere regler for henvisningen og træffer bestemmelse om affattelsen af den nævnte oplysning.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Forudsat at de med dette direktiv tilsigtede mål nås, kan medlemsstaterne gennemføre artikel 8, stk. 6, artikel 14, stk. 2, og artikel 15 ved aftaler mellem de kompetente myndigheder og de berørte økonomiske sektorer. Sådanne aftaler skal opfylde følgende krav:

- a) Aftalerne skal kunne håndhæves.
- b) Aftalerne skal indeholde mål og de tilsvarende frister.
- c) Aftalerne skal offentliggøres i medlemsstaternes nationale officielle tidende eller et offentligt dokument, der er lige så tilgængeligt for offentligheden, og fremsendes til Kommissionen.
- d) Der skal regelmæssigt føres tilsyn med, hvilke resultater der opnås, og de skal rapporteres til de kompetente myndigheder og Kommissionen og gøres offentligt tilgængelige på betingelser, der fastsættes i aftalen.
- e) De kompetente myndigheder skal sikre, at det undersøges, hvilke fremskridt der gøres i henhold til aftalen.
- f) Ved manglende overholdelse af aftalen gennemfører medlemsstaterne de relevante bestemmelser i dette direktiv ved lovgivningsmæssige eller administrative bestemmelser.

Artikel 25

Ophævelse

Direktiv 2002/96/EF, som ændret ved de direktiver, der er nævnt i bilag XI, del A, ophæves med virkning fra 15. februar 2014, uden at dette berører medlemsstaternes forpligtelser med hensyn til de i bilag XI, del B, angivne frister for gennemførelse i national ret og anvendelse af direktiverne heri.

Henvisninger til de ophævede direktiver gælder som henvisninger til nærværende direktiv og læses efter sammenligningstabellen i bilag XII.

Artikel 26

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvende dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Artikel 27

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Strasbourg, den 4. juli 2012.

På Europa-Parlamentets vegne

M. Schulz

Formand

På Rådets vegne

A. D. Mavroyiannis

Formand

- 1) [1] EUT C 306 af 16.12.2009, s. 39.
- 2) EUT C 141 af 29.5.2010, s. 55.
- 3) Europa-Parlamentets holdning af 3.2.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets førstebehandlingsholdning af 19.7.2011 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Europa-Parlamentets holdning af 19.1.2012 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 7.6.2012.
- 4) EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24.
- 5) EFT C 138 af 17.5.1993, s. 5.
- 6) EUT L 312 af 22.11.2008, s. 3.
- 7) EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.
- 8) EUT L 37 af 13.2.2003, s. 19.
- 9) EUT L 266 af 26.9.2006, s. 1.
- 10) EUT L 286 af 31.10.2009, s. 1.
- 11) EFT L 161 af 14.6.2006, s. 1.
- 12) EUT L 190 af 12.7.2006, s. 1.
- 13) EUT L 24 af 29.1.2008, s. 8.
- 14) EFT L 118 af 27.4.2001, s. 41.
- 15) EUT L 143 af 30.4.2004, s. 56.
- 16) EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.
- 17) EUT C 369 af 17.12.2011, p. 14.
- 18) EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1.
- 19) EFT L 144 af 4.6.1997, s. 19.
- 20) EFT L 169 af 12.7.1993, s. 1.
- 21) EFT L 331 af 7.12.1998, s. 1.
- 22) EFT L 189 af 20.7.1990, s. 17.
- 23) EUT L 342 af 22.12.2009, s. 1.
- 24) EUT L 316 af 4.12.2007, s. 6.
- 25) Vedtaget af Cenelec i marts 2006.
- 26) EUT L 78 af 16.3.2004, s. 56.
- 27) EUT L 119 af 11.5.2005, s. 13.
- 28) EUT L 174 af 1.7.2011, s. 88.

BILAG I

Kategorier af EEE, der er omfattet af dette direktiv i overgangsperioden, som omhandlet i artikel 2, stk. 1, litra a)

- 1) Store husholdningsapparater
- 2) Små husholdningsapparater
- 3) It- og teleudstyr
- 4) Forbrugerudstyr og fotovoltaiske paneler
- 5) Belysningsudstyr
- 6) Elektrisk og elektronisk værktøj (undtagen stationære industrielle værktøjer i stor skala)
- 7) Legetøj og fritids- og sportsudstyr
- 8) Medicinsk udstyr (undtagen alle implanterede og inficerede produkter)
- 9) Overvågnings- og reguleringsinstrumenter
- 10) Salgsautomater

BILAG II

Vejledende liste over EEE, som henhører under kategorierne i bilag I

1. STORE HUSHOLDNINGSAPPARATER

Store kølemøbler

Køleskabe

Fryseudstyr

Andre store apparater til køling, opbevaring og lagring af fødevarer

Vaskemaskiner

Tørretumblere

Opvaskemaskiner

Kogeapparater

Elkomfurer

Elkogeplader

Mikrobølgeovne

Andre store apparater til madlavning og anden behandling af fødevarer

Elektrisk varmeapparatur

Elradiatorer

Andre store apparater til opvarmning af lokaler, senge og siddemøbler

Elventilatorer

Klimaanlæg

Andet blæser-, udsugnings- og klimaudstyr

2. SMÅ HUSHOLDNINGSAPPARATER

Støvsugere

Tæppefejmaskiner

Andre rengøringsapparater

Apparater til syning, strikning, vævning og anden forarbejdning til tekstiler

Strygejern og andre apparater til strygning, rulning og anden behandling af beklædning

Brødrister

Frituregryder

Kværne, kaffemaskiner og udstyr til åbning eller forsegling af beholdere eller pakker

Elektriske knive

Hårklipningsapparater, hårtørre, tandbørstningsapparater, barbermaskiner, massageapparater og andre apparater til kropspleje

Ure, armbåndsure og udstyr til måling, angivelse eller registrering af tid

Vægte

3. IT- OG TELEUDSTYR

Centraliseret databehandling
Mainframes
Minicomputere
Printerenheder
Pc'er
Pc'er (herunder CPU, mus, skærm og tastatur)
Bærbare (laptop) computere (herunder CPU, mus, skærm og tastatur)
Note-book-computere
Note-pad-computere
Printere
Kopieringsudstyr
Elektriske og elektroniske skrivemaskiner
Lommeregnerne og bordregnemaskiner
og andre produkter og andet udstyr til elektronisk indsamling, lagring, behandling, præsentation eller kommunikation af information
Brugerterminaler og -systemer
Telefaxapparater
Telexapparater
Telefoner
Mønttelefoner
Trådløse telefoner
Mobiltelefoner
Telefonsvarere
og andre produkter eller andet udstyr til transmission af lyd, billeder eller anden information ved hjælp af telekommunikation

4. FORBRUGERUDSTYR OG FOTOVOLTAISKE PANELER

Radioapparater
Tv-apparater
Videokameraer
Videobåndoptagere
Hi-fi-båndoptagere
Forstærkere
Musikinstrumenter
og andre produkter eller andet udstyr til optagelse eller gengivelse af lyd eller billeder, herunder signaler eller anden teknologi til formidling af lyd og billeder på anden måde end ved telekommunikation
Fotovoltaiske paneler

5. BELYSNINGSUDSTYR

Lysarmaturer, til lysstofrør/lavenergipærer (med undtagelse af lysarmaturer i husholdninger)

Lysstofrør

Kompakt-lysstofpærer (lavenergipærer)

Udladningspærer, herunder tryknatriumpærer og halogenpærer

Lavtryksnatriumpærer

Anden belysning eller andet udstyr til spredning eller regulering af lys (med undtagelse af glødepærer)

6. ELEKTRISK OG ELEKTRONISK VÆRKTØJ (UNDTAGEN STATIONÆRE INDUSTRIELLE VÆRKTØJER I STOR SKALA)

Boremaskiner

Save

Symaskiner

Udstyr til drejning, fræsning, slibning, formalning, savning, skæring, klipning, boring, hulning, stansning, foldning, bøjning eller lignende forarbejdning af træ, metal og andre materialer

Værktøj til nitning, sømning eller skruining eller fjernelse af nitter, søm, skruer eller lignende brug

Værktøj til svejsning, lodning eller anden brug

Udstyr til sprøjtning, fordeling, spredning eller anden behandling af flydende eller luftformige stoffer med andre midler

Værktøj til græsslåning eller andre haveaktiviteter

7. LEGETØJ OG FRITIDS- OG SPORTSUDSTYR

Elektriske tog og racerbaner

Håndholdte spillekonsoller

Videospil

Computere til cykling, dykning, løb, roning osv.

Sportsudstyr med elektriske eller elektroniske komponenter

Enarmede tyveknægte

8. MEDICINSK UDSTYR (UNDTAGEN ALLE IMPLANTEREDE OG INFICEREDE PRODUKTER)

Strålebehandlingsudstyr

Kardiologisk udstyr

Dialyseudstyr

Lungeventilatorer

Nuklearmedicinsk udstyr

Laboratorieudstyr til in vitro-diagnostik

Analyseudstyr

Fryseudstyr

Fertiliseringsprøver

Andre apparater til påvisning, forebyggelse, kontrol, behandling og lindring af sygdomme, skader eller handicap

9. OVERVÅGNINGS- OG REGULERINGSINSTRUMENTER

Røgdetektorer

Varmeregulatorer

Termostater

Måle-, veje- eller justeringsapparater til husholdninger eller som laboratorieudstyr

Andre overvågnings- og reguleringsinstrumenter, der anvendes i industrianlæg (f.eks. i kontroltavler)

10. AUTOMATISKE DISPENSERE

Automater til varme drikke

Automater til varme eller kolde flasker eller dåser

Automater til faste produkter

Pengeautomater

Alle apparater, som automatisk leverer alle slags produkter

BILAG III

KATEGORIER AF EEE, DER ER OMFATTET AF DETTE DIREKTIV

- 1) Udstyr til temperaturudveksling
- 2) Skærme, monitorer og udstyr indeholdende skærme med en overflade, der er større end 100 cm²
- 3) Lyskilder
- 4) Stort udstyr (en ydre dimension på mere end 50 cm) herunder, men ikke begrænset til:
husholdningsapparater, it- og teleudstyr, forbrugerudstyr, lysarmaturer, udstyr til gengivelse af lyd eller billeder, musikudstyr, elektrisk og elektronisk værktøj, legetøj, fritids- og sportsudstyr, medicinsk udstyr, overvågnings- og reguleringsinstrumenter, automatiske dispensere, udstyr til produktion af elektrisk strøm. Denne kategori omfatter ikke det udstyr, der er omfattet af kategori 1-3.
- 5) Småt udstyr (ingen ydre dimension på mere end 50 cm) herunder, men ikke begrænset til:
husholdningsapparater, forbrugerudstyr, lysarmaturer, udstyr til gengivelse af lyd eller billeder, musikudstyr, elektrisk og elektronisk værktøj, legetøj, fritids- og sportsudstyr, medicinsk udstyr, overvågnings- og reguleringsinstrumenter, automatiske dispensere, udstyr til produktion af elektrisk strøm. Denne kategori omfatter ikke det udstyr, der er omfattet af kategori 1 til 3 og 6.
- 6) Småt it- og telekommunikationsudstyr (ingen ydre dimension på mere end 50 cm)

BILAG IV

Ikke-udtømmende liste over EEE, som henhører under kategorierne i bilag III

- 1) Udstyr til temperaturudveksling
Køleskabe, fryser, udstyr til automatiseret levering af kolde produkter, klimaanlæg, udstyr til af-fugtning, varmepumper, radiatorer indeholdende olie og andet udstyr til temperaturudveksling, der anvender andre væsker end vand til temperaturudveksling.
- 2) Skærme, monitorer og udstyr indeholdende skærme med en overflade, der er større end 100 cm²
Skærme, tv-apparater, LCD-fotorammer, monitorer, bærbare computere, notebooks.
- 3) Lyskilder
Almindelige lysstofrør, kompaktlysstofrør, lysstofrør, udladningspærer - herunder tryknatriumpærer og halogenpærer, lavtryksnatriumpærer, LED.
- 4) Stort udstyr
Vaskemaskiner, tørretumblere, opvaskemaskiner, kogeapparater, elkomfurer, elkogeplader, lysarmaturer, udstyr til gengivelse af lyd eller billeder, musikudstyr (undtagen pibeorgler opsat i kirker), apparater til syning og vævning, større computer mainframes, større printere, kopieringsudstyr, større møntautomater, større medicinsk udstyr, større overvågnings- og reguleringsinstrumenter, større apparater til automatiseret levering af produkter og penge, fotovoltaiske paneler.
- 5) Småt udstyr
Støvsugere, tæppefejmaskiner, apparater til syning, lysarmaturer, mikrobølgeovne, ventilationsudstyr, strygejern, brødrister, elektriske knive, elkedler, ure, elektriske barbermaskiner, vægte, apparater til hårpleje og kropspleje, regnemaskiner, radioapparater, videokameraer, videobåndoptagere, hi-fi-udstyr, musikinstrumenter, udstyr til gengivelse af lyd eller billeder, elektrisk og elektronisk legetøj, sportsudstyr, computere til cykling, dykning, løb, roning osv., røgdetektorer, varmeregulatorer, termostater, mindre elektrisk og elektronisk værktøj, mindre medicinsk udstyr, mindre overvågnings- og reguleringsinstrumenter, mindre apparater til automatiseret levering af produkter, mindre udstyr med indbyggede fotovoltaiske paneler.
- 6) Småt it- og telekommunikationsudstyr (ingen ydre dimension på mere end 50 cm)
Mobiltelefoner, GPS, lommeregner, routere, pc'er, printere, telefoner.

BILAG V

MINIMUMSNYTTIGGØRELSESMÅL I ARTIKEL 11

Del 1: Minimumsmål, der gælder per kategori fra 13. august 2012 til 14. august 2015 for kategorierne i bilag I:

- a) For WEEE, der henhører under kategori 1 eller 10 i bilag I, skal
 - 80 % nyttiggøres, og
 - 75 % genanvendes.
- b) For WEEE, der henhører under kategori 3 eller 4 i bilag I, skal
 - 75 % nyttiggøres, og
 - 65 % genanvendes.
- c) For WEEE, der henhører under kategori 2, 5, 6, 7, 8 eller 9 i bilag I, skal
 - 70 % nyttiggøres, og
 - 50 % genanvendes.
- d) For gasudladningspærer skal 80 % genanvendes.

Del 2: Minimumsmål, der gælder per kategori fra 15. august 2015 til 14. august 2018 for kategorierne i bilag I:

- a) For WEEE, der henhører under kategori 1 eller 10 i bilag I, skal
 - 85 % nyttiggøres, og
 - 80 % forberedes med henblik på genbrug og genanvendes.
- b) For WEEE, der henhører under kategori 3 eller 4 i bilag I, skal
 - 80 % nyttiggøres, og
 - 70 % forberedes med henblik på genbrug og genanvendes.
- c) For WEEE, der henhører under kategori 2, 5, 6, 7, 8 eller 9 i bilag I, skal
 - 75 % nyttiggøres, og
 - 55 % forberedes med henblik på genbrug og genanvendes.
- d) For gasudladningspærer skal 80 % genanvendes.

Del 3: Minimumsmål, der gælder per kategori fra 15. august 2018 for kategorierne i bilag III:

- a) For WEEE, der henhører under kategori 1 eller 4 i bilag III, skal
 - 85 % nyttiggøres, og
 - 80 % forberedes med henblik på genbrug og genanvendes.
- b) For WEEE, der henhører under kategori 2 i bilag III, skal
 - 80 % nyttiggøres, og
 - 70 % forberedes med henblik på genbrug og genanvendes.
- c) For WEEE, der henhører under kategori 5 eller 6 i bilag III, skal
 - 75 % nyttiggøres, og
 - 55 % forberedes med henblik på genbrug og genanvendes.
- d) For WEEE, der henhører under kategori 3 i bilag III, skal 80 % genanvendes.

BILAG VI

MINDSTEKRAV TIL OVERFØRSLER

1. Med henblik på at skelne mellem EEE og WEEE, når indehaveren af den pågældende genstand påstår at have til hensigt at overføre, eller være i færd med at overføre, brugt EEE og ikke WEEE, skal medlemsstaterne kræve, at indehaveren er i besiddelse af følgende som dokumentation for denne påstand:

- a) en kopi af fakturaen og kontrakten om salg og/eller overdragelse af ejerskabet for EEE, hvoraf det fremgår, at udstyret er beregnet til direkte genbrug og er i fuld funktionsduelig stand
- b) dokumentation for evaluering eller afprøvning i form af en kopi af optegnelserne (prøvningscertifikat eller bevis for funktionsduelighed) for hver genstand i forsendelsen samt en protokol indeholdende alle optegnelser i henhold til punkt 3
- c) en erklæring fra indehaveren, der forestår transporten af EEE, om, at ingen af materialerne eller udstyret i forsendelsen er affald, jf. artikel 3, stk. 1, i direktiv 2008/98/EF, og
- d) passende beskyttelse mod skader i forbindelse med transport, læsning og aflæsning, især ved tilstrækkelig emballage og passende stabling af forsendelsen.

2. Som en undtagelse finder punkt 1, litra a) og b), og punkt 3 ikke anvendelse, hvis det med afgørende beviser kan dokumenteres, at overførslen finder sted inden for rammerne af en overførselsaftale mellem virksomheder, og at:

- a) EEE returneres til producenten eller en tredjemand, der handler på dennes vegne, som fejlbehæftet til reparation under garantien med henblik på genbrug, eller
- b) brugt EEE til erhvervsmæssig brug returneres til producenten eller en tredjemand, der handler på dennes vegne, eller en tredjemands anlæg i lande, som OECD-Rådets beslutning C(2001)107/final om revision af beslutning C(92)39/final om kontrol med grænseoverskridende overførsel af affald bestemt til nyttiggørelse finder anvendelse på, til renovering eller reparation i henhold til en gyldig aftale med henblik på genbrug, eller
- c) fejlbehæftet brugt EEE til erhvervsmæssig brug, såsom medicinsk udstyr eller dele heraf, returneres til producenten eller en tredjemand, som handler på dennes vegne, til årsagsanalyse i henhold til en gyldig aftale, hvis en sådan analyse kun kan foretages af producenten eller tredjemand, der handler på dennes vegne.

3. Til dokumentation af, at de overførte genstande er brugt EEE og ikke WEEE, stiller medlemsstaterne krav om, at følgende trin skal udføres med henblik på at afprøve og føre en optegnelse over brugt EEE:

Trin 1: Afprøvning

- a) Funktionsdueligheden skal afprøves, og tilstedeværelsen af farlige stoffer evalueres. Hvilke afprøvninger, som skal foretages, afhænger af arten af EEE. For størsteparten af det brugte EEE er en afprøvning af de vigtigste funktioner tilstrækkelig.
- b) Der skal føres en optegnelse over resultaterne af evalueringen og afprøvningen.

Trin 2: Optegnelse

- a) Optegnelsen skal fastgøres forsvarligt, men ikke permanent, enten på selve EEE (hvis det ikke er emballeret) eller på emballagen således, at den kan læses uden at åbne udstyrets emballage.
- b) Optegnelsen skal indeholde følgende oplysninger:
 - genstandens navn (udstyrets navn, hvis det er opført på listen i bilag II eller IV, alt efter omstændighederne og kategori, jf. bilag I eller III, alt efter omstændighederne)
 - genstandens identifikationsnummer (type nr.), hvis det er relevant
 - produktionsår (hvis dette er kendt)

- navn og adresse på den virksomhed, der er ansvarlig for at dokumentere funktionsdueligheden
- resultatet af afprøvninger, jf. trin 1 (herunder dato for afprøvning af funktionsduelighed)
- arten af de udførte afprøvninger.

4. Foruden den dokumentation, der er anmodet om i punkt 1, 2 og 3, skal hver forsendelse (f.eks. transportcontainer eller lastvognslæs) af brugt EEE ledsages af:

- a) et relevant transportdokument, f.eks. CMR eller fragtbrev
- b) en erklæring fra den ansvarshavende person vedrørende dennes ansvar.

5. I mangel af bevis for, at en genstand er brugt EEE og ikke WEEE på grundlag af passende dokumentation som påkrævet i punkt 1, 2, 3 og 4, og i mangel af passende beskyttelse mod skader i forbindelse med transport, læsning og aflæsning, navnlig ved tilstrækkelig emballage og passende stabling af forsendelsen, hvilket er krav, der påhviler indehaveren, der forestår transporten, antager medlemsstatens myndigheder, at en genstand er WEEE, og at en forsendelse udgør en ulovlig overførsel. Under disse omstændigheder håndteres forsendelsen i overensstemmelse med artikel 24 og 25 i forordning (EF) nr. 1013/2006.

BILAG VII

Selektiv behandling af materialer og komponenter i affald af elektrisk og elektronisk udstyr som nævnt i artikel 8, stk. 2

1. Mindst følgende stoffer, blandinger og komponenter skal udtages fra alt særskilt indsamlet WEEE:

- Kondensatorer, der indeholder polychlorede biphenyler (PCB), i overensstemmelse med Rådets direktiv 96/59/EF af 16. september 1996 om bortskaffelse af polychlorbiphenyler og polychlorterphenyler (PCB/PCT)¹⁾.
- Kviksølvholdige komponenter, såsom kontakter og lamper til baggrundsbelysning
- Batterier
- Printkort fra mobiltelefoner generelt og fra andre anordninger, hvis printkortets overflade er på over 10 cm²
- Tonerpatroner, flydende og pastaagtige, såvel som farvetoner
- Plast indeholdende bromerede flammehæmmere
- Asbestaffald og komponenter, der indeholder asbest
- Billedrør
- Chlorfluorcarboner (CFC), hydrochlorfluorcarboner (HCFC), hydrofluorcarboner (HFC) og carbonhydrid (HC)
- Gasudladningspærer
- LCD-skærme (med indfatning, hvis det er hensigtsmæssigt) med et areal på over 100 cm² og alle LCD-skærme, der baggrundsbelyses med gasudladningspærer
- Udvendige elektriske kabler
- Komponenter indeholdende ildfaste keramiske fibre som beskrevet i Kommissionens direktiv 97/69/EF af 5. december 1997 om 23. tilpasning til den tekniske udvikling af Rådets direktiv 67/548/EØF om tilnærmelse af lovgivning om klassificering, emballering og etikettering af farlige stoffer²⁾
- Komponenter indeholdende radioaktive stoffer bortset fra komponenter, der ligger under undtagelses-tærsklerne i artikel 3 og bilag I i Rådets direktiv 96/29/Euratom af 13. maj 1996 om fastsættelse af grundlæggende sikkerhedsnormer til beskyttelse af befolkningens og arbejdstagernes sundhed mod de farer, som er forbundet med ioniserende stråling³⁾
- Elektrolytkondensatorer, som indeholder stoffer, der giver anledning til bekymring (højde > 25 mm, diameter > 25 mm eller et dertil svarende volumen).

Ovennævnte stoffer, blandinger og komponenter bortskaffes eller nyttiggøres i overensstemmelse med direktiv 2008/98/EF.

2. Følgende komponenter af WEEE, som er indsamlet særskilt, skal behandles som anført:

- Billedrør: Den fluorescerende belægning udtages
- Udstyr, der indeholder gasser, som er ozonlagnedbrydende eller har et GWP (global warming potential) på over 15, f.eks. i skum og kølekredsløb: Gasserne udtages og behandles forsvarligt. Ozonlagnedbrydende gasser behandles i henhold til forordning (EF) nr. 1005/2009
- Gasudladningspærer: Kviksølvet udtages.

3. Af miljøhensyn og i betragtning af det ønskelige i forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse skal punkt 1 og 2 anvendes på en sådan måde, at miljørigtig forberedelse med henblik på genbrug og genanvendelse af komponenter eller hele apparater ikke hindres.

- 1) EFT L 243 af 24.9.1996, s. 31.
- 2) EFT L 343 af 13.12.1997, s. 19.
- 3) EFT L 159 af 29.6.1996, s. 1.

BILAG VIII

TEKNISKE KRAV SOM NÆVNT I ARTIKEL 8, STK. 3

1. Pladser til oplagring (herunder midlertidig oplagring) af WEEE forud for behandlingen med forbehold af kravene i Rådets direktiv 1999/31/EF af 26. april 1999 om deponering af affald¹⁾ :

- Impermeable belægninger for relevante arealer med udslipsindsamlingsfaciliteter og, hvor det er relevant, sandfang og olieudskiller
- Vejrfast overdækning for relevante arealer.

2. Anlæg til behandling af WEEE:

- Vægte til vejning af det behandlede affald
- Impermeable belægninger og vandtæt overdækning for relevante arealer med udslipsindsamlingsfaciliteter og, hvor det er relevant, sandfang og olieudskiller
- Egnet oplagringsplads til afmonterede reservedele
- Egnede beholdere til oplagring af batterier, PCB/PCT-holdige kondensatorer og andet farligt affald som f.eks. radioaktivt affald
- Udstyr til behandling af afløbsvand i henhold til sundheds- og miljøforskrifterne.

¹⁾ EFT L 182 af 16.7.1999, s. 1.

BILAG IX

PIKTOGRAM TIL MÆRKNING AF EEE

Piktogrammet til angivelse af særskilt indsamling af EEE består af en overstreget affaldsspand på hjul, som vist nedenfor. Piktogrammet skal anbringes på en sådan måde, at det er synligt, læseligt og uslette-

—

BILAG X

OPLYSNINGER VED REGISTRERING OG RAPPORTERING SOM NÆVNT I ARTIKEL 16

A. Oplysninger, der skal forelægges ved registrering:

- 1) Navn og adresse på producenten eller den bemyndigede repræsentant som udnævnt i henhold til artikel 17 (postnummer og sted, gadenavn og -nummer, land, telefon- og faxnummer, e-mail-adresse samt kontaktperson). I tilfælde af en bemyndiget repræsentant som defineret i artikel 17 også kontakt-oplysninger på den producent, der repræsenteres
- 2) Producentens nationale identifikationskode, herunder producentens europæiske momsregistreringsnummer eller nationale momsregistreringsnummer
- 3) Kategori af EEE fastsat i bilag I eller III, alt efter omstændighederne
- 4) Typen af EEE (husholdningsudstyr eller andet end husholdningsudstyr)
- 5) Varemærke for EEE
- 6) Oplysninger om, hvordan producenten opfylder sine forpligtelser: individuel eller kollektiv ordning, herunder oplysninger om finansiel garanti
- 7) Anvendt salgsmetode (f.eks. fjernsalg)
- 8) Erklæring om, at de afgivne oplysninger er sandfærdige.

B. Oplysninger, der skal forelægges ved rapportering:

- 1) Producentens nationale identifikationskode
- 2) Rapporteringsperiode
- 3) Kategori af EEE fastsat i bilag I eller III, alt efter omstændighederne
- 4) Mængde af EEE, som er bragt i omsætning på det nationale marked, angivet i vægt
- 5) Mængde, angivet i vægt, af affald af EEE, der er særskilt indsamlet, genanvendt (herunder /forberedt til genbrug), nyttiggjort og bortskaffet i medlemsstaten eller overført i eller uden for Unionen.

Bemærk: De i punkt 4 og 5 omhandlede oplysninger skal angives efter kategori.

BILAG XI

DEL A

Ophævet direktiv med ændringer

(jf. artikel 25)

Direktiv 2002/96/EF om affald af elektrisk og elektronisk udstyr (WEEE)

(EUT L 37 af 13.2.2003, s. 24)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/108/EF

(EUT L 345 af 31.12.2003, s. 106)

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/34/EF

(EUT L 81 af 20.3.2008, s. 65)

DEL B

Frister for gennemførelse i national ret

(jf. artikel 25)

Direktiv	Frist for gennemførelse
2002/96/EF	13. august 2004
2003/108/EF	13. august 2004
2008/34/EF	—

BILAG XII

SAMMENLIGNINGSTABEL

Direktiv 2002/96/EF	Dette direktiv
Artikel 1	—
—	Artikel 1
Artikel 2, stk. 1	Artikel 2, stk. 1
Artikel 2, stk. 2	Artikel 2, stk. 2
Artikel 2, stk. 3	Artikel 2, stk. 3, litra a)
Artikel 2, stk. 1, (delvist)	Artikel 2, stk. 3, litra b)
Bilag IB, punkt 5, sidste produkt	Artikel 2, stk. 3, litra c)
Bilag IB, punkt 8	Artikel 2, stk. 4, litra g)
—	Artikel 2, stk. 4, litra a)-f) og artikel 2, stk. 5
Artikel 3, litra a)	Artikel 3, stk. 1, litra a)
—	Artikel 3, stk. 1, litra b)-d)
Artikel 3, litra b)	Artikel 3, stk. 1, litra e)
Artikel 3, litra c)-h)	Artikel 3, stk. 2
Artikel 3, litra i)	Artikel 3, stk. 1, litra f)
Artikel 3, litra j)	Artikel 3, stk. 1, litra g)
Artikel 3, litra k)	Artikel 3, stk. 1, litra h)
Artikel 3, litra l)	—
Artikel 3, litra m)	Artikel 3, stk. 1, litra i)
—	Artikel 3, stk. 1, litra j)-o)
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5, stk. 1 og 2	Artikel 5, stk. 1 og 2
—	Artikel 5, stk. 3 og 4
Artikel 5, stk. 3	Artikel 5, stk. 5
—	Artikel 6, stk. 1
Artikel 5, stk. 4	Artikel 6, stk. 2
Artikel 5, stk. 5	Artikel 7, stk. 1 og 2
—	Artikel 8, stk. 1
Artikel 6, stk. 1, første og andet afsnit, og stk. 3	Artikel 8, stk. 2, 3 og 4
Bilag II, Del 4	Artikel 8, stk. 4, andet afsnit, første punktum
Artikel 6, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 8, stk. 5
Artikel 6, stk. 6	Artikel 8, stk. 6
Artikel 6, stk. 2	Artikel 9, stk. 1 og 2
Artikel 6, stk. 4	Artikel 9, stk. 3

Artikel 6, stk. 5	Artikel 10, stk. 1 og 2
—	Artikel 10, stk. 3
Artikel 7, stk. 1	—
Artikel 7, stk. 2	Artikel 11, stk. 1 og bilag V
—	Artikel 11, stk. 2
—	Artikel 11, stk. 3
Artikel 7, stk. 3, første afsnit	Artikel 11, stk. 4
Artikel 7, stk. 3, andet afsnit	—
Artikel 7, stk. 4	—
Artikel 7, stk. 5	Artikel 11, stk. 5
—	Artikel 11, stk. 6
Artikel 8, stk. 1	Artikel 12, stk. 1
—	Artikel 12, stk. 2
Artikel 8, stk. 2, første og andet afsnit	Artikel 12, stk. 3
Artikel 8, stk. 2, tredje afsnit	Artikel 14, stk. 1, delvis
Artikel 8, stk. 3, første afsnit	Artikel 12, stk. 4
—	Artikel 12, stk. 5
Artikel 8, stk. 3, andet afsnit	Artikel 14, stk. 1, delvis
Artikel 8, stk. 4	—
Artikel 9, stk. 1, første afsnit	Artikel 13, stk. 1, første afsnit
Artikel 9, stk. 1, andet afsnit	—
Artikel 9, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 13, stk. 1, andet afsnit
Artikel 9, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 13, stk. 1, tredje afsnit
Artikel 9, stk. 2	Artikel 13, stk. 2
Artikel 10, stk. 1	Artikel 14, stk. 2
Artikel 10, stk. 2	Artikel 14, stk. 3
Artikel 10, stk. 3	Artikel 14, stk. 4
Artikel 10, stk. 4	Artikel 14, stk. 5
Artikel 11	Artikel 15
Artikel 12, stk. 1, delvis	Artikel 16, stk. 1 til 3
Artikel 12, stk. 1, første afsnit (delvis)	Artikel 16, stk. 4
Artikel 12, stk. 1, andet afsnit	Artikel 16, stk. 1 og 2, og artikel 17, stk. 2 og 3
Artikel 12, stk. 1, tredje afsnit	Artikel 16, stk. 3 og 5
—	Artikel 17, stk. 1
Artikel 12, stk. 1, fjerde afsnit	Artikel 18
Artikel 12, stk. 2	Artikel 16, stk. 5
Artikel 13	Artikel 19
—	Artikel 20
Artikel 14 stk.	Artikel 21

Artikel 15	Artikel 22
Artikel 16	Artikel 23, stk. 1
—	Artikel 23, stk. 2 til 4
Artikel 17, stk. 1 til 3	Artikel 24, stk. 1 til 3
Artikel 17, stk. 4	Artikel 7, stk. 3
Artikel 17, stk. 5	Artikel 7, stk. 4-7, artikel 11, stk. 6, artikel 12, stk. 6
—	Artikel 25
Artikel 18	Artikel 26
Artikel 19	Artikel 27
Bilag IA	Bilag I
Bilag IB	Bilag II
—	Bilag III, IV og VI
Bilag II til IV	Bilag VII til IX
—	Bilag X og XI
—	Bilag XII